

தாயகம்

கலை இலக்கிய சமூகவிஞ்ஞான இதழ்

ஏப்பிரல்-யூலை 2016

100/-

இரு சிங்களக் கவிதைகள்

சிங்களமூலம்; ஜெயவடு விதான
ஆங்கிலவடிவம் : A.T. தர்மப்பிரிய
தமிழாக்கம் : சோ. ப

வாருங்கள்,
ஒரு படுதா இழைப்போம்!

விடுப்பில் இலைகள்

ஒவ்வொன்றாக
நேர்கோட்டில் ஒழுங்குபடுத்திய
பணையோலை கொண்டும்
தென்னோலை கொண்டும்
ஓர் அழகிய படுதாவை இழைப்போம்.

மலைமுகட்டில்
இலைகளை உதிர்த்த
றப்பர் மரங்களின் குரல்
தூரத்தே கேட்கிறது.
பிரசவ வலியில் துடிக்கும்
பெண்களைப் போல
புதிய தளிர்களை ஈன
அவை திணறுகின்றன.

வடக்கிருந்தும்
தெற்கிருந்தும்
கிழக்கிருந்தும்
மேற்கிருந்தும்
எங்கள் சின்னஞ்சிறுசுகள்
கைகோர்த்துக்கொண்டு வரட்டும்
ஒன்றாக அமரட்டும்!

உதிர்த்த இலைகள்
தூரயாத்திரை போக
காற்றோடு சதிசெய்கின்றன.

அவர்கள் ஆடைகளும் பேச்சுகளும்
ஒரேவிதமானவை அல்ல
ஆனால்
தெளிவாக, உரத்து
குரலெடுத்தது
அவர்கள் பாடும்
பட்டினிப் பாட்டு
எல்லோருக்கும் விளங்கும்
ஒரே பாட்டுத்தான்

வற்றிய சுள்ளிகளை ஏந்தும் மரங்கள்
ஒரு மழைத்துளியை வேண்டி
வானை நோக்கிக்கைகளை உயர்த்தி
கடவுளைப் பிரார்த்திக்கின்றன.
பறவைகளை மறித்து
தங்கள் கவலைகளைச் சொல்கின்றன.

தளிர்க் குழந்தைகளை வளர்க்க
தம் உடல்களின் குருதியைப் பாலாக்க
'லயன்' அறைகளில் வாழும்
பிள்ளைகளின் பசியைப் போக்க
இலைகள் பெற்ற விடுப்பு முடியட்டும்
வசந்தமே மீண்டும் வா!

புதிய ஜனநாயகம் புதிய வாழ்வு புதிய பண்பாடு

தாயகம்

கலை இலக்கிய சமூக விஞ்ஞான இதழ்

இதழ் 90

ஏப்பிரல்-பூலை 2016

உள்ளடக்கம்

கவிதைகள்

குழந்தை ம சண்முகலிங்கம்
சோ. பத்மநாதன்
சிவனு மனோகரன்
தாரணி
அழ பகீரதன்

சிறுகதைகள்

க. சிவகரன்
க. கோபாலப்பிள்ளை
மாரிமுத்தன்
செ. கதிர்காமநாதன்

கட்டுரைகள்

சி. சிவசேகரம்
சிவ இராஜேந்திரன்
மு. அநாதரட்சகன்
தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ
க. வேல்தஞ்சன்
தாயகன்

பிரதம ஆசிரியர் :

க. தணிகாசலம்
தொ.பே : 0212223629

ஆசிரியர் குழு :

சி. சிவசேகரம்
குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம்
கல்வயல் வே. குமாரசாமி
சோ. தேவராஜா
அழ. பகீரதன்
ஜெ. சற்குருநாதன்
சி. இதயராஜா
த. கோபாலகிருஷ்ணன்

பக்கவடிவமைப்பு :

சிவ பரதன்

ஒவியங்கள் :

அட்டை : லோ. நிலா
உள்ளே இணையம்

தொடர்பு :

ஆசிரியர், ஆடியபாதம் வீதி, கொக்குவில்

மின்னஞ்சல் :

thajaham@gmail.com

ISSN NO: 2335-9492

அச்சுப்பதிவு :

வந்தனம் பிறைவேற் லிமிற்றட்,
சில்லாலை வீதி,
பண்டத்தரிப்பு

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

கொக்குவில் சந்தி, கொக்குவில்
நிதி அனுப்புதல்களுக்கு :

"தாயகம்" ஆசிரியர் குழு,

Editorial Board of Thayakam

S/A NO: 0072361444

BANK OF CEYLON, CHANKANAI

SWIT CODE NO: BCEYLKIX

தாயகம்

கலை இலக்கிய சமூக விஞ்ஞான இதழ்

புதிய ஜனநாயகம்
புதிய வாழ்வு
புதிய பண்பாடு

இதழ் 90

ஏப்பிரல்-யூலை 2016

இலக்கும் இலக்கியமும்

இலக்கியத்தில் இலக்கு, கொள்கை, கோட்பாடு என்றால் அது கலை இலக்கியத்தின் ஆன்மாவைக் கொண்டுவிடும், உயிர்ப்பை அழித்துவிடும் என்று கருதுபவர்கள் இன்றும் உள்ளனர். ஆனால் அழகியலும், உயிர்ப்பும், உருவமும் நிறைந்து, உள்ளத்தில் உவகையையும் ஏற்படுத்துவதுதான் கலை இலக்கியம் என்பது எவ்வளவு உறுதியானதோ, அதே அளவு உறுதியாக அது தமக்கே உரிய கருத்தியல் இலக்கையும் உள்ளடக்கமாகக் கொண்டுள்ளது என்பதும் நன்கு உணரப்பட வேண்டும்.

கலைஞர்களின் படைப்பாற்றல் வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரம் எப்பொழுதும் பேணப்பட வேண்டும் என்பதில் மாற்றுக் கருத்து இல்லை. ஆனால் மக்களிடம் இருந்து விலகி, அதீத தனிமனித உணர்வுடன் இலக்கற்றுப் படைக்கப்படும் கலை இலக்கியங்கள் படைப்போர் அறியாமலே மக்களை ஒடுக்கும் அதிகார வர்க்க நலன்களுக்கு துணைபோகலாம். இலங்கையின் வரலாறு காணாத பேரழிவுக்குப் பின்பும் பெரும் மாற்றம் ஏதுமின்றி இன, மத, சாதி, வர்க்க ஒடுக்குதல்களும், பெண் ஒடுக்குதல்களும் தொடர்கின்றன. இத்தகைய நிலையில் மக்கள் அவற்றினின்றி விடுதலை பெறும் இலக்கை நோக்கி நகர்வதற்கு கலை இலக்கியங்கள் தமது பங்கை அளிக்கமுடியும்.

இலக்கு இல்லாமல் மனிதச் செயல் எதுவும் நடப்பதில்லை. கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகள் உட்பட மனிதச் செயல்கள் யாவும் தேவைகளில் இருந்து அவற்றை அடையும் இலக்குகளை நோக்கி நகரும் முயற்சிகளாகவே அமைகின்றன. அவை மனிதனின் நாளாந்த தேவைகளுக்கான குறுகிய எல்லைக்கு உட்பட்ட இலக்குகளில் இருந்து - மனித வாழ்வு முழுமை பெறுமாறு - பல்வேறு ஒடுக்குதல்களிலும் இருந்தும் மனித குலத்தை விடுவிக்கும் உயர்ந்த இலக்குகளாகவும் விரிகின்றன.

மனிதத் தேவைகளை நிறைவு செய்வதில் பொருளாதாரத்தின் பங்கு அடிப்படையானது. மனிதகுல வரலாற்றில் பொருளை உற்பத்தி செய்வதிலும், உடமை ஆக்குவதிலும் மனிதர்களிடையே எழுந்த போட்டி மனிதரை மனிதர் ஒடுக்கும் சமூக அமைப்பை உலகெங்கும் தோற்றுவித்தது. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை மக்களை ஒடுக்கும் இலக்குகள், மக்களின் விடுதலை இலக்குகள் என இருவேறு இலக்குகளைக் கொண்ட கருத்தியல்கள் சார்ந்தே அறிவியல், கலை இலக்கியம், பண்பாடு என்பன உருவாகி வளர்ந்து வருகின்றன.

எமது மண்ணில் மட்டுமல்லாது உலகெங்கும் பல்வேறு தளங்களிலும் ஒடுக்கப்படும் மக்களின் எண்ணிக்கை ஒடுக்குபவர்களின் எண்ணிக்கையினும் பன்மடங்காகவே இருந்து வருகிறது. அவர்கள் அனைவரும் விழிப்படைந்து ஒன்றுபட்டால் தமது அதிகாரவர்க்க நலன்கள் அழிக்கப்படும் என்பதை தெளிவாக இன்றும் அதிகாரத்தில் இருப்போர் உணர்கின்றனர். எனவே தமது அதிகாரத்தைப் பாதுகாக்க, மக்களை அறியாமை இருளில் அமிழ்த்துவதும், அவர்களுக்குள் பிரிவினைகளை ஏற்படுத்தி பலவீனமுறச் செய்வதும், அவர்களது உணர்வுகளை திசை திருப்பி எதிர்ப்புணர்வுகளை மழுங்கடிப்பதும் மக்களை ஏமாற்றி அவர்களது ஒப்புதலுடன் செய்யும் சூழ்ச்சிகளாக அமைகின்றன. இவற்றை மீறி விழிப்படைந்து ஒன்றுபட்டு உரிமைகளுக்காக எழுந்தால் படைபலத்தால் ஒடுக்குவதே ஒடுக்குமுறையாளர்கள் தம்மைப் பாதுகாக்கும் உத்திமுறைகளாக உலகெங்கும் இருந்து வருகிறது.

மக்களை அறியாமையில் ஆழ்த்தி வைத்திருக்க அறிவியல், கலை, பண்பாடு யாவற்றையும் தம்மைப் பாதுகாக்கும் கருத்தியல் ஆயுதங்களாகவே இன்றும் கருதி அவர்கள்

பாதுகாத்து வருகின்றனர். அன்று அதிகார வர்க்கத்தினருக்கே உரிய போர்க்கலையை சுயமுயற்சியால் பயின்றும், ஏகலைவன் வஞ்சனையால் இழந்த பெருவிரல், கல்வியின் வர்க்கச் சார்பின் இரத்தச் சாட்சியாகும். 'வேதமந்திரத்தை சூத்திரன் கேட்க நேர்ந்தால் அவன் காதில் ஈயத்தைக் காச்சி ஊற்றவேண்டும்' என்பது மனுவின் வர்க்க நீதியாக - அறிவுச் சொத்துரிமைச் சட்டமாக - அன்று இருந்தது. அத்துடன் பெரும் எண்ணிக்கையான உழைக்கும் மக்களை வர்ணாசிரம முறைமை, சாதியப் படிமுறைகள் என வகுத்து, பிரித்தாளும் தந்திரத்தை மேற்கொண்டு வந்ததால் அவர்களின் ஒன்றுபட்ட பலத்தை இன்றுவரை சிதைத்து தமது அதிகாரத்தைப் பாதுகாக்க அவர்கட்கு முடிகிறது. அதுபோலவே மக்கள் தொகையில் பாதி எண்ணிக்கையினரான பெண்கள் ஆணாதிக்கக் கருத்தியல், பண்பாட்டால் இன்றுவரை ஒடுக்கப்படும் நிலை தொடர்வதும் அதிகார வர்க்கத்தினர் தமது இருப்பை நிலைநிறுத்த உதவுவதாகவே அமைகிறது. நிலப்பிரபுத்துவ கலை இலக்கியத்தின் கருத்தியல் இலக்குகளாக இவை அமைந்ததுடன் அதன் அழகியல் வெளிப்பாட்டிலும் அவை உள்ளடங்கி இன்றுவரை மக்கள் மனங்களில் பெரும் பாதிப்பைச் செலுத்துகின்றன.

இவைபோன்ற பிரபுத்துவ சமூகக் கொடுமைகளுக்கு எதிரான மக்களின் எழுச்சிகள் மத்தியகால ஜேரோப்பாவில் வலிமையுடன் எழுந்தன. அங்கு ஏற்பட்ட கைத்தொழில் புரட்சி, விஞ்ஞான வளர்ச்சி என்பவற்றால் உருவாகிய புதிய முதலாளித்துவ அதிகார வர்க்கம், தனது வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருந்த பிரபுத்துவ முடியாட்சி அமைப்பை தொழிலாளர், விசாயிகளுடன் இணைந்து பிரெஞ்சுப் புரட்சி மூலம் அகற்றியது. சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என மனித விடுதலைக்கான கருத்தியல் விரிவடைய உதவிய போதும் அதிகாரத்தை தனதாக்கிக் கொண்ட முதலாளித்துவம் அதனைப் பாதுகாப்பதற்கு உரிய அறிவியல், கலை இலக்கியம், பண்பாடு என்பவற்றை நிலைநிறுத்த முற்பட்டது. வெறும் வார்த்தைகளில் மட்டும் மக்களை ஏமாற்ற ஜனநாயகத்தைக் கூறினாலும் தொழிலாளர்களையும், விவசாயிகளையும் மேலும் சுரண்டலுக்கும் ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் உள்ளாக்கியது.

மக்கள் மீது வரலாறு நெடுகிலும் இழைக்கப்படும் கொடுங்களுக்கும், அநீதிகளுக்கும் அடிப்படையான காரணங்களை ஆராய்ந்த கால் மாக்ஸ், ஏங்கெல்ஸ் ஆகியோர் முன்வைத்த சமூகவிஞ்ஞான மாக்கியக் கருத்தியல் பல்வேறு ஒடுக்குதல்களுக்கும் உட்பட்ட மக்களிடம் பெருவிழிப்பை ஏற்படுத்தியது. இதன் பேரெழுச்சியால் ஏற்பட்ட ரஷ்யப் புரட்சி உலகெங்கும் ஒடுக்குதல்களுக்கு உட்பட்ட மக்களது வாழ்விலும், நாடுகளின் விடுதலையிலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. மனிதகுல வரலாற்றில் முதன்முதலாக அடித்தள மக்களின் வாழ்க்கையைப் பேசுபொருளாக்கியது. அடிமைகளின் இதயமும், உழைப்பாளிகளின் வியர்வையும் இலக்கியத்தின் அழகியலானது. விடுதலைக்கான அறிவியல், கலை இலக்கியம், பண்பாடு என்பன புத்தாக்கம் பெற்றன.

இவற்றின் வளர்ச்சியையும், வலிமையையும் கண்ட உலகின் அதிகார வர்க்க அரசுகள் மரண பயத்துடன் விழிப்புற்றன. ஆயுத வலிமையால் அதன் வளர்ச்சியை தடுக்கமுடியாது என்பதை அறிந்த அவர்கள் நவீன விஞ்ஞான அறிவியலுடன், பண்டுதொட்டு இன்றுவரை தமது அதிகாரத்தைப் பாதுகாப்பதற்கான பழமைவாத அறிவியல் வழிமுறைகளையும் இணைத்து இப்புதிய உலக மக்களமைப்பின் மீது கருத்தியல் யுத்தத்தை தொடங்கினர். கூடிவாழும் மனிதப் பண்பாட்டுக்குப் பதிலாக, 'வல்லது வாழும்' என்ற விலங்கினக் கூர்ப்புக் கோட்பாட்டை பொருளாதாரத்தில் மட்டுமல்ல, மக்களது வாழ்வின் இலக்காகவும் முன்வைத்தனர். இவற்றாலும், விடுதலை இலக்கை முன்னெடுப்பதில் ஏற்பட்ட சில தவறுகளாலும் இவ்விடுதலைக் கருத்தியல் ஒரு பின்னடைவைச் சந்தித்த போதும் அதன் தேவையை இன்றைய உலகம் வேண்டி நிற்கிறது. இன்று உலகமய, தாராளவாத பொருளாதார முறையின் கீழ் நவீன ஒடுக்குமுறைகளும் ஓயாத போர் அழிவுகளும் பொருளாதார, நுகர்வுக் கலாசார நெருக்கடிகளும் தோன்றி உள்ளன. மனித இருப்பு மட்டுமல்ல, புவியின் இருப்பே கேள்விக்குள்ளாகும் நிலையும் உருவாகி உள்ளன. மக்கள் பல்வேறு நெருக்கடிகளுக்கு உட்படும் இச்சூழல் புதிய விடுதலை அறிவியலையும், அரசியலையும். கலை இலக்கியப், பண்பாட்டு மலர்ச்சியையும் வேண்டி நிற்கிறது.

இன்று ஜனநாயகம் உட்பட மக்களுக்கானவை எனப்படும் யாவும் மக்களிடமிருந்து தூர விலக்கப்பட்டுள்ளன. இது அன்றாட அனுபவத்தில் அனைவரும் அறிந்த உண்மை.

அதிகார வர்க்கத்தைப் பாதுகாக்கும் கல்வி, கலை இலக்கியம், பழமைவாத மத பண்பாட்டுக் கருத்தியல்கள் யாவும், உலகமய நவதாரளவாத பொருளாதார கருத்தியல்களுடன் இணைந்து, அரசு கட்டமைப்புகளுக்கு ஊடாகவும், பெருவணிக, பண பலத்துடன் நவீன இலத்திரனியல் ஊடகங்களுக்கு ஊடாகவும் மக்கள் மனங்களில் தொடர்ந்தும் திணிக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய நிலை நீடிப்பதால் எமது மண்ணிலும் நாம் வாழும் உலகிலும் ஒடுக்குமுறைகள் தீர்வின்றித் தொடர்வதும் மக்கள் விரும்பாத போர் அழிவுக்குள் உலகமக்கள் தொடர்ந்தும் தள்ளப்படுவதும், அகதிகளாக அல்லலுற்று மடிவதும் நாளாந்த நிகழ்வுகளாகின்றன.

இன்றைய ஏகாதிபத்திய உலகமயச் சூழலில் ஆழ விரியும் அடிமைத்தனங்களும், அவற்றைப் பாதுகாக்கும் பழமைவாத வேர்களும் மனித உயிர்ப்பை அழித்து வருகையில், அதிகார வர்க்க ஒடுக்குதலுக்கான இலக்கை நிராகரித்துக் கலை இலக்கியம் மட்டுமல்ல அறிவியல், பண்பாடு என்பனவும் மக்களின் விடுதலையை இலக்காகக் கொண்டு வளப்பட வேண்டிய தேவை எழுந்துள்ளது. எனவே படைப்பாளிகள் தமது படைப்புச் சகந்திரத்தைப் பேணிக்கொண்டே ஒரு உயரிய சமூக இலக்கை நோக்கிய பொதுவெளியில் இணைந்து முன்செல்வதன் மூலம் நல்ல மாற்றத்தை அடையலாம்.

அந்நியக் கடன் சுமை

சென்ற ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்த 'நல்லாட்சி' அரசாங்கம் சீனச் செல்வாக்கைக் குறைக்குமெனவும் அதற்குப் பரிசாக மேற்குலக நிதி உதவியும் முதலீடும் குவியும் எனவும் கண்ட கனவுகள் விரைந்து கலைந்தன. 2012இல் 9.1% எனக் கணித்த மொத்த உள்ளூர் உற்பத்தி வளர்ச்சி வீதம் 2014இல் 4.5% ஆனது. அது இன்னும் மீளவில்லை. ரூபாவின் தடுமாற்றத்தால் முதலிடுவோர் தயங்குகையில் மூலதனம் வெளியேறுகிறது. அந்நியச் செலாவணிக் காப்புநிதி சரிகிறது. மத்திய கிழக்கின் அரசியற் குழப்பத்தையும் எண்ணெய் விலைச் சரிவையும் அரசாங்கம் திருத்தமுடியாது. எனவே அயல்நாடுகளிற் பணியாற்றுவோரின் அனுப்பீடுகளின் அளவு உயரவில்லை. ரூபாவின் அயல் நாணயப் பரிமாற்ற வீதச் சரிவு இறக்குமதி விலைகளைக் கூட்டுகிறது.

இதனிடையே, முந்திய ஆட்சி ஏற்றிய அந்நியக் கடன் சுமையை இன்றைய ஆட்சி மேலும் ஏற்றுகிறது. 2015இல் இரண்டு அரசாங்கப் பிணை முறிகள் மூலம் 2.15 பில்லியன் டொலர் கடன் பெற்று, இந்திய சேம-ஓதுக்கீட்டு வங்கியிடம் ஒரு பில்லியன் டொலர் நாணயமாற்று ஏற்பாடொன்றையும் செய்த அரசாங்கம் இவ்வாண்டு பிணைமுறிகள் மூலம் மேலும் 3 பில்லியன் டொலர் கடன்பெறவுள்ளது.

நாட்டின் சேம-ஓதுக்கீட்டு 2009இல் ஒரு பில்லியன் டொலருக்குக் கீழானபோது அதை மீள எழுப்ப 2.6 பில்லியன் டொலர் கடன் வழங்கிய சர்வதேச நாணய நிதியம் (ச.நா.நி.) 2015 ஜனவரியில், தேர்தலின் பின், நிதிப் பிணையெடுப்புக்குக் கடன் கேட்ட இலங்கையின் சேம-ஓதுக்கீட்டு வசதியாயுள்ளதெனக் கூறி மறுத்தது. இவ் வருட முற்பகுதியில் ச.நா.நி.யிடம் மன்றாடேனென வாழ்வீரம் பேசிய நிதி அமைச்சர் மூன்றே மாதங்களில் மனம் மாறிப் பல நிபந்தனைகளுடன் 2.6 பில்லியன் டொலர் கடன் பெறுகிறார்.

நாட்டின் பொருளாதாரக் கொள்கையை எப்போதுங் கட்டுப்படுத்திவந்த உலக வங்கியும் ச.நா.நி.யும் 1978ம் ஆண்டு பிறந்த திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கைக்கீழ் அக் கட்டுப்பாட்டை முழுமையாக்கின. அண்மைய ச.நா.நி. கடன் நிபந்தனைகளால்; மக்களின் பெருளாதரச் சுமைகள் ஏறும். தற்போது தேசிய மொத்த உற்பத்தியின் 12% ஆக உள்ள அரசாங்க வரிசனை 2020ம் ஆண்டில்; 15%ஆக்க அரசாங்கம் உடன்பட்டதாலேயே பெறுமதிச் சேர்ப்பு வரி (வற்) 15% ஆனதுடன் தேசத்தைக் கட்டுதல் வரிவிதிப்பின் வரம்பு தாழ்ந்தது. எனினுந் தனியார் வருமான வரிவிதிப்பு தாழ்ந்துள்ளதால் உயர் வருமானமுடையோர் குறைய வரி செலுத்துகையில் சாதாரண மக்கள் மீதான சுமைகள் மறைமுக வரிகளாலும்; விலையேற்றங்களாலும் மேலுங் கனக்கும்.

தேர்தல் பிரசாரத்தின்போதும் சிறிது பின்னரும் சீனப் பொருளாதாரப் பணிகளை ராஜபக்ச ஆட்சியின் ஊழலின் பகுதியாகக் காட்டிச் சீனப் பகையைத் தூண்டிய ஆளுநர் தரப்பு, தன் தேர்தல் வாக்குறுதிகளில் ஒன்றை நிறைவேற்றுமாறு கொழும்புத் துறைமுக நகரத் திட்டத்தை இடைநிறுத்தியது. அத் திட்டத்தின் சுற்றாடற் பாதிப்பும் பொருளாதார சமூகப் பின்விளைவுகளும் பற்றிய கவலைகள் சரியானவை. எனினும் அப் பிரச்சனையைச் சீனாவுடன் ஒரு மோதலாக முன்வைத்ததால், சீனா பின்வாங்க மறுத்தது. எனவே, கடலின் மீட்ட நிலப் பகுதியொன்றைச் சீன நிர்மாணக் கம்பனிக்குக் காலவரையறையின்றி வழங்கும் அலுவலில்; சீனாவின் நெகிழ்வு போக, இலங்கை அரசாங்கமே பின்வாங்கியது.

இவ்வாண்டு ஏப்ரலில் சீனாவுக்குச் சென்ற முதலமைச்சர் ஏலவேயுள்ள பொருளாதாரப் பணிகளைத் தொடர்வதுடன் புதிய பணிகட்கும் உடன்பட்டு மீண்டார். இலங்கையின் தாதுப்பொருள் துறையை மேம்படுத்தச் சீனாவின் உலகளாவிய பல்கூட்டுத்தாபனமொன்று தெரிவித்த அக்கறையும் அவற்றுள் அடங்கும். இவ்வாறு, சீனா பற்றிய தேர்தற்கால அணுகுமுறையின் மாற்றம் மேற்குலகை மகிழ்வித்தது.

இந்தியா, இலங்கைக்கு இராணுவ ஆதரவையும் விருத்தித் துறைகளில் ஆதரவையும் வளர்த்தாலும், 13வது சட்டத் திருத்தம், சீனாவுடனான நெருக்கம், இந்திய இழுவைப் படகு மீன்பிடி என்பன பற்றித் தீராப் பிரச்சனைகள் உள்ளன. இலங்கைத் தேசிய இனப் பிரச்சனையில் இந்திய அக்கறை அதன் பிராந்திய மேலாதிக்க நோக்கையொட்டியது. எனினும், எந்த இலங்கை அரசாங்கமும் தேசிய இனப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க இதுவரை எடுத்த ஒரே தூலமான நடவடிக்கை 1987இன் இந்திய-இலங்கை உடன்படிக்கை இயலுமாக்கிய 13ம் சட்டத் திருத்தமாகும். இருந்தும், இலங்கை அரசாங்கத்திடம் செல்வாக்கைப் பேணும் இந்தியத் தேவை அதை முறையாக நிறைவேற்றாமல் மறிக்கிறது. இதை நமது பேரினவாத ஆட்சிகள் அறியும். எனவே இந்தியா, தமிழ்நாட்டு அரசியலையும் இலங்கைத் தமிழரிடையே செல்வாக்கையுங் கருதி, இலங்கை அரசாங்கத்தின் மீது அழுத்தஞ் செலுத்துவதாகப் பாவனை காட்டினும், அதன் நடைமுறை எதிர்மாறானது.

சீனா பற்றிய இந்தியக் கவலையின் காரணம்; இந்திய இராசதந்திரமே. இந்திய உயர்தானிகர்கள் பலர் கொலனியாட்சியின் பதில் ஆளுநர்கள் போல நடத்தல் பன்முறை பேசப்பட்ட விடயமாகும். பல கட்சிகளுள் இந்தியா தன் விகவாசிகளை வைத்திருந்தாலும், இந்திய அரசியற் குறுக்கீட்டை வடக்கிற் பலரும் பொறுக்குமளவுக்குத் தெற்கின் மக்கள் பொறுப்பதில்லை. சர்வதேச உறவிற் சீனாவை இந்தியா விஞ்சவேண்டின், சமத்துவ அடிப்படையிலான சீன இராசதந்திரத்தைக் கொஞ்சங் கற்பது பயனுள்ளது.

இப்போது இரண்டு முக்கிய விடயங்களில் இந்திய அழுத்தம் பற்றி இலங்கையில் வெறுப்புள்ளது. ஒன்று கடலடி துழாவு இழுவை மீன்பிடிக் கொள்ளை. குறுகிய காலத்திலும் நீண்ட காலத்திலும் வட இலங்கை மீனவரின் வாழ்வாதாரத்தைச் சிதைக்கும் அக் குற்றத்தைத் தடுக்க இந்திய அரசு ஏதுஞ் செய்யாததுடன் குற்றவாளிகளை விடுவிக்கப் பல மட்டங்களிலும் அழுத்தஞ் செலுத்துகிறது.

ராஜபக்ச ஆட்சி, எவ்வாறோ, 1998இன் இந்திய-இலங்கை வர்த்தக உடன்படிக்கையின் பாதகமான பண்புகள் கருதி, 'சீபா' பொருளாதார உடன்படிக்கையில் ஒப்பமிடுவதைத் தவிர்த்தது. இப்போது அதை 'ஏற்கா' எனும் பெயரிற் திணிக்க இந்தியா கடும் அழுத்தஞ் செலுத்துகிறது. 'ஏற்கா' வெறும் வணிக உடன்படிக்கையல்ல. இன்னமும் மூடுமந்திரமாயுள்ள அதை இலங்கைத் தொழில் வல்லுநர்கள் பலரும் வெறுக்கின்றனர். அரசாங்கம் தனது அதைத் தன் பாராளுமன்றப் பெரும்பான்மை கொண்டு சட்டமாக்கலாம். ஆனாற் பொதுசன எதிர்ப்பு வலுப்படும்.

போட்டியிடும் அந்நிய நலன்களிடையே சரியான பொருளாதாரக் கொள்கையற்றுத் தடுமாறும் அரசாங்கம், மக்கள் மீது சுமைகளை ஏற்றும் அதேவேளை, தன்னையும் தனது வர்க்க நலன்களையுந் தற்காக்க மேலுஞ் சர்வாதிகாரப் போக்கை மேற்கொள்வது உறுதி. அதைப்பற்றி மக்கள் விழிப்புடன் இருப்பதுடன் தமது இருப்புக்கான நீண்டகாலப் போராட்டத்துக்கும் ஆயத்தமாக வேண்டும்.

பிள்ளைகள்

கலில் ஜிப்ரான்

Khalil Gibran

தமிழாக்கம்:

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம்

மதலையை மார்போடணைத்த
தாயொருத்தி
'சிறுவர்பற்றி எமக்குச் சொல்லுங்கள்'
என்று கேட்டாள்.
கேட்டதும்,
அன்னையவள் தன்னை நோக்கி
அவர் சொன்னார் :
உமது பிள்ளைகள் உமது பிள்ளைகளல்ல;
தன்னைத்தான் எண்ணி ஏங்கி நிற்கும்
வாழ்வுயிர்ப்பின்
உற்ற புதல்வரும் புதல்வியருமே அவர்கள்.
அவர்கள் உங்களிடமிருந்தல்ல,
உங்களுக்கூடாக வருகிறார்கள்.
உங்களோடிருப்பினும்
உங்களுக் குரித்தானவர்களல்ல அவர்கள்.
அவர்கள்மீது
நீங்கள் உங்கள் அன்பைச் செலுத்தலாம் -
உங்கள் எண்ணங்களை யல்ல;
காரணம்,
சொந்த எண்ணங்களைக்
கொண்டவர்களாக
அவர்கள் இருக்கிறார்கள்.
அவர்களது உடல்களுக்கு
நீங்கள் புகலிடம் கொடுக்கலாம் -
அவர்தம் ஆன்மாக்களுக்கல்ல.
காரணம்,
நானையினது இல்லத்தில் குடியிருக்கின்றன
அவர்களது ஆன்மாக்கள்:

அதனுள் நீங்கள் வருகைதர முடியாது.
உங்கள் கனவுகளில் கூட முடியாது.
வேண்டுமானால்,
அவர்களைப் போலிருப்பதற்கு
நீங்கள் கடுமுயற்சி செய்யலாம்:
இருப்பினும்,
அவர்களை உம்மைப்போல ஆக்குவதற்கு
முயற்சிக்கவே வேண்டாம்.
ஏனெனில், வாழ்வோ,
பின்னோக்கிச் செல்வதுமில்லை
நேற்றைய நாளுடன் தங்கிவிடுவது மில்லை.
வாழும் கணைகளென
உங்கள் பிள்ளைகளை முன்னோக்கிச் செலுத்தும்
வில்களே நீங்கள்.
வில்லாளனோ,
முடிவுறிதியில்லா நெடும் பாதையின்
குறியிலக்கின் மீது தன் பார்வையை நிறுத்தி,
விரைவேகத்தொடு கணைகள் தொலைதாரம்
செல்லவேண்டி,
தனது வல்லமை கொண்டு உங்களை வளைக்கிறான்.
வில்லாளன் கைப்பட்ட உமது வளைதலானது
மனமகிழ்வுக்கானதாய்
அமையட்டும்:
ஏனெனில்,
பறக்கும் கணைகளை நேசிப்பது போலவே,
நிலையுறுதியோடு நிற்கும்
வில்லினையும் அவன் நேசிக்கிறான்.

தேரோட்டம்

க. சிவகரன்

அந்த அதிகாலை வேளையில் வந்து இரவு தேர்முட்டியடியில் படுத்திருந்த நண்பனைத் தேடினான். இது ஒரு தேடலின் தொடக்கமா, அல்லது முடிவா, அலையும் மனம் இத்துடன் ஆறுதல் அடையுமா அல்லது அலையாக ஓயாது அடிக்குமா, கோவிந்திருவிழாவில் தொலைந்துபோய் விட்டது என்பதற்காக அதைத்தேடி எடுக்க முடியாது என தெரிந்த பின்னும் நகையைத் தொலைத்தவர் தேடி அலைவதைப் போல, அவன் மனம் அவனைத் தேடியது. இந்த தேடலில் ஒரு சுகம் இருக்கத்தான் செய்தது. அவன் நினைவுகள் கனமாய் அழுத்த அந்தத் தேர்முட்டியருகே பாதி செதுக்கப்பட்ட பின்னர், உளி அறுத்த வேதனைகளைச் சுமந்தும் முழுமை பெறாது கைவிடப்பட்டிருந்த கருங்கல்லின் மேல் சங்கரன் குந்தியிருந்தான்.

அதிகாலை வேளையிலும் பால்நிலா காய்ந்து கொண்டிருந்தது. பெளர்ணமிக்கு மறுநாள் என்பதால் அதிகாலை வரையும் கலையாது நிலாக்காயும் என்பதை சங்கரன் நிமிர்ந்து பார்த்து உணர்ந்து கொண்டான்.

தேரின் முன் சக்கரம் ஒன்றில் தலையை அணைத்தபடி கால்களை தேர் முட்டிச்

சுவரில் உதை கொடுத்தபடி கழுத்திற்கும் சக்கரத்திற்கும் இடையே தன்னுடைய பயணப்பை போன்ற ஒன்றை தலையணையாய் வைத்தபடி சும்பகர்ணத் தூக்கத்தில் கிடந்த அவன் தனது பாலிய நண்பன்தான் என்பதை இரவு அவன் சரியாகவே அடையாளம் கண்டு கொண்டான். அவனைத் தொட்டு எழுப்ப மனமின்றி அந்த இரவாவது அவன் நிம்மதியாய்த் தூங்கட்டும் என விட்டிருந்தான். அவனை உறக்கத்திலிருந்து எழுப்பி அவன் மனதின் ஓயாத போர் முரசின் ஓசையை, மீளவும் அடித்து அவன் தொலைத்து வாழும் நிம்மதியற்ற இரவுகளில் ஒன்றை மேலும் அவனுக்கு கொடுத்து உறக்கத்தைக் கெடுத்த பாலியாகிவிடக் கூடாது என்று இவன் தள்ளி நின்றான்.

பாரதப் போரில் விழுந்து கிடந்த கர்ணன் போல் கிடந்தவனை தட்டி எழுப்பித் தர்ம உபதேசம் செய்ய முடியாத கோழையாக நின்றிருந்தான். தர்ம தேவதையே அவனைக் கைவிட்ட பின்பு அவனைக் கண்ணால் அளந்து இவன் சுந்தர்தான் என்பதை உறுதிப்படுத்திய பின்பும் அவனருகே நின்றிருந்தான். இப்போது, அவன் படுத்திருந்த இடத்தில் அவனற்ற

வெறுமை மட்டும் மிஞ்சிக் கிடக்கத் தேர் முட்டி அருகே இருந்த அந்தக் கருங்கல்லில் குந்தியிருந்தான்.

இரவு பத்துமணி போல நில வொளியில் கலந்து அவன் மேற்படர்ந்திருந்த மின்னொளியில் அவன் உறங்கிக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்தபொழுது அவன் ஒரு பைத்தியக்காரன் போல் தோற்றமளித்திருந்தான். இல்லை, இல்லை மாறுவேடம் பூண்ட ஒரு நாடக நடிகன் போல் கிடந்தான்; ஆம், அப்படித்தான் இவன் சிறுவயதில் பார்த்த அரிச்சந்திராமயான காண்டத்தில் சுடலைச் சாம்பலைத் தன்னுடலிற் பூசி, கரிகட்டை உடலுடன் சுடலை காத்துவிட்டுத் தூங்கியிருந்த அரிச்சந்திரன் வேடத்தில் வந்த வைரமுத்துவை அப்படியே நகல் எடுத்துப் படுத்திருந்தான். நண்பா... நான் உன் சத்தியகீர்த்தி வந்திருக்கின்றேன் பாரடா... என்று அவனை உலுக்கி, அவன் அடர்ந்த மயிர்க்கற்றை மார்பில் முகம் புதைத்து மோதிக் கரைத்திருந்தால் கிடைத்திருக்கக் கூடிய சிறு நிம்மதியைக்கூட தொலைத்த இந்தச் சங்கரன் அந்த கருங்கல்லில் இப்போ தனிமையில் குந்தியிருந்தான்.

சுந்தர் எப்படி மாறிப்போய் இருந்தான். மின்னொளியில் கண்ட அவன் முகமும் இளமைக் கோலத்தில் கண்ட அவன் முகமும் மாறிமாறித் தோன்றி இரவு முழுவதும் நிழலாடிய பின்பு தூங்கிப்போய் காலையிலே வந்தவனுக்கு அவன் நிழலைக் கூட காண முடியவில்லையே. அன்று வெட்டி விட்ட கட்டை மீசையும் பூரித்த பொங்கிய கன்ன களும் சுருண்ட தலைமுடியும் கூரிய மூக்கும் என இருந்த முகம் இன்று மீசை வளர்ந்து வாயை மூடியும் கன்னங்கள் குழிவிழுந்தும் தாடி வளர்ந்து வெள்ளை மயிர்களை வெளிக் காட்டியும் கிடந்த பொழுதும் அவன் கண்களின் புருவங்கள் மட்டும் அப்படியே அழகு மாறாது வில்லாகக் கிடந்து, இவன் உன் சுந்தர் தான் என்பதை கணை எறிந்து காட்டிய பொழுதும் எழுப்பி இருக்கவில்லையே ஏனோ விட்டுவிட்டான்.

எழுப்பி இருந்தால் என்ன பேசி

யிருப்பான்? பழைய நினைவுகளை மீட்டு விம்மி விம்மி வெடித்துக் குலைந்திருப்பானா? அல்லது மௌனமாய்ப் பார்த்துக் கொண்டு விழிகளால் மட்டும் பேசி இருப்பானா? பகல் முழுவதும் கோவிலின் முன்னாலுள்ள சிறுவீதிக் கரையோரம் புழுதியில் குந்தியிருந்து நடை பாதை வியாபாரம் செய்திருப்பான். நடந்து போனவரின் காலடியில் பட்டு எழுந்து வந்த புழுதியை அதன் மணத்துடன் குடித்திருப்பான் என்பதை அவன் விட்ட குறட்டையின் ஓசையில் இடையிடையே ஏற்பட்ட தடங்களில் இவன் நுகர்ந்து கொண்டான். அவனைத் தொட்டெழுப்பும் உரிமை இருந்தும் விட்டு விட்டு மோட்டார்ச் சைக்கிளைத் தூர உருட்டிச் சென்று அவன் துயர் மிகுந்த வாழ்வை நினைத்துக் கோபுரத்தை நிமிர்ந்து பார்த்து ஏக்கப் பெருமூச்சு ஒன்றை மட்டும் விட்டு விட்டுப்போன பொழுது அவனை எழுப்பி முட்டாள்தனமான காரியத்தை மட்டும் செய்யவில்லை என்ற நிம்மதியை மட்டும் சங்கரன் கொண்டு சென்றிருந்தான்.

தனது அறத்துக்கான அதிகாரத்தில் உறுதியுடன் அழித்தல் எனும் தத்துவத்தில் அசைந்து வந்த யுத்த ரதம் அச்ச வேலையைத் தாண்டிப் பேரோசையுடன் அசைந்தபொழுது மக்கள் வெள்ளமென அள்ளுண்டு நாவற்குழியூடாக அவலக் கொடியாக அணிவகுத்து சென்ற வேளையில் சங்கரன் குடும்பமும் அதில் சங்கமித்திருந்தது. அவலக்கொடியில் இழுப்பட்டுப் போனவன் இலவசப் படகுச் சேவையால் கிளாலியைக் கடந்து தாய் தந்தையுடன் வவுனிக்குளம் போய்ச் சேர்ந்திருந்தான்.

அப்போ இருபத்தைந்து வயதில் இருந்த சங்கரனுக்கு தூரத்து உறவினன் ஆன, அதே வயதில் இருந்த சுந்தரின் நட்பு அடைக்கலமாயும் ஆறுதலாயும் இருந்தது. சுந்தர் இரண்டு சிறு ஆண் குழந்தைகளின் தந்தையாக ஒரு குடும்பத் தலைவனாக இருப்பது சங்கரனிற்கு ஆச்சரியமாகப்பட்டது.

அவன் கண்ட வவுனிக்குளம் அழகிய நீர்சோலையாக காணப்பட்டது. ஓடி வரும்

வாய்க்கால் நீரின் கரையோரம் செழித்து நின்ற கொண்டல் மரத்தின் அழகை விஞ்சி விடும் அளவிற்கு சுந்தரின் மனைவி மங்கை அஞ் சன விழிகளுடன் அன்பாகச் சுந்தருடன் இணைந்து குடும்பம் நடாத்தும் அழகைக் கண்டு வியந்திருந்தான்.

சுந்தர் கடும் உழைப்பாளி. அவன் நடந்த போதும் பொழுது அவனுடன் கூடவே காலம் சுழிந்த சங்கரன் அவன் பின்னே செல்கையில் தான் யாழ்ப்பாணக் கோவில் ஒன்றில் பார்த்த குட்டிச்சூரன் ஒன்று தான். தன் முன்னே போகின்றதோ என எண்ணி அவன் பின்னழகை ரசித்ததுண்டு.

நெல்வயல், தோட்டம் வளம் தரும் வளவுக் காணி சங்கரனை ஆதரிக்க மட்டுமல்ல விரும்பிய பொழுது வேலை செய்து பொழுது போக்கவும் சுந்தரிடம் போதியளவு பொக்கிஷங்கள் இருந்தன. மாட்டு வண்டியில் கச்சான் மூடைகளை ஏற்றி அதன் மேல் ஏறிப் பாலியாற்றங் கரையில் காட்டு வழியே போகும் பொழுது புறித்துண்ட பாலைப் பழங்கள் போல் சுந்தரின் நட்பு இனிப்பாக மிக, மிக, இனிப்பாக சங்கரனுக்கு இருந்தது.

சுந்தரின் வாழ்வு திடீரென ஒரே இரவில் தோன்றிய அற்புத மாயையால் கிடைத்த தல்ல. அவன் தாயும் தந்தையும் காடு வெட்டிப் படிப்படியாய் முன்னேறி வளப்படுத்திச் கொடுத்தவைதான் அவை. அதில் சுந்தருடைய உழைப்பும் நிறைய இருந்தது. சிறு வயதில்பட்ட கஷ்டங்களை இடையிடையே சங்கரனுடன் சுந்தர் பகிர்வதுண்டு. தந்தையும் தாயும் மலேரியா நோயில் படுத்த அவனை விட்டுப்போன துன்பத்தையும் கூறுவான்.

வன்னியில் காலன் கூத்தாட முன்பே சங்கரன் யாழ்ப்பாணம் திரும்பி விட்டான் பின் தொடர்பு படிப்படியாய் குறைந்து அறவே நின்றுவிட்டது. எல்லாம் ஓய்ந்த பின்பு சங்கரன் சுந்தரைத் தேடியபொழுது அவனைப் பற்றி அறிய முடியவில்லை. நேரே வவுனிக்குளம் போனபொழுது அவனது தோட்ட நிலம், வீடுவளவு எல்லாம், காடேறிப் போய் கிடந்த தோற்றம் சங்கரனின் கண்ணைக் குளமாக்கியது.

கிடைக்கப்பெற்றோம்

'என்ன தம்பி சுந்தரையோ தேடுகிறீர்... அவன் இஞ்சை இல்லை.' 'அப்போ எங்கே...' 'ஊர் ஊராய் திரிகிறான் தம்பி... ஒரே தடவையில் அந்த மாமரத்தடியில் இருந்த பங்கருக்குள் தன் மனைவியுடன் பிள்ளைகளைப் பலி கொடுத்த பின்பு பைத்தியம் பிடித்தவன் போல் எங்களுடன் முள்ளி வாய்க்கால் வரையும் வந்தான். ஏதோ உயிர் வாழ்ந்தான். ஊர் திரும்பி வந்தவன் குடியேறி வாழக் குடும்பம் இன்றி தனிமரமாய் நின்றான். என்ன நினைத்தானோ தெரியாது நாடோடி போல கோவில் கோவிலாக விளை யாட்டுப் பொருட்களை விற்கும் வியாபாரி யாக ஒரு மூட்டை விளையாட்டுச் சாமான் களுடன் போய்விட்டான். எந்தக் கோயில் குளத்தில் இப்ப இருப்பானோ தெரியாது' என்ற குரல் ஒலிகள் இப்பொழுதும் இவன் காதைக் கடிக்கிறது.

அப்படித்தான் சுந்தர் இந்த கோவிலுக்கும் வந்துள்ளான். அவன் ஓயாத மன திற்கு ஆலயங்களின் ஓயாத இரைச்சல் இதமாக இருந்திருக்கலாம். மன இரைச்சலும் யுத்த ஓசையும் அவன் காதுகளைக் குடைவதை ஆலயமணியின் ஓசை இடையிடையே அறுத்தெறிந்து அறுதலைத் தந்திருக்கலாம்.

மற்றவரிடம் கையேந்தா பிச்சைக்காரத் தோற்றம் எல்லாம் துறந்த துறவாத துறவிக் கோலம். மனம் பேதலித்த பேதலிக்காத பைத்தியக்காரத் தோற்றம். இவை யாவும் அவன் தாங்கிய நடைபாதை வியாபாரிக் கோலத்தில் மலர்ந்து கிடந்தன. அவன் ஏதோ தன் ஜீவனுடன் உடல் கொண்ட பந்தம் மட்டும் இன்னும் பிரியாமல் இருப்பதனால் அதற்குப் பரிகாரம் செய்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்தான் அது தான் அவன் செய்யும் வியாபாரம்.

இரவு சுந்தரை இவன் பார்த்த பொழுது உரைப்பை மூட்டையொன்று அவனது கையணைப்பில் அருகே கிடந்தது. அது மட்டும் தான் இப்பொழுது அவனுடைய சொத்து. அவன் அவற்றில் என்ன, என்ன பொருட்களையெல்லாம் கட்டி வைத்துக் காவிச் சுமந்து வந்திருப்பான்.

வாழ்வின் அடையாளங்களை விளையாட்டுப் பொருட்களாக்கி கடையாகச் சிதறி அதன் முன் குந்தியிருந்து அவன் என்ன சுகம் கண்டிருப்பான். வேண்டி உருட்டி விட்டு எறிந்து விட்டுப் போகும் விளையாட்டுப் பொம்மைகள் தான் வாழ்வா என்பதை அவன் கேட்டுக் கொண்டிருப்பானோ?

சில வேளை அவன் கடைவிரித்து இருந்த பொழுதில் அவனை முகம் பாராது இவன் தனது குழந்தைகளுடன் வந்து கை நீட்டியிருந்தால் அவன் மட்டும் இவனை இனங்கண்டு கொண்டிருந்தால் என்ன பொருளைத் தந்திருப்பான்.

மழைமேகம் கருக்கட்ட பாலைமரப் பொட்டலில் தோகை விரித்தாடும் மயிற் பொம்மைகளைத் தந்திருப்பானா? பாலியாற்றங்கரையில் நிலாவொளியில் ஒட்டிச் சென்ற மாட்டு வண்டியின். மாதிரிச் சிறுவண்டி ஒன்று தந்திருப்பானா? அஞ்சன விழிகளுடன் தேர்த்தட்டுப் போன்ற உருண்ட அழகிய அவன் மனதிற்குப் பிடித்த மங்கை அவன் மனைவி போன்ற பொம்மையொன்றை தந்திருப்பானா? அவன் பெற்ற சிங்கக் குட்டிகள் போன்ற சிறுகுட்டிப் பயற்

பொம்மைகளைத் தந்திருப்பானா, வண்ணக் கனவுகளுடன் பயறு பொறுக்கும். வன்னிப் புறாக்களைத் தந்திருப்பானா? இல்லை, இல்லை வவுனிக் குளத்தில் பருத்திருக்கும் முதலைக் குட்டிகளைத் தந்திருப்பானா? தலை நீட்டும் வெங்கணாந்திப் பாம்பு ஒன்றைத் தந்திருப்பானா? கொல்ல விளாங்குளக் கரையில் புல்மேயும் கரிய யானைக் குட்டிகளைத் தந்திருப்பானா? தன் வாழ்வில் தொலைத்த எல்லாவற்றையும் அவன் கட்டிவைக்க முடியா விட்டாலும் இதில் ஒன்றை அல்லது சில வற்றையாவது அவன் தந்திருப்பான்.

என் பிள்ளைகளின் பிஞ்சுக் கரங்களைப் பிடித்து சில வேளை அவன் அமைதி கண்டிருப்பான். துப்பாக்கிகளையோ, இராணுவச் சிப்பாய்களையோ, இராணுவ வண்டிகளையோ அவன் நிச்சயம் வைத்திருக்க மாட்டான். குழல் ஊதும் கண்ணனையும் அருகிருந்த இராதையும் அவன் தொலைத்த பின்பும் தன் அருகே வைத்திருந்திருப்பானா? தேரோட்டிய கண்ணனையும் கீதை கேட்ட அருச்சுனனையும் வைத்திருந்திருப்பானா? குசேலனாய்ப் போன பொழுது கண்ணனாய் நின்றவன். இப்போ... இந்த நினைவுகள் சங்கரனை குடையக் குடைய அந்தப் பாதி செதுக்கிய கருங்கல்லில் பாரமாய் குந்தியிருந்தான்.

அவனைக் கோவிலடியில் கண்டவர்கள் கூறிய பொழுது சங்கரன் தன் ஊரில் இருந்து இந்த அயல் ஊரின் இருந்த இந்தக் கோவிலடிக்கு வந்த பொழுதும் அவனை இரவு பத்து மணியளவில் தேர்முட்டியருகே கண்டு பிடிக்க முடிந்த பொழுதும் 'காலையிலே வருவம்' எனச் சென்றதன் பேதைமையை இப்போ கடிந்து கொண்டான்.

தேரினை இழுக்க முன்னர் பலி கொடுக்கப்பட்ட நீற்றுக் காய்கள் அவனைப் பார்த்துச் சிரித்தன. அடித்த தேங்காய்களின் ஊனச் சேற்றின் மணம் மூக்கையடைத்தது. கற்பூரச் சட்டிகளின் கரிக்கோலம் மட்டும் மணமற்றுக் கிடந் தது... சுற்றிவர நோட்டம் விட்டான் யாரையுமே காணவில்லை. தேர், தீர்த்தம் இரண்டும் முடிந்த பின்பு ஆலயச்

சூழல் ஆளரவமற்றுக் கிடந்தது. கோவிலின் உள்ளே விளக்குகள் எரிந்தன. பித்தனைப் பொருட்களை யாரோ அசைப்பதும் இழுப்பதுமான சத்தம் கேட்கிறது. ஒரு சிலர் ஏதோ கதைக்கும் ஓசையும் உட்புறம் கேட்கின்றது. சுந்தர் சில வேளை உள்ளே போயிருப்பானோ.

இருட்டில் ஒரு உருவம் அவன் அருகே அசைந்து வருகிறது. உற்றுப் பார்த்தான். எங்களுர் அருட்செல்வம் அடியவர் தான் அவர் என்பதைக்கண்டு கொண்டான். அடியவர் என்று எல்லோரும் அழைக்கும் அவர் கோவில்களில் தான் கூடிய காலம் வாழ்பவர் சன்ன தியில் அவரை அடிக்கடி காணமுடியும் 'என்ன தம்பி யோசனை. தேரும் இழுத்து தீர்த்தமும் முடிஞ்சு போச்சு...' அடியவர் சங்கரன் அருகே வந்தார்.

'இந்த தேர்முட்டிக்குள் படுத்திருந்த அந்த ஆளைக்கண்டியனோ...' 'ஆர் சுந்தரையோ கேட்கிறியள்... அவன் காலையிலேயே போய் விட்டான் தம்பி...' அடியவர் சுந்தரை கவனித்திருந்தார் என்பது சங்கரனிற்கு விளங்கியது அடியவர் ஊர் ஊராய் திரிபவர். ஆண்டி முதல் அரசியல் வாதி வரையும் ஆட்களை அவர் அறிந்து வைத்திருப்பவர். அடியவர் மேலும் பேசினார். 'காலையிலே நாலுமணிக்கு தென் மராட்சி நோக்கிப் போகும் 'மட்டை லான் மாஸ்ரர்' ஒன்றில் சுந்தர் தன் மூட்டை முடிச்சுடன் ஏறிப் போனதை நான் கண்டேன் தம்பி...' அதிகாலை வேளையில் தென்னம் மட்டை போன்றவற்றை ஏற்ற தென்மராட்சி நோக்கி போகும் லான்மாஸ்ரர்களையே மட்டை லான்மாஸ்ரர் என ஊரவர் அழைப்பது வழக்கம். அப்படி ஒன்றிலே ஏறி சுந்தர் இலவசப் போக்கு வரத்தில் தென்மராட்சி நோக்கி போய் கொண்டிருப்பான் என்பதைச் சங்கரன் புரிந்து கொண்டான்.

'அவன் போறான் தம்பி போகட்டும் விட்டுவிட்டுப்போ... தேரோட்டம் முடிஞ்சு போச்சு அவனும் போய்விட்டான்' என்ற அடியவர்; வழமையான தன்னுடைய ஆனந்தச் சிரிப்பை பலத்து உதிர்ந்து விட்டு

கிடைக்கப்பெற்றோம்

பருத்த உடலுடன் அசைந்து அசைந்து இருளில் மறைந்து கொண்டார்.

சங்கரன் தேரை நிமிர்ந்து பார்த்தான். அரோகராக் கோஷமுடன் ஆடி வந்த தேர் முட்டிக்குள் கட்டைபோட்டு நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. அதன் மரச்சிற்பங்கள் ஒவ்வொன்றும் மௌனமாய் சங்கரனைப் பார்த்து அழுதன, பின் சிரித்தன. தேர் வடத்தைச் சுற்றி மூலையிலே வைத்திருந்தார்கள். அடுத்த வருடம் தான் இனி அதனை விரிப்பார்கள். பலகோடி பணத்தை ஏப்பம் விட்ட எத்தனையோ கூலிகளின் உழைப்பைக் குடித்த சித்திரத்தேர் முட்டியிலே கட்டைபோட்டு நின்றது. இனி நாளை தகரக் கதவுகளை மூடிப் பூட்டுப் போட்டு பூட்டிவிடுவார்கள்.

மாடப் புறாக்கள் மட்டும் முட்டியிலே சிறகடித்து உரசி ஓட்டைகளில் குடி புகுந்து கொண்டு தலையை வெளியே நீட்டி, நீட்டி, ஒப்பாரி வைத்துக் கொண்டிருக்கும்.

வடம் விரிய அடியவர்கள் கரம் பிடிக்க வென இடம் தேடத் தேங்காய்கள் மலை

போலக் குவிந்திருக்கும். மணி குலுங்க பட படவென அடித்துடைக்கும் ஓசையிடை தேங்காய் மலை மறையும். தேர் குலுங்கி மணி ஒலிக்க சரக்கென்று இருப்பறுத்து இறங்கும் ஐந்தடியும் கழியுமுன்னர் கட் டையிலே ஏறிக் கறாச் சென்று ஓசை எழ குந்திக் குலுங்கி நிற்கும். அப்போதும் மணிகள் கலகலக்கும். அரோகராக் கோஷம்! மீண்டும் தேர் அசையும். ஆண்டாண்டு தோறும் அசையும் தேர் மனத்தால் அசைய, சங்கரன் இருந்தான்.

சந்தர் தன் பிஞ்சுகளில் ஒன்றை தன் மார்போடு அணைத்திருந்தான். கையில் அடுத்தவனைப் பிடித்திருந்தான். மங்கை சித் திரத்தேரை போலக் கட்டுறுதியாக அவன ருகே அசைகின்றாள். இந்த காட்சி மாயைகள் சங்கரன் மனதில் ஏனோ தோன்றி வினையாடின.

தேரோட்ட வீதியிலே நெரிசல் தள்ளித் தள்ளி அசைகின்றது. அடித்த தேங்காய்ச் சிரட்டைகளின் துண்டுகள் காலிற் குத்தி விடாமல் இளநீர் சேற்றில் இதமாசக் கால் வைத்து நடக்கவும் நடக்க முடியாமலும் ஊரும் கூட்டம். தண்ணீர்ப் பந்தல்களில் ஊற்றிய மோரும் ஊறுகாய்த் தண்ணியும் சக்கரைத் தண்ணியும் பாத்திரங்கள் மேவிப் பாய்ந்து வீதிகளைச் சேறாக்கும். தேரோட்டம் என்பது அழித்தல் எனும் தத்துவத்தின் விளக்கம் தானோ? எதை அழிக்கும் மாயை களையா? ஆணவத்தையா? கன் மத்தையா? பிறப்பையா? இறப்பையா? இன்ப துன்பங் களையா? வறுமையும் பிணியையுமா? எதை யாவது இது வரையும் அழித்ததுண்டா சங்கரன் தேடினான்.

காலங் காலமாய்த் தானே தேரோட்டம் நடக்கிறது நடந்து, நடந்து காலோய்ந்து போனவர்கள் மீண்டும் வீதியிலே! முட்டி போட்டுத் திரும்பித் திரும்பி சுற்றிவரும் தேர் மீண்டும் மீண்டும் எதைக்கூறி வருகின்றது? அடியவர்கள் கைகூப்பி அழுவதும் பின் சிரிப்பதும் ஆண்டுதோறும் வடம் பிடித்து இழுப்பதும் மீண்டும் மீண்டும் சங்கரனின் மனக்கண்ணில தோன்றித் தோன்றி மறை கின்றன.

அறிவும் ஆதிக்க வர்க்கமும்

ஓ வ் வொ ரு யு க த் தை யு ம் ஆட் டிப் படைக் கின்ற சிந்தனைகள் அனைத்துமே அந்த யுகத்தின் ஆளும் வர்க்கத்தின் சிந்தனைகள் தான். அதாவது சமூகத்தை ஆள்கிற பொருளியல் சக்தியாக எந்த வர்க்கம் இருக்கின்றதோ, அது அதேநேரத்தில் ஆட்சி செலுத்துகின்ற அறிவுச் சக்தியாகவும் இருக்கின்றது. தன்வசம் பொருளியல் உற்பத்தியின் சாதனங் களை வைத்திருக்கும் வர்க்கம் அதே நேரத்தில் சிந்தனை உற்பத்திச் சாதனங்களின் மீதும் கட்டுப்பாட்டை வைத்திருக்கிறது. ஆகவே, பொதுவாகப் பேசும் பொழுது அதன் மூலமாக சிந்தனை உற்பத்திச் சாதனங்கள் இல்லாதவர்களுடைய கருத்துக்கள் அதற்கு உட்பட்டதாகக்கப்பட்டு விடுகின்றன.

- கால் மாக்ஸ்

மணி அசைப்போர் திசைகாட்ட வடம் பிடிப்போர் இழுக்க, இழுப்பவரின் திசையில் இழுபட்டுப்போய் நகரும் தேரின் சக்கரங்கள் நசித்தவையாய்க் கிடக்கும் நீற்றுக் காய்களைப் போன்றதா, சந்தரின் வாழ்வு? குந்தியிருந்த கல்லில் இருந்து எழுந்தான் சங்கரன். கட்டைபோட்டு குத்தி குத்தி அசைந்து வந்த நினைவுகளும் தேர் போலச் குலுங்கி நின்றன. இழுப்பவரின் திசையிலே இழுபட்டுப் போய் வலம் வந்து தனக்கொன்றும் தெரியாதது போல தேர் மட்டும் முட்டியிலே அசையாது நின்றது. சங்கரன் நடந்தான். தேரடியில் இருந்து ஒரு ஞானியைப் போல் நடந்தான். இது ஒரு தேடலின் தொடக்கமா அல்லது முடிவா? அலையும் மனம் இத்துடன் ஆறுதல் அடையுமா? அல்லது அலையாக ஓயாது அடிக்குமா இப்போது அவன் மனதில் இந்த தேரோட்டம்.

தமிழ்ச் சொல்லாக்கத்தின் நலிவு-1

● சி. சிவசேகரம்

மொழிப் பாவனையிற் சொற்சிக்கனம் பெறுமதியுடையது. ஏனென்ற, பயனற்ற சொற்கள் நாம் கூறவிரும்புவதைச் செவ்வையாகக் கூறத் தடையாகலாம். இதன் பொருள் அலங்காரமான மொழி நடை தேவையற்றது என்பதல்ல. ஆனால் ஒவ்வொன்றுக்கும் உரிய இடமுண்டு.

தமிழ் சொற்சிக்கனத்துக்கு இசைவான மொழி. ஆயினும் அதன் ஆற்றலை நாம் உணராமல் அதனாற் பயன்பெற இயலாது. கட்டிடங்களின் பெயர்ப் பலகைகளையும் விளம்பர அறிவித்தல்களையும் மும் மொழிகளின் காணும் போது ஏன் தமிழில் உள்ள சொற்றொடர்களும் வாக்கியங்களும் ஆங்கிலத்தில் உள் ளவற்றினும் சிங்களத்தில் உள்ளவற்றினும் நீளமாக உள்ளன என்ற கேள்வி என் மனதைக் குடையும்.

மூலத்தைத் தமிழ்ப்படுத்துவோர் சுருக்கமான சொற்றொடர்களையும் வாக்கிய அமைப்புக்களையும் நாடுவதில்லை என்ற எண்ணம் எவ்வாறோ ஏற்படுகிறது. இப் பிரச்சனை மொழிப் பயிற்சியுடன் உறவுடையது. பாடசாலைக் கல்வியில் இவ்வாறான விடயங்களிற் கவனம் வேண்டும். பாடநூல்களில் உள்ளவாறே மாணவர்கள் வாக்கிய அமைப்பைப் பயிலுகின்றனர். பாடநூல்களை விட நமது நாளேடுகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் அன்றாடங் காணும் சொற்பாவனையும் வாக்கிய அமைப்பும் நமது மொழிப் பாவனையைப் பாதிக்கின்றன.

இக்கட்டுரை குறிப்பான ஒரு பிரச்சனையைப் பற்றியதல்ல. இதில், தமிழ்ச் சொல்லாக்கத்திலும் வாக்கிய அமைப்பிலும் சிக்கனமின்மைக்குக் காரணமாகும் சில அணுகுமுறைகளைச் சுட்டுவதும் அவற்றி

னின்று விடுபடும் வழிகளைத் தேடுவதுமே என் நோக்கம். மொழி முழுச் சமூகத்திற்கு முரியது. அது மிகச் சனநாயகமானது. எனவே சனநாயகத்தின் இடர்கள் மொழியிலும் உள்ளன. அவற்றைக் களைய வேண்டின் அதையும் சனநாயகமாகவே செய்ய வேண்டும். பண்டித மனப்போக்குடன் மொழியை அணுகுவதன் இடர்களைத் தமிழ் நீண்ட காலமாகக் கண்டுள்ளது. அதன் எதிர்வினையாக எல்லா விதிகளையும் புறக்கணிக்கும் ஒரு போக்கும் உருவாகியது. இரண்டும் மொழி விருத்திக்குக் கேடானவை. எனினும் பண்டித மரபு பேண முனையும் சில பண்புகளையோ விதிகளை விளங்கி மீறவதன் பயனையோ நாம் புறக்கணிக்கவியலாது.

மொழி காலத்துடன் மாறுவது. சமூக மாற்றத்தின் ஒவ்வொரு கூறும் மொழியிற் பிரதிபலிக்கிறது. ஆனால், மொழியில் நிகழும் மாற்றம் நெறிப் பாத மாற்றமெனின், மொழியிற் தெளிவீனமும் சீரின்மையும் மிகும். இக்காரணத்தாலேயே காலத்துக்குக் காலம் இலக்கண நூல்கள் வருகின்றன. ஆங்கிலத்திற் போல, தமிழிலும் இலக்கண விதிகள் பற்றிய உடன் பாடு தேவை. தமிழறிஞர் என்போர்தும் தமிழை அன்றாடம் பாவிக்கும் அனைவரும் கவினத்திற்காக என்மனதிற்கு வந்த சில பிரச்சனைகளை இக் கட்டுரையிற் பகுதி பகுதியாக முன்வைக்கிறேன். முதலாவதாக வலிந்து புனைந்த நீண்ட சொற்கள் பற்றிப் பார்ப்போம்.

வினையடிப் பெயரடி வினைச் சொற்கள்

வினைச்சொற்கள் செயல்கள் பற்றி யன. வா, போ, நில், நட போன்ற வினைச் சொற்கள் குறிக்கும் செயல்கள் வருதல், போதல், நிற்கல், நடத்தல் ஆகிய பெயர்ச்

சொற்களாலும் அவ் வினைச் சொற்களின் அடிப்படையில் வந்தமை, போனமை; வருகின்றமை, போகின்றமை; வந்தது, போனது போன்ற பல பெயர்ச் சொற்கள் அமைகின்றன. அதைவிடப், பாராட்டு, வாழ்த்து, எடுத்துக்காட்டு போன்ற வினைச்சொற்கள் பெயர்ச் சொற்களாகவும் அமைவன.

உரிய சொற்கள் தெரியாமலோ தெரிந்தும் புதுமை புனைவதாகக் கருதியோ சிலர் பயன்படுத்தும் பின்வரு மாறான சொற்கள் பல இன்று வழக்காகி விட்டன. பொருத்தமான சொல் அடைப்பிற்குள் உள்ளது.

கொல்: கொலைசெய்தார் (கொன்றார்)

முயல்: முயற்சித்தார் (முயன்றார்)

மரி: மரணித்தார் (மரித்தார்)

வா: வருகை தந்தார் (வந்தார்)

அன்பளி: அன்பளிப்புச் செய்தார் (அன்பளித்தார்)

திருத்து: திருத்தஞ்செய்தார் (திருத்தினார்)

வாழ்த்து: வாழ்த்துரைத்தார், வாழ்த்துக் கூறினார் (வாழ்த்தினார்)

பார்: பார்வை செலுத்தினார் (பார்த்தார்)

மதி: மதிப்பீடு செய்தார் (மதிப் பிட்டார்)

உரை: உரையாடல் நடத்தினார் (உரையாடினார்)

இப்பட்டியல் முடிவின்றி நீளுமாத லால் இத்துடன் நிறுத்துகிறேன். இவ்வா றான சொல்லாக்கங்களிற் சில ஒரு காலத் தில் மரியாதை கருதிப் பயன்பட்டவை. குறிப்பாக வருகை தந்தார், திருவாய் மலர்ந்தருளினார் என்பன போன்று சில மரபில் உள்ளன. நம்முன் உள்ள பிரச்சனை, இவை தமிழின் வினைத்திறனுக்கு உடன் பாடானவையா என்பது மட்டுமல்ல. இவை சமகால மொழி வழக்கிற்கு உடன் பாடானவையா என்பது அனைத்தினும் முக்கியமானது.

பெயரடி வினையடிப் பெயர்கள்

சில பெயர்ச் சொற்களிலிருந்தும் வினைச் சொற்கள் பிறக்கும். அவற்றி லிருந்தும் பெயர்ச் சொற்கள் உருவாகும். அவ்வாறு உருவாகும் பெயர்ச்சொற்கள் பல மூலப் பெயர்ச் சொல்லினின்றும் பொருள் வேறுபடும். எனினும் அவற்றை யும் வலிந்து நீட்டும் போக்குள்ளது.

கொள்ளை- கொள்ளையடி- கொள்ளையடிப்பு- கொள்ளையடிப்புச் சம்பவம்

கோடு- கோடிடு- கோடிடல்- கோடிடல் செய்தல்

பெயர்- பெயரிடு- பெயரிடல்- பெயரிடல் நிகழ்வு

வாய்- வாயாடு- வாயாடி- வாயாடிப் பேர்வழி

பயன்- பயன்படு- பயன்பாடு- பயன்பாட்டுத் தன்மை

இங்குள்ள பிரச்சனை ஏதென்றால் ஒரு எளிய பெயர்ச் சொல்லின் ஆற்றலை உணராமல், அதனுடன் சம்பவம், செய்தல், தன்மை போன்ற சொற்களுடன் வலிந்து இணைத்து, விளங்கக் கடினமான ஓசை நயமற்ற சொற்களை உருமாற்றுவதில் மொழியறிவு குறைந்த ஊடகவியலாளர்களின் பங்கு பெரிது.

முதலாவது உதாரணத்திற் கொள்ளையடிப்பு, கொள்ளையடிப்புச் சம்பவம் என்பன பெரும்பாலும் தேவையற்றன. 'கொள்ளை நடந்தது' 'கொள்ளையின் போது' என் வரக்கூடிய சொற்றொடர்களைக் 'கொள்ளையடிப்பு நடந்தது' 'கொள்ளையடிப்பின் போது' என எழுதத் தேவையில்லை. இரண்டாம் மூன்றாம் நான்காம் உதாரணங்களில் கோடும் கோடிடலும், பெயரும் பெயரிடலும், வாயும் வாயாடியும் வெவ்வேறு. ஐந்தாவதிற் பயனும் பயன்பாடும் வேறாயினும். சில வேளைகளில் பயனும் பயன்பாடும் குழப்பப்படுவதுண்டு. (பனையின் பயன்களைச் சொல்வதும்

பனையின் பயன்பாடுகளைச் சொல்வதும் ஒன்றல்ல.)

பெயரடை, வினையடைக் குழப்பங்கள்

எளிமையான பெயரடைகளுடன் 'தன்மையான' 'ரீதியான' 'கரமான' ஆகிய பின்னொட்டுக்களை வலிந்து இணைப்பதால் மேலதிகமான எந்தப் பெறுமதியும் சேராது. ஒரு சொல் பெயரடையாகப் பயன்படுத்தக் கடிதெனின் அல்லது அதன் பாவனை கருத்துக் குழப்பத்துக்கு இடமளிக்காமெனின் மேற்குறித்தவாறான பின்னொட்டுக்கள் உதவும். அல்லாவிடின் அவை வாசிப்பைக் கடினமாக்குவதை விட வேறெதையுஞ் செய்யா.

குளிர்ந்தன்மையான பானமும் குளிர்ான பானமும் வேறென நான் கருத வில்லை. கருத்துரீதியான முரண்பாடும் கருத்து முரண்பாடும் வெவ்வேறாகு மெனத் தெரியவில்லை. "திருப்தியான" வும் "திருப்திகரமான" வும் ஒரே அளவு திருப்தி தருவன என நினைக்கிறேன்.

எனினும் சில இடங்களில் இவ் வாறான பின்னொட்டுக்கள் நுண்ணிய அல்லது கணிசமான கருத்து வேறு பாடுகளைக் குறிக்கலாம். உதாரணமாக, உலோகப் பொருளும் உலோகத் தன்மையான பொருளும் வேறு. இவ்வாறான தேவையின்றி மேற் கூறியன போன்ற பின்னொட்டுக்கள் சொற்களுக்கு வெறுஞ் சமையேற்றுவன. இவ்வாறான பின்னொட்டுக்கள் இல்லாமல் எழுதின் பொருள் வேறுபடுமா எனச் சிந்தித்துச் சொல்லை அமைப்பது தகும்.

பல சமயங்களில், வேற்றுமை உருபுகளின் இடத்தில் வினையடைகளை ஆக்கப் பின்னொட்டுக்கள் பயன்படுகின்றன. அவற்றிற் சில கீழ்வரும் உதாரணங்களில் உள்ளன. இலங்கைக்குரிய சனத்தொகை- இலங்கையின் சனத் தொகை. (முன்னது இலங்கையின் சனத்தொகையல்லாது இலங்கைக்கு இருக்க வேண்டியதைக் குறிப்பின் மட்டுமே செல்லும். "அரசுக் குரிய பணம் எங்கே?" என்பதும் "அரசின் பண மெங்கே?" என்பதும் ஒன்றல்ல)

துாக்கிக் கொண்டு போனான்- துாக்கிப் போனான். கத்தியைக் கொண்டு வெட்டினான்- கத்தியால் வெட்டினான். (இங்கு "கொண்டு" என்பது பயனற்றது. "ஆட்கொண்டு அருளினார்" என்பதில் ஆட்கொள்ளல் "ஆளல்" என்ற கருத்தில் வராத தாற், கொண்டு என்பது தேவை.)

சமையல் செய்ய விறகு தேவை- சமையலுக்கு விறகு தேவை.

வீட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டான்- வீட்டுக்குப் புறப்பட்டான்.

இவ்வியாதியை மாற்ற மருந்துண்டா?- இவ்வியாதிக்கு மருந்துண்டா?

'கு' என்ற வேற்றுமை உருபு செய்ய, நோக்கி, மாற்ற என்னும் வினையடை ளைத் தவிர்க்கப் போதியது.

மேற் கூறியவாறு சொற்களைத் தேவையின்றி நீட்டுவதைப் பல ஆவணங்களிலுங் காணலாம்.

இவ்வாறான பிரச்சனைகள் இரண்டு காரணங்களால் ஏற்படுகின்றன. முதலாவதாக மொழி ஆளுமை குறைவைக் கூறலாம். மற்றது பிறர் பாவிக்கும் விதமாகவே பாவிக்கும் பழக்கம்.

இன்று தமிழ் ஊடகத்துறையில் மொழியாற்றலும் மொழியறிவும் நலிந்துள்ளன. தவறான சொற்பிரயோகங் களும் தமிழ் சினிமாவிலும் சின்னத் திரையிலும் பிரபல பொழுது போக்குச் சஞ்சிகைகளிலுங் காணும் பிசகான சொற் பிரயோகங் கள் எழுத்துத் துறையை ஊடுருவியுள்ளன. அவற்றைக் குறை கூறுவதை விட்டு, நாம் முழு ஆற்றலுடன் தமிழைப் பாவிப்பது பயனுள்ளது.

வாக்கிய அமைப்புக் குழறுபடிகள் பற்றி அடுத்து வரும் கட்டுரையிற் சிறிது கவனிப்போம்.

திருப்புமுனை

க.கோபாலப்பிள்ளை

“வசந்தநாதன்... உம்மைத் தான் பாத்துக் கொண்டிருந்தனான்... ஒரு விஷயம் கதைக்க வேணும்...”

பாடசாலை முடிந்து விளையாடிக் களைத்த நிலையில் சுமார் மூன்று கிலோ மீற்றர் தூரத்தை நடந்தே வந்து, தனது வீட்டை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்த வசந்தநாதனை பின்புறமாக வந்த குரல் தடுத்து நிறுத்தி திரும்பிப் பார்க்க வைத்தது.

திரும்பியபோது கனகராசா சனசமூக நிலையத்துக்குள்ளிருந்து அவரை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார்.

கனகராசாவும் வசந்தநாதனும் சிறுப ராயத்துப் பள்ளித் தோழர்கள். இருவருமே அந்தச் சிறு கிராமத்து வாசிகள் தான். கனகராசா எட்டாம் வகுப்போடு படிப்பைத் தொடராத சிறு, சிறு வியாபாரங்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார். வசந்தநாதன் உயர்வகுப்புக் கற்கைக்காக முன்னர் இருவரும் கற்ற பாடசாலையிலிருந்து விலகி பிரபல் யமான கல்லூரியொன்றில் கல்வியைத் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தார்.

யாழ்ப்பாண நகரத்திலிருந்து மானிப் பாய்- காரைநகர்- செல்லும் பிரதான வீதியான மானிப்பாய் வீதி அக்கிராமத்தை ஊடறுத்துச் செல்லும் பாதையாகும். அவ் வாறு செல்லும் பாதையின் இடது புறம் வயல் வெளிகளையும் மறுபுறம் குடியிருப்புக் களையும் கொண்டதாக அக்கிராமம் அமைந் திருந்தது. பிரதான ஆற்றிலிருந்து கிளை விட்டுச் செல்லும் சிற்றாறுகள் போன்று பிரதான வீதியிலிருந்து பல சிறு சிறு ஒழுங் கைகள் அப்பிரதான வீதியின் வலது புறமாகப் பிரிந்து செல்கின்றன.

கிராமத்தின் ஆரம்பப் பகுதியின் சற்றுத் தூரத்தில் பிரதான வீதியின் இடது புறத்தில் ஏறத்தாழ முப்பது பரப்புகளைக் கொண்ட பரந்த வெற்று நிலம் சதுர வடிவில் அமைந் துள்ளது. அந்நிலப்பகுதியின் வீதியோரமான கிழக்குப்புற மூலையில் மிகப் பழமையான கிணறும் கற்களால் அமைக்கப்பட்ட ஆடு காலும் நீர்த்தொட்டியும் காணப்படுகின்றன. அதன் பின்புறமாக மிகப் பழமையான இரு பனை மரங்களும் அவற்றின் அடிவாரத்தைச் சுற்றிப் பற்றைகளும் வளர்ந்திருந்தன. கிணற்றை அண்டினாற் போல் வீதி ஓரமாக ஆவுராஞ்சிக் கல்லும் அதற்குப் பக்கமாக ஆறு தூண்களைக் கொண்ட பழமையைக் கொண்ட டாடும் மடம் ஒன்றும் காணப்படுகின்றது. அதிலிருந்து சற்றுத் தூரத்தில் வீதியின் இடது புறத்தில் வீதியை ஒட்டினாற்போல் முற்றி, முதிர்ந்த, நெடுங்கால ஆயுளைக் கொண்ட பரந்து விரிந்து நிழல் கொடுத்த துக்கொண்டிருக்கும் ஓர் அரச மரம். அப்பகுதியைக்

கடந்து சற்றுத்தூரம் சென்றால் பிரதான பாதையை விட்டு இடது புறமாக ஒரு கிறவல் ஒழுங்கை செல்கிறது. அந்த ஒழுங்கையிலேயே வசந்த நாதனின் வீடும் அமைந்திருந்தது. அவ் ஒழுங்கை, பிரதான பாதைக்குச் சமாந்தரமாகச் சென்ற போதும் பிரதான பாதைக்கும் கிறவல் ஒழுங்கைக்கும் இடைப்பட்ட பகுதி முக்கோண வடிவில் அமைந்துள்ளதுடன், அவ் வடிவம் விரிந்து செல்லும் அமைப்புக் கேற்ப குடியிருப்புக்களும் வர்த்தக நிலையங்களும் இடையிடையே அமைந்துள்ளன. பிரதான வீதியும் கிறவல் ஒழுங்கையும் பிரிகின்ற முனையில் அமைந்துள்ள சிறு கட்டிடத்தில் செயற்பட்டு வரும் சன சமூக நிலையத்திலிருந்தே கனகராசா வெளியே வந்து கொண்டிருந்தார்.

கிறவல் ஒழுங்கையில் இடது புறமாக சமார் அரை மைல் தூரத்திற்கு வயல் வெளிகளும் அதற்கப்பால் குடியிருப்புக்களும் அமைந்துள்ளன. பிரதான வீதி மற்றும் கிறவல் ஒழுங்கை மட்டங்களி லிருந்து வயல் பகுதிகள் ஆறு, ஏழு அடி வரையிலான தாழ்வான அமைப்பைக் கொண்டிருந்தன. ஒழுங்கையில் அமைந்துள்ள வீடுகளின் பின்புறம் காணப்படும் வயல் வெளிகள் மானிப்பாய் வீதியின் இடதுபுறத்தில் அமைந்துள்ள வயல் வெளிகளின் தொடர்ச்சியாகவே காணப்பட்டன.

கிறவல் ஒழுங்கையின் இடதுபுறமாக அமைந்துள்ள வீடுகள் அவ்வீதியை முகப் பாகக் கொண்டிருந்தன. அவ்வீதியின் வலது புறமாக அமைந்துள்ள வீடுகளின் முகப்புகள் யாவும் மானிப்பாய் வீதியை நோக்கி அமைந்திருந்தன. அவ் வீடுகளின் குடியிருப்பாளர்கள் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தினராகவும் மறுபுறத்தவர்கள் உயர்குடியைச் சார்ந்தவர்களாகவும் இருந்தனர்.

அரச மரத்தின் நேர் எதிர்ப்பக்கமாக வீதியின் வலதுபுறம் செல்லும் ஒழுங்கையிலேயே கனகராசாவின் வீடு அமைந்திருந்தது.

“சொல்லும் கனகராசா... என்ன விஷயம்... திரும்பவும் பகுத்தறிவுப் பாசறை நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கும் எண்ண

மா...” எனக் கேட்டுவிட்டுப் பதிலுக்காகக் காத்திருந்தார், வசந்தநாதன்.

திராவிடக் கழகத்தின் பகுத்தறிவுக் கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்ட கனக ராசா, அக்கழகத்தின் தலைவர்களின் உரைகளைக் கேட்பதிலும் அவர்களது நூல்களை வாசிப்பதிலும் அதிக ஈடுபாடு காட்டிவந்தார். அதன் பயனாக கிராமத் தில் சில இளைஞர்களை ஒன்றிணைத்து பகுத்தறிவுப் பாசறை ஒன்றை நிறுவி “மதம் அவசியமா?” எனும் மகுடத்திலும் வேறும் பகுத்தறிவு சம்பந்தமான விடயங்கள் தொடர்பிலும் கலந்துரையாடல்களை தனது வீட்டிலேயே ஏற்பாடு செய்வதிலும் ஈடுபட்டு வந்தார். அக்கலந்துரையாடல்களின்போது வசந்தநாதனும் தவறாது கலந்துகொள்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். எனவே தான் ஏதோ கதைக்க வேண்டும் எனச் சொன்னதும் வசந்தநாதன் அவ்வாறு கேட்டிருந்தார்.

“இல்லை... இல்லை... இதுவேறை விஷயம்... என்னெண்டா இவ்வளவு காலமும் இந்தச் சனசமூக நிலையத்திலை எங்கடை ஆக்கள் மட்டும் தான் அங்கத்தவர்களாக இருந்தவை... உங்கடை ஒழுங்கை ஆக்களைச் சேர்க்கையில்லை...”

கனகராசா சொல்லவந்ததைச் சொல்லி முடிக்க முன்னதாகவே, “அது தெரிஞ்ச விஷயத்தானே... எங்கடை ஆக்களைச் சேர்க்கக் கூடாது எண்ட பிடிவாதத்திலை தானே சனசமூகநிலையத்தார் இருக்கினம்...” என்றவர்தன்னைச் சுதாகரித்தவராக “நீர் குறைநிலைக்காதையும்... அந்தக்கூட்டத்திலை நான் உம்மைச் சேர்க்கையில்லை...” எனச்சற்று உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் பேசிய வசந்தநாதனைச் சாந்தப்படுத்திய பின் பேசிய கனகராசா,

“நீர் சொல்லுறதை நான் மறுக்கேல்லே... ஆனா, நான் சொல்லவந்ததை முழுமையாகக் கேளும்...” என்ற பீடிகையோடு தொடர்ந்தார். “என்னெண்டா வசந்தநாதன், உங்கடை பகுதியிலையிருந்தும் அங்கத்தவர்களைச் சேர்ப்பது பற்றி நான் சில அங்கத்தவர்களோட கதைச் சிருக்கிறன்... உடனடியாகக் கன பேரைச்

சேர்க்காவிட்டாலும் முதலிலை உம்மைப் போல படிச்ச இளைஞர் சிலரையாவது சேர்க்க வேண்டுமெண்ட கருத்துக்கு ஓரளவு சாதகமான நிலை இருக்கு...”

“நிச்சயமாக எதிர்ப்பும் இருக்குமே... எனக் கெண்டா இது சரிவரும் எண்டதிலை நம்பிக்கையில்லை... ஆனால், உங்கடை முயற்சியை நான் மதிக்கிறன்...” என வசந்தநாதன் குறுக்கிட்ட போது,

“இத்தனை காலமும் இல்லாத ஒரு விசயத்தைச் செய்யப்போகேக்கை முழுப் பேரும் ஒத்துழைப்பினம் எண்டதை எதிர் பார்க்க ஏலாது தானே!... அதுக்காக மாற்றத்திற்கு முயற்சிக்கக் கூடாது என்ப தில்லையே... நாளைக்கு சன சமூக நிலை யத்தின்ரை பொதுக்கூட்டம் நடக்க இருக்கு, நாங்கள் கொஞ்சப்பேர் அந்த யோசனையை ஒரு பிரேரணையாக முன் வைக்க இருக்கிறம். அதுக்காக அங்கத்தவர்களைத் தனித்தனியாகச் சந்திக்க விசயத்தை விளக்கி ஆதரவைப் பெற முயற்சிச்சுக் கொண்டிருக்கிறம்... விசயம் சாதகமாக முடிஞ்சால் உங்கடை பகுதி யிலையிருந்து அங்கத்தவர்கள் இணைய முன்வருவார்களா என்றதை அறியத் தான் நான் உம்மோடை முதல் கதைக்க யோசிச் சனான்...” என நீண்ட விளக்கத்தைக் கொடுத்துவிட்டு வசந்தநாதனின் பதிலை எதிர்நோக்கி நின்றார், கனக ராசா.

எந்தவித தாமதமுமின்றி வசந்தநாத னிடமிருந்து பதில் வந்தது. “உங்கள் பக்கத்தில் இருந்து ஓரடி முன்வைக்கும் போது நாமும் முன்னே வைத்து கரங்களைப் பற்றுவது தானே முன்னேற்றத்திற்கான வழிமுறை... யார் வருகிறார்களோ இல்லையோ, முதல் ஆளாக நான் இணைந்து கொள்வேன்... இதில் எந்தப் பின்வாங்கலுக்கும் இட மில்லை... உங்கள் முயற்சி வெற்றியளிக்க இப்போதே எனது வாழ்த்துகள்...”

“நன்றி வசந்தநாதன்... நீர் சாதகமான பதிலைத் தருவீர் எண்ட நம்பிக்கை வீண் போகேல்லை... நாளைய கூட்டத்திலை நல்ல முடிவு வரும் என்று நம்பிறன். அந்த நல்ல

முடிவோடை மீண்டும் சந்திப்பம்...” விடை பெற்றார், கனகராசா.

நம்பிக்கை என்ற சக்கரத்தில் தானே வாழ்க்கை எனும் வண்டி ஓடிக்கொண் டிருக்கிறது!

☆☆☆

இரவு ஏழுமணிக்கு ஆரம்பமான சன சமூக நிலையப் பொதுக்கூட்டம் காரசார மான விவாதங்களுடன் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது,

ஆரம்பத்தில் கூட்டம் அமைதியாகவே நடந்துகொண்டிருந்தது. நிகழ்ச்சி நிரலுக் கமைய பிரேரணைகள் முன்வைக்கப்பட வேண்டிய தருணத்தில், பொருளாளர் கனகராசாவால்,

“இக்கிராமத்தை நிரந்தர வாழிடமாகக் கொண்ட பதினெட்டு வயதிற்கு மேற்பட்ட நல்லொழுக்கமும் நன்னடத்தையும் கொண்ட, சனசமூக நிலைய யாப்பு விதிகளுக்கமைய செயற்படக்கூடிய ஆண் கள் எவரும் வேறெவ் வித வேறுபாடுகளுமின்றி இச்சனசமூக நிலையத்தில் உறுப்பாண்மையைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என இப் பொதுச்சபை தீர்மானிக்கிறது” என்ற பிரேரணை முன் மொழியப் பட்டதுமே வாக்குவாதங்கள் ஆரம்பமாகின.

“இப்படி ஒரு தீர்மானம் எடுத்து அவங்களையும் சேர்க்கத்தான் இங்கை சிலபேர் ஆயத்தம் செய்யினம்... இதுக்கு நாங்கள் இடங்கொடுக்க ஏலாது... அவங் களைச் சரிசமமா வைச்ச இந்த நிலையத்தை நடத்த வேண்டிய அவசியம் என்ன வந்தது...?” என ஆக்ரோஷமாக தனது எதிர்க்கருத்தை முதலில் கனகரெத்தினம் என்ற நிர்வாகசபை உறுப்பினர் தெரிவித்ததும் அவரைத் தொடர்ந்து வேறும் சில உறுப் பினர்கள் அவரது கருத்தை ஆதரித்துப் பேசினர்.

இந்தக் கனகரத்தினம் அந்தக் கிராமத் தில் பிறந்து வளர்ந்த ஒருவரல்ல. அங்கு பெண்ணெடுத்து வாழ்வந்தவர். இராணுவத்

தில் பணியாற்றி ஓய்வு பெறும் வயதை அடையமுன்னரே விலகி வந்ததாகச் சொல்லிக் கொள்பவர். ஆனால், அவர் பணியிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர் என்பதை அக்கிராமத்தவர் அறிந்தே வைத்திருந்தனர். இப்போது சிறு வியாபாரம் செய்து வருபவர்.

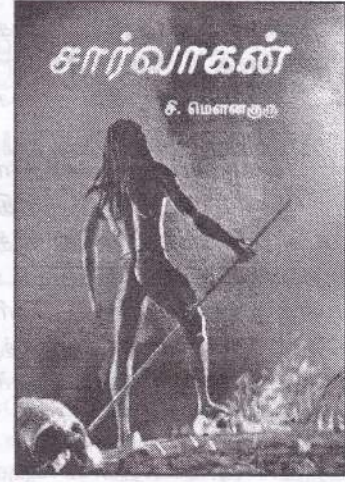
“கனகரெத்தினம் சொல்லுறதிலை ஞாயம் இருக்கத்தான் செய்யுது... இண்டைக்கு சனசமூக நிலையத்திலை நுழைஞ்சு பிறகு எங்கடை கோயில் திருவிழா... பள்ளிக்குட பழைய மாணவர் சங்கம், பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம் எண்டு எல்லாத்துக்குள்ளையும் நுழையப் பாப்பாங்கள்.. பிறகு ஓட்டகத்துக்கு இடங் கொடுத்த கதையாத்தான் மாறும்... ஆனபடியா இதுக்கு இடங் கொடுக்கேலாது.. யாழ்ப்பாணம் பொதுச் சந்தையில் வெற்றிலைக்கடை வைத்திருக்கும் சிவராசா என்ற உறுப்பினர், கனகரெத்தினத்துக்கு ஒத்தாதினார்.

“ஓம்... ஓம்... மற்ற மற்றச் சங்கங்கள் அமைப்புகளிலையும் தலையை ஓட்டி, கடைசியா எங்களை ஓரங்கட்டிப் போடுவாங்கள்...” பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் செயலாளர் பதவியை கைப்பற்றக் காய் நகர்த்திக் கொண்டிருக்கும் கணேசபிள்ளை தனக்குப் போட்டிகள் வலுத்து விடுமோ என்ற அச்சத்தில் கனகரெத் தினத்தை ஆதரித்துக் கருத்தை வெளிப்படுத்தினார்,

“அவங்களைச் சேர்க்க வேணுமெண்டு விரும்பிற நீங்கள், வேணுமெண்டா புதிசா ஒரு சனசமூக நிலையத்தைத் தொடங்கி அவங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கோ... ஆனால், அவங்களை எங்களுக்குச் சரிசமமா கொண்டு வராதையுங்கோ” எனத் தன்னறிவுக்கெட்டிய புதியதொரு யோசனையை முன்வைத்தார், பாக்கு வியாபாரம் செய்யும் பரந்தாமர்.

உறுப்பினர்கள் தொகையை அதிகரிப்பதனாலும் சனசமூக நிலையத்தின் பணிகளை மேம்படுத்துவதோடு, சமூகப் பணிகளைச் செய்யும் வாய்ப்பையும் பெற முடியும் என்றும், அவ்வாறான செயற்பாடுகளால் அரசாங்க மற்றும் மாநகர சபை போன்

கிடைக்கப்பெற்றோம்

றவற்றிலிருந்து நிதியைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியு மென்றும், உலகம் வளர்ச்சியை நோக்கிப் போகையில் நாம் குண்டுச் சட்டிக் குள குதிரை ஓடுவது போலச் செயற்படக்கூடாது என்றும் தமது கருத்துக்களை கனகரா சாவும் செயலாளர் சிவலிங்கமும் மற்றும் சில உறுப்பினர்களும் முன்வைத்து விரி வாக வாதிட்டனர்,

அவங்களுக்கு சம அந்தஸ்துக் குடுக்க நினைக்கிறவை வேணுமெண்டா தங்கடை வீடுகளிலை குடுக்கட்டும்... அதுக்குமேலை அவையின்றை சகோதரங்களை அவங்களுக்குக் கட்டிக் குடுக்கட்டும்... அதிலை நாங்கள் தலையிட மாட்டம்... ஆனால், அவங்களை இந்தச் சனசமூக நிலையத்திலை சேர்க்கிற தெண்டா, நாங்கள் தொடர்ந்து இருக்க மாட்டம்... இதுதான் எங்கடை முடிவு...” என்ன பேசுகிறோம் என்பதை அறியாது அநாகரிகமான முறையில் கனகரெத் தினம் பேசியதும் சபையில் குழப்ப நிலை உண்டாயிற்று.

நிலைமையைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வர முயற்சித்த தலைவர் தர்மலிங்கம், “இந்தப் பிரேரணை தொடர்பில் கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவுவதால், வாக்கெடுப்பின் மூலம் தீர்மானம்...” எனத் தெரிவித்து, முதலில் பிரேரணைக்கு எதிரான

வர்களை கைகளை உயர்த்து மாறு கோரினார்.

கனகரெத்தினம் முதலில் கைகளை உயர்த்த, அவரைத் தொடர்ந்து ஒவ்வொருவராக எதிர்ப்பாளர்கள் கைகளை உயர்த்திய போது, பொருளாளர் கனகராசாவும், செயலாளர் கந்தசாமியும் கணக்கிட்டு பதினான்கு பேர் எதிராகக் கைகளை உயர்த்தியதாகத் தெரிவித்தனர். அடுத்து, ஆதரவாளர்கள் கைகளை உயர்த்தலாம் எனத் தலைவர் தெரிவிக்க, பதினெட்டுப்பேர் கைகளை உயர்த்தினர். கலந்து கொண்ட மொத்த உறுப்பினர்களில் மூவர் நடுநிலை வகித்தனர்.

எனவே, நான்கு மேலதிக வாக்குகளால் பிரேரணை நிறைவேறியதாக தலைவர் அறிவித்தபோது,

“இண்டையிலையிருந்து இந்தச் சனசமூகநிலையத்திலையிருந்து நான் விலகிக் கொள்ளுறேன். அதுக்குப்பிறகு நீங்கள் எல்லாரையும் கட்டியமுங்கோடா... என ஆத்திரத்துடன் வெளியேறிய கனகரெத்தினம், போன வேகத்தில் மீண்டும் திரும்பி வந்து “நீங்கள் எப்பிடி இந்தச் சனசமூக நிலையத்தை நடத்திநீங்கள் எண்டு பாத்துக்கொள்ளுறேன்...” எனச் சவால் விட்டு வெளியேறினார்.

அவரைத் தொடர்ந்து எதிர்ப்பாளர்களில் சிலரும் வெளியேற, ஏனையவர்களுடன் நிகழ்ச்சி நிரலுக்கமைய வேறு விடயங்கள் பற்றி விவாதித்த பின்னர் அன்றைய கூட்டம் நிறைவடைந்தது.

மறுநாள்!

பாடசாலையிலிருந்து திரும்பிவரும் வசந்தநாதனுக்காகச் சனசமூக நிலையத்தில் காத்திருந்த கனகராசா, அந்த மடத்தைக் கடந்து வசந்தநாதன் வருவதை அவதானித்து வெளியே வந்ததையும், கூட்டத்தில் நடந்த வற்றைச் சுருக்கமாக தெரிவித்தவாறு இருவரும் சன சமூக நிலையத்திற்குள் நுழைந்ததையும் தனது வர்த்தக நிலையத்திலிருந்து கவனித்த கனகரெத்தினம் பற்களை நெருமிக் கொண்டார்.

நுகர் பொருளும் மனிதத்தன்மையும்

உற்பத்தியானது மனிதனை ஒருசரக்காக, மானிடச் சரக்காக, சரக்கின் வடிவிலான மனிதனாக மட்டுமே உற்பத்தி செய்வதில்லை. இந்தச் சூழ்நிலைக்குப் பொருந்துகின்ற வகையில் மனரீதியாகவும், உடலரீதியாகவும் மனிதத்தன்மையற்றதாக மாற்றப்பட்டுவிட்ட ஒரு உயிரினமாக அவனை உற்பத்தி செய்கிறது.

தான் எவ்வளவு அதிகமாக பொருள்களை உருவாக்குகிறானோ அவ்வளவுக்கு தொழிலாளி மலிவான சரக்காகக் கப் பட்டுவிடுகிறான். பொருட்களுக்கான உலகியல் மதிப்புக் கூடக் கூட அதற்கு நேரடி ஈடாக மாஜுட உலகம் மனிதத்தன்மை அற்றதாகக் கப் படுவது கூடிக்கொண்டே செல்கிறது.

கால் மாக்ஸ்

கனகராசா தயாராக வைத்திருந்த உறுப்பாண்மை விண்ணப்பப் படிவங்களை வசந்தநாதனிடம் கொடுத்ததும் அவர் அதனைப் பூரணப்படுத்திக் கையளித்துவிட்டு அந்தச் சனசமூக நிலையத்தில் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் சார்பாக உறுப்பாண்மையைப் பெற்றுக் கொண்ட முதல்வராக அங்கிருந்து வெளியேறினார்.

அந்தக் கிராமத்தின் ஒடுக்குமுறைகளுக்கெதிரான தனது முதலாவது முயற்சியில் வெற்றிபெற்ற திருப்தியோடு கனகராசாவும் அங்கிருந்து அகன்றார்.

வசந்தநாதனின் ஒத்துழைப்புடன் அந்தக் கிறவல் வீதி வாழ் சில இளைஞர்களை புதிய உறுப்பினர்களாக இணைக்கும் முயற்சியில் சில தினங்களாகத் தொடர்ந்து ஈடுபட்ட கனகராசா அதில் வெற்றி கண்டதுடன், தொடர்ந்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தார்.

சில தினங்களின் பின் ஒருநாள்!

சனசமூக நிலையக் கதவுகள் உடைக்கப்பட்டு வாங்குகளும் மேசைகளும் மற்றும் அங்கிருந்த ஏனைய பொருட்களும் அடித்து நொருக்கப்பட்டு அயலிலிருந்த திறந்த வெளிக் காணியின் ஒரு மூலையில் போட்டு எரியூட்டப்பட்டுக் கிடந்ததை கிராமத்தவர்கள் பார்வையிட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

அன்டிகனி

ஒரு பார்வையாளனின் பதிவு

தாயகன்

இரண்டு மணித்தியாலம், ஒரு நாடகம், பார்வையாளருடன் கலந்திருந்தது. கைலாசபதி கலையரங்கம் நிரம்பி இருந்தது. நடிகர்களின் குரலோசை மட்டுமே மண்டபத்தை நிறைத்தது. பண்டைய கிரேக்க நாடகம் என்பதனால் அதன் பாணியிலேயே மேடையேறியதால் ஒலிபெருக்கி பயன்படுத்தப்படவில்லை. இந் நாடகத்தின் மரபுரிதியான வடிவச் சிறப்பை இதனைத் துய்த்துணர்த்த ஒவ்வொருவரும் புரிந்திருப்பர். ஒரு கிரேக்க அரச குடும்பக் கதையாக இருந்த பொழுதும் மனித மனம் கொண்ட எவருமே இந்நாடகத்தில் ஒன்றிப் போகாமல் இருந்திருக்க முடியாது. மொழி கடந்தும் காலங்கள் கடந்தும் பண் பாட்டு இடைவெளிகள் கடந்தும் மனித உளப்பண்பாட்டுப் பொதுமையின் மேடையில்தான் இந்த நாடகம் அரங்கேறிக் கொள்கின்றது.

அண்மையில் கைலாசபதி கலையரங்கில் மேடையேற்றப்பட்ட குழந்தை ம.சண் முகலிங்கத்தின் மொழி பெயர்ப்பிலான பண்டைய புகழ்பெற்ற கிரேக்க அவலச் சுவை நாடகமான சோஃபிக்ளீஸின் அன்டிகனி நாடகம் பற்றியே இங்கு பேசப்படுகின்றது. நாடக அரங்கக் கல்லூரியினரின் மேடையேற்றமாக அமைந்த இந்நாடகத்தை ரதிதரன் நெறியாள்கை செய்திருக்க, சோ.தேவராஜா, த.சிவகுமாரன் ஆகியோர் தயாரிப்பு மற்றும் நிர்வாகத்திற்கு உதவியிருந்தனர்.

கிரேக்கத்தில் கி.மு 495 - 406 இல் வாழ்ந்த நாடக மேதை சோஃபிக்ளீஸின் பலநூறு நாடகங்களை எழுதியபொழுதும் கிடைத்தவற்றுள் அன்டிகனியும் ஒன்றாகும்.

பண்டைய கிரேக்க தொன்மக் கதையொன்றே நாடகத்தின் கருவாகும். அன்டிகனி அவலச்சுவை நாடக மரபில் புதுமைகளையும், புரட்சிகரமான சிந்தனையையும் கொண்டதோர் படைப்பாகும். தெய்வ நீதிக்கும் அரச நீதிக்கும் இடையிலான மோதலே நாடகமாகும். இங்கு தெய்வநீதி என்பது மக்களின் மனச்சாட்சி வழிநின்று பார்க்கும் பார்வையே ஆகும். கிறிஸ்து விற்கு முன்பே நான்காம் நூற்றாண்டிலேயே மக்களின் மனச்சாட்சி வழிநின்று அரச ஆணைக்கும் அரச அடக்கு முறைக்கும் எதிரான குரலாக அன்டிகனி பதிவாகியுள்ளது. நாடகம் தனியே அவலச்சுவையை மட்டும் அளித்துவிட்டுப் போகவில்லை. மனிதனால் மனிதருக்கு இழைக்கப்படும் அவலங்களில் இருந்து விடுபட்டுப்போகத் துடிக்கும், காலங்காலமாக கேட்டு கொண்டேயிருக்கும் மனிதத்தின் குரலே அன்டிகனியாகும். அநீதிகட்கு எதிராகப் போராடவல்ல மனித மனத்திற்குத் தின் வடிவம் தான் இந்த நாடகம். இதனால் தான் மனிதகுல விடுதலை பற்றிச் சிந்திப்போரின் கண்களில் இது பட்டுவந்துள்ளது. உலகின் பலமொழிகளில் மேடையேற்றப்பட்டும் உள்ளது. தலைசிறந்த நாடக ஆசிரியரான பெற்றல் பிரேக்ஸ் ஹிட்டலரின் அதிகாரத்தை எதிர்க்கும் ஒரு கலைப்படைப்பாக அன்டிகனியைப் பயன்படுத்தியுள்ளமை இங்கு கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

பண்டைய கிரேக்க நகர அரசு ஒன்றின் அரச குலத்தில் பிறந்தவள் அன்டிகனி. அவளின் இரு சகோதரர்களில் ஒருவன். நகர அரசின் ஆட்சியாளருடனும் மற்றவன் எதிரிப்படையுடனும் ஆக எதிர் எதிர்

தாயகம்

21

போரிட்டு இருவருமே இறந்து போய்விடுகின்றனர். எதிரிப்படையும் தோற்றுப் போய் ஓடிவிடுகின்றது. அரசுடன் நின்றவனுக்கு உயர்மரியாதையும் புனித நல்லடக்கமும் நிறைவேற்றப்படுகின்றதன. எதிர்த்தரப்பில் போரிட்டவன் உடலம் அவமானப்படுத்தப்படும்படியாக அநாதையாக விடப்படுகின்றது. அரசனும் தனது தாயின் சகோதரனுமான மன்னன் கிறியோனின் இச் செயலுக்கு எதிராக இளம் பெண்ணான அன்டிகனி தனது உணர்வாலும் இயல்பான மனிதத் தத்துவத்தாலும் உந்தப்பட்டு தானே உடலை நல்லடக்கம் செய்கின்றாள். இதனால் அரசு ஆணை மீறப்பட்டு அவள் கைதியாகி மரணதண்டனை பெறுகின்றாள். இதுவே அவலத்தின் ஆரம்பமாகி அவள் காதலன் கிறி யோனின் மகன் ஹேமனின் பிரிவுதாங்கா உடன் இறப்பும், ஹேமனின் தாய் கிறியோனின் மனைவியின் தற்கொலையும் மேலும் அவலங்களை உருவாக்கி நாடகம் அவலத்தின் மேல் அவலமாய் முடிவடைகின்றது.

இந்நாடகம் உரையரங்காக நாடக அரங்க கல்லூரி கலைஞர்களால் நீண்ட காலம் பயிலப் பட்ட பின்னரே அரங்கேற்ற நிகழ்வாக மாற்றப்பட்டதாக அறிய முடிகின்றது. இங்கு கிரேக்க நாடகம் ஒன்றின் கலைமரபு பின்பற்றப்பட்டு பெரும் பொருட் செலவு எனையுமின்றியே நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளது. சோஃபிகிள்ஸின் கதையமைப்பு, காட்சிகள், பாத்திரங்கள் எடுத்துரைப்பு முறைகள் என்பன தெளிவாகப் புலப்படும் வகையில் நாடகம் அமைந்திருந்தது.

நடிப்பில் காட்சிகளின் அமைப்பில், பாடல்களில் ஒத்திசைவில் தாளைய சிறு அசைவுகளில் உணர்வும் கதையும், ஒன்றிப் போய் அசைய நெறியாள்கை செய்யப் பட்டு சோஃபிகிள்ஸின்; நாடக ஒழுங்கு மைப்பைப் பார்வையாளர் தரிசிக்க கூடியதாய் நாடகம் அமைந்திருந்தது. நாடக வசனங்கள் காவி வரும் பாத்திரங்களின் உள்ளத்து உணர்வுகள் தூயதமிழில் வெளிப்படுகின்ற பொழுது பார்வை யாளர் நாடகத்தில் ஒன்றிப்போய் விடுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

நாடகம் அவலச்சுவையை உச்சமாகக் கொண்டு மக்களின் மனச்சாட் சியின் பக்கம்

நின்று பார்வையாளருடன் உரையாடுகின்றது. மிக நீண்ட வசனங்களை உரையாடல்களாக ஏற்று நடித்த நடிகர்களின் உழைப்பு பெறுமதியான தாகும். ஒவ்வொரு பாத்திரமும் தம்முடைய பொறுப்பை உணர்ந்து பங்களிப்புச் செய்துள்ளன. தத்தமது ஆற்றல்களில் வழி நின்று நாடகத்தின் வடிவத்தை முழுமைப் படுத்த நடிகர்கள் செயற்பட்ட விதம் பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும்.

இந்நாடகத்தின் வெளிப்பாடுகள் இன்றைய உலகிற்கும் எமது சூழலிற்கும் ஏற்ற பல கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளது. அதிகாரத்தின் கொடுமைகளையும், தனிமனித ஆதிக்கத்தின் அவலத்தையும் வெறுக்கும் மக்களின் பக்கம் நிற்பதாக நாடகம் அமைந்திருக்கின்றது. அவலத்தின் காரணங்கள் எவை என்பதை நாடகம் வெளிக்காட்டுகின்றது. அன்டி கனியின் பக்கம் நின்று கிறியோனின் பக்கம் நின்று மாறி, மாறி பார்வையாளர் அவலத்தை அனுபவித்து ஈற்றில் பொதுமையின் வெளியில் தம்முடைய மனச்சாட்சியின் அடிப்படையில் வெளியேறிக் கொள்ள முடிகிறது. தனிமனித வேட்கையும் அவசர முடிவுகளும் சித்தம் சூழப்பிய பைத்திய நிலையே என்பதையும் ஒடுக்கு தல்களுக்கு எதிரான அறிவுணர்வும் பண்பும் கொண் டோர் உள்ளவரையும் இவை பேசப்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கும் என்பதையும் நாடகம் பார்வையாளருடன் பேசி விட்டுச் செல்கின்றது.

முழுமையாக நோக்கும் பொழுது அன்டிகனி நாடக மேடையேற்றம் இன்று நாடக மேடையேற்றங்கள் சோர்ந்துவிடவில்லை என்பதைக் காட்டுகின்றது. எம்மைப் போல் அவலத்தில் அமிழ்ந்து போன ஒரு சமூகத்தின் அறிவுபூர்வமான தேலிற்கு நாடகம் வழி திறந்து விடுகின்றது. போரின் பின்னரான சமூகம் ஒன்றில் இறந்தோரை நினைவுகூர்தல் மனித மாண்புக்கு உட்பட்ட ஒன்று தான் என்பதை நாடகம் பேசுகின்றது. மனச்சாட்சியும் மனிதநேயமும் கொண்டோர் பக்கம் நின்று ஒலிக்கும் குரலான அன்டிகனி, யாவரும் பார்த்து உணர வேண்டியதோர் அரிய கலைப் படைப்புத் தான் என்பதில் ஐயமில்லை.

சூழலைப் பாதுகாத்தல்

கியூபா தரும் பாடம்

• சிவ. இராஜேந்திரன்

“உயிர்களில் முக்கியமானதாக அமையும் மனித குலம் இயற்கையை அழிப்பதன் காரணமாக தனது இருப்பினை இல்லாமல் செய்யும் நிலையை அண்மித்து விட்டது. தற்போதைய நிலையில் நாம் அதிகமாக தாமதித்து விட்டோம். இயற்கையை அழித்தமைக்கும் இன்றைய சூழலுக்குமான பொறுப்பினை நாம் ஏற்க வேண்டும். காலனித்துவ காலக் கொள்கை மற்றும் தற்கால ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் கொள்கை ஆகியவற்றின் பாதக விளைவுகளால் வறுமை மனித குலத்தின் பெரும்பான்மையினரது பிரச்சினையாகி விட்டது. இருபது சதவீதமான பணக்காரர்கள் மூன்றில் இரண்டு உலோகத்தினையும் நான்கில் மூன்று அளவிலான சக்தியையும் நுகர்வதன் மூலம் நீர் நிலைகளையும் ஆறுகளையும் நஞ்சாக்கி விட்டனர். வளியை மாசுபடுத்திவிட்டனர். ஓசோன் படையை வலுவிழக்கச் செய்து விட்டனர். இவற்றின் பாரிய எதிர்விளைவுகளை இன்று சந்திக்கின்றோம்

..... சுய நலமும் திட்டங்களின் ஆதிக்கமும் போதுமாகிவிட்டது. நாளை என்பது கூட அதிக தாமதம்தான் ஏற்கனவே செய்துமுடிக்க வேண்

டிய பல விடயங்களுக்கான காலம் கடந்து விட்டது” பிடல் காஸ்ட்ரோ- 1992.06.24 புவி உச்சி மாநாட்டு உரையிலிருந்து.

இற்றைக்குச்சுமார் இருபத்துமூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் காஸ்ட்ரோ உரைத்த விடயங்களை கவனத்திற்குக் கொள்ளாமல் செயற்பட்டதன் விளைவை மனித குலம் மட்டுமன்றி ஏனைய உயிரினங்கள், தாவர சூழல் ஆகியனவும் இன்று அனுபவிக்கின்றன. இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகளின் சூழல் பாதுகாப்பு அமைப்புகள் சிலவும் ஆசியாவின் சிலவும் பல்வேறு விதமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டாலும் இத்தகைய முயற்சிகளில் உலகம் தழுவிய பாரிய போராட்டங்கள் நடைபெற்றதற்கான சான்றுகள் இல்லை. அவ்வாறு நடைபெற்றாலும் முதலாளித்துவ அரசாங்கமும் ராணுவமும் இணைந்து அவற்றைப் பின்னடையச் செய்தது மட்டுமல்லாது பாரிய அழிவுகளை ஏற்படுத்தும் திட்டங்களைத் தொடர்ந்து நடைமுறைப்படுத்தி வருவதைக் காணமுடியும். இந்தியாவில் கூடங்குளம் அணுமின் நிலையம், இலங்கையில் மேல் கொத்மலைத் திட்டம் போன்றனவற்றை உதாரணமாகக் கூறலாம்.

1502ம் வருடம் கிறிஸ்டோபர் கொலம்பஸ் 'மனித கண்களால் பார்த்திருக்க முடியாத அழகான தீவு' எனக்குறிப்பிட்ட கியூபா ஈரநிலம். ஈர வலயத்துக்குரிய காடுகள், உயிரினத் தாவர சூழலைக் கொண்ட நாடு என்ற பெருமையே இதற்குக் காரணமாகும். தாவர உயிரின பன்மைத்துவத்தைக் கொண்ட இத்தீவு தனது இயற்கையைப் பாதுகாக்க தொடர்ந்து நடவடிக்கை எடுத்து வருவது உலக நாடுகளுக்குப் பொருத்தமான உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

கியூபா மக்கள் குடியரசு தனது நாட்டின் சூழலைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான பல்வேறு சட்டங்களையும் செயற்பாட்டுத் திட்டங்களையும் வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றது. ஆட்சிமுறை யானது கம்யூனிஸ்ட் கோட்பாடுகளை பின் பற்றுவதனாலும் மக்கள் இவற்றின் முக்கியத் துவத்தினை சரியாகப் புரிந்து செயற்படுதனாலும் இது சாத்தியமாகியுள்ளது. சூழலைப் பாதுகாப்பதற்கான அமைப்புகள் மற்றும் கரிபியன் தீவு நாடுகள் மற்றும் இலத்தின் அமெரிக்க நாடுகள் கியூபா பின்பற்றி வரும் சூழல் பாதுகாப்பு நடைமுறைகளைப் பெரிதும் பாராட்டியுள்ளன. இதில் அக்கறை யுள்ள விஞ்ஞானிகள் பல்வேறு ஆய்வுகள் நிமித்தம் கியூபா நாட்டுக்குச் சென்றுள்ளனர். அங்கு முன்னெடுத்துச் செல்லப்படும் முன் மாதிரிகளைப் பாராட்டி எழுதியுள்ளனர். அமெரிக்கா மற்றும் மேலைத் தேய நாடுகளின் பொருளாதார தடை காரணமாக பல் வேறு சிக்கல்களை எதிர் நோக்கி இருந்தாலும் கஸ்ட்ரோ உள்ளிட்ட கியூபா தலைவர்களால் சூழல் பாதுகாப்புக்கான சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு தீவின் இயற்கைச் சூழலை வளப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகள் தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. கியூபா சரியான மாற்றை இனங் கண்டு செயற்படுத்தி வருகின்றது என்பதை பலரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

பேண்தகு அபிவிருத்தி அல்லது நிலை பேறுடைய அபிவிருத்தியில் சூழலைப் பாது

காக்கும் உறுதியான நிலைப்பாட்டை கியூபா கொண்டுள்ள மையை ரியோ டி ஜெனரி யோவில் இடம்பெற்ற மாநாட்டில் தலைவர்கள் வெளிப்படையாக அறிவித்தமையை இங்கு சுட்டிக்காட்டமுடியும். மேலும் தீவின் சுற்றாடலைப் பேணும்பொருட்டு விஞ்ஞான தொழிற்புல சூழலியல் அமைச்சை உருவாக்கி 1992 முதல் உறுதியான செயற்பாடுகளை இந்நாடு முன்னெடுத்து வருகின்றது. இவ்வமைச்சின் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட சூழல் சட்டம் ஆறு முக்கிய நோக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது.

1. சூழலைப் பாதுகாக்கக்கூடிய வகையிலான சட்டங்களை இயற்றி உறுதியாக நடைமுறைப்படுத்துதல்
2. சூழலைப் பாதுகாப்பதற்கான தரநிருணயத்தை உருவாக்குதல்
3. சூழல் தொடர்பான தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதில் பொது மக்களின் பங்களிப்பை உறுதி செய்தல். குறிப்பாக இத்தகைய நடவடிக்கைகளில் அவர்களின் கருத்துகள், செயற்பாடு தொடர்பான நுட்பங்கள் போன்றவற்றில் உயர்ந்த பங்கேற்றலை பெறுதல்.
4. சூழல் பாதுகாப்பு தொடர்பில் பொது மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துதல்
5. அபிவிருத்தி செயற்பாடுகள் திட்டநடைமுறைகளின் போது சூழல் தொடர்பான பொருத்தப்பாட்டினை மதிப்பிடல் அதனடிப்படையில் கண்காணிப்பினைத் தொடர்ச்சியாக முன்னெடுத்தல்.
6. தரமான வாழ்வு, சுகாதாரம் போன்றவற்றைப் பாதுகாத்தல்

கியூபா நாடானது பொருளாதார அபிவிருத்தியில் நீண்ட கால திட்டங்களை முன்னெடுக்கும் போது சுற்றாடல் பாதுகாப்புக்கு முக்கிய இடத்தை வழங்க வேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டில் மிக உறுதியான கொள்கைகளைப் பின்பற்றி வருகின்றது

என்பதை இங்கு சுட்டிக் காட்ட முடியும்.

சுற்றாடல் பாதுகாப்பில் பொது மக்கள் ஒன்றிணைந்து உருவாக்கும் காடுகள் முக்கியம் பெறுகின்றன. விரைவாக வளரும் சுரிபியன் சவுக்கு மற்றும் பெறுமதிமிக்க மரங்களை வளர்ப்பதன் மூலம் காடுகளை விரிவாக்கம் செய்யும் நடவடிக்கைகளில் பொது மக்களின் பங்கேற்றல் உயர்வாக காணப்படுவதைப் பலரும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். அந் நாட்டில் வாழும் மக்களில் ஏறத்தாழ 80 சதவீதத்தினர் இச்செயற்பாடுகளில் அக்கறை காட்டி வருகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் பாடசாலைகள், உயர் கல்வி நிலையங்கள் ஆகியனவும் தாவர வளர்ப்பு, மீள காடாக்கல் போன்ற செயற்பாடுகளில் உயர்வான ஈடுபாட்டைக் காட்டுகின்றனர்.

சப்டா ஈரவலயம், சியாரா மாஸ் டரா (கியூப விடுதலைப் போராட்டத்தில் முக்கியம் பெற்ற இடம்), தேசிய பூங்கா ஆகியன மிகுந்த அக்கறையுடன் பராமரிக் கப்படுகின்றன. தேசிய பூங்கா ஒரு இலட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவைக் கொண்டது என்பது ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. இங்கு உயிரின் பன்மைத்துவத்தைப் பாதுகாக்க பாரிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

இயற்கை வளங்கள் மற்றும் சுற்றாடலைப் பாதுகாப்பதற்கான ஆணையகம் தீவின் இயற்கையைப் பாதுகாப்பதற்கான செயற்பாடுகளில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வருகின்றது. உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் மற்றும் பொது மக்களின் ஒத்துழைப்புடன் இந்நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கு தாவர சக்தியைப் பயன்படுத்துவது என்ற நிலையானது இந் நாட்டில் பல்வேறு சவால்களைத் தோற்றுவித்திருந்தாலும் ஆணையகம் அவற்றை வெற்றி கொள்ள பல்வேறு நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி வருகின்றது.

சுற்றாடலைப் பாதுகாப்பதில் கியூபா வெற்றியடைந்தமைக்கான இன்னொரு காரணம் விவசாயிகளின் பங்களிப்பு உயர்ந்த

மட்டத்தில் காணப்படுவதாகும். இவர்கள் செயற்கை இரசானங்களுக்குப் பதிலாக இயற்கை கட்டுப்பாட்டு முறைகளைப் பயன்படுத்துவதில் வெற்றியடைந்துள்ளனர், 'பாரிய இரசாயனங்களை இல்லாது ஒழிப்பு' என்ற உறுதிப்பாடு சிறந்த முன்னுதாரணமாகும். மரபு சார்ந்த நீண்ட நிலை பேறுடைய உத்திகளை இவ்விவசாயிகள் பயன்படுத்தும் விதம் பல சூழலியலாளர்களின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. விவசாயம் மற்றும் மந்தை வளர்ப்பு இணைந்த வகையில் நேர்த்தியாக முன்னெடுக்கப்படுதல் மண்ணின் வளத்தைப் பேணும் சிறந்த நடவடிக்கையாக

காலநிலை மாற்றம் பாரிய இயற்கை அனர்த்தங்கள், நீர், நிலம், காற்று அனைத்துமே மாசுபட்டுவிட்ட சூழலில் மனித வரலாற்றில் குடிப்பதற்கு நீரும் சவாசிப்பதற்குக் காற்றும் இல்லாது போகின்ற பாரிய பிரச்சினைகளை முழு உலக மக்களும் எதிர்நோக்கி நிற்கின்றனர். முதலாளித்துவ ஒடுக்குமுறை, பல்தேசிய கம்பனிகளின் இலாபவேட்டை, யுத்த வெறி போன்றன நாளுக்கு இவற்றை அதிகரித்துச் செல்கின்றது.

நோக்கப்படுகின்றது. தீவில் வாழும் மக்கள் உணவு உற்பத்தியில் சுய தேவைப் பூர்த்தியை உறுதி செய்துள்ளமையானது சுற்றாடல் பாதுகாப்பின் மூலம் பெறப்பட்ட சாதக விளைவாகும். விவசாயிகள் சிறந்த முறையில் அறிவூட்டப் படுகின்றனர்.

இதன் காரணமாக அவர்கள் பல்வேறு பரிசோதனை முயற்சிகளிலும் ஈடுபடுகின்றனர். குறிப்பாக சேதனப் பசளை தயாரிப்பு,

உயிரியல் கட்டுப் பாட்டு முறைகள், உயிர் வாயு தயாரிப்பு போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்,

மேலும் மீள் சுழற்சி செயற் பாடுகளில் பல்வேறு முன்னுதாரணங் களை கியூப மக்கள் படைத்துள்ளனர். ஏனைய கரிபியன் நாடுகள் இவற்றைப் பின்பற்ற முனைகின்றன. கழிவுகளை அகற்றுவதில் மீள் சுழற்சி நடை முறை யானது ஆச்சரியப்படத்தக்க விளைவுகளை ஏற்படுத்தி இருப்பதாக ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். 'சகல பொருட்களையும் மீள் சுழற்சிக்குட்படுத்துங்கள்' என்ற கொள்கை சகல நாடுகளுக்கும் குறிப்பான முன்னுதாரணமாகும்.

ஏறத்தாழ நாலாயிரத்து எண்ணூறு கிலோ மீற்றர் கடற் கரையைக் கொண்ட கடற்பரப்பை பாதுகாக்க கியூபா பல் வேறு பிரயத்தனங்களை மேற்கொண்டு வருகின்றது. 'ஹவானா குடாவை அதன் வளத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும்' என்பதில் உறுதியான கொள்கைத் திட்டங்களை அந்நாடு முன்னெடுத்து வருகின்றது, தொழிற்சாலை கழிவுகளை அகற்றுவது தொடர்பாக கடுமையான சட்ட நடவடிக்கைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. கழிவுகள் குடாவில் விடப்படுமாயின் தொழிற்சாலை மூடப்படுவதோடு உரியவர் களுக்கெதிராக நடவடிக்கைகள் மேற் கொள்ளப்படும் என்பதில் அந்நாடு உறுதியாக உள்ளது.

சுற்றாடல் பாதுகாப்பில் கியூபாவின் இன்னொரு முன்னுதாரணம் சூழல் உணர்வை சகல பொதுமக்களும் அறிவுபூர்வமாக பெற்றிருத்தல் ஆகும். சிறந்த கல்வி, சமூக விழிப்புணர்வு 'எமது நாட்டின் கடல், தரை, மலைகள், நீர் வளம் ஆகியவற்றை உயிர் போல பாதுகாக்க வேண்டும்' எனவும் 'தீவு என்பது மக்களும் கியூபாவும்' என்ற கொள்கையில் மக்கள் இருப்பதானது இந் நாட்டின் பாரிய பலமாக சுட்டிக் காட்ட முடியும்.

மக்களுக்கும் இயற்கைக்கும் விடுதலையையும் பாதுகாப்பையும் உறுதி செய்யும் சோசலிஸ கொள்கை மற்றும் நடைமுறை

கிடைக்கப்பெற்றோம்

கியூபா நாட்டில் பின்பற்றப் படுவதும் சிறந்த தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான ஆய்வு மற்றும் அபிவிருத்தி, விஞ்ஞான கல்வி, செயலூக்கமுள்ள மக்கள் ஆகியவற்றின் கூட்டு விளைவாக கியூபா இந்த சாதனைகளைப் படைத்துள்ளது. காலநிலை மாற்றம் பாரிய இயற்கை அனர்த்தங்கள், நீர், நிலம், காற்று அனைத்துமே மாசு பட்டுவிட்ட சூழலில் மனித வரலாற்றில் குடிப்பதற்கு நீரும் சுவாசிப்பதற்குக் காற்றும் இல்லாது போகின்ற பாரிய பிரச்சினைகளை முழு உலக மக்களும் உயிரினங்களும் தாவரங்களும் எதிர் நோக்கி இருக்கின்ற நிலையில் முதலாளித்துவ கொள்கை, பல்தேசிய கம்பனிகளின் இலாபவேட்டை, யுத்த வெறி போன்றன நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துச் செல்கின்றது. புவி சார்பான மாநாடுகள் முதலாளிகள் ஒன்று சேர்ந்து மகிழ்ந்திருக்கின்ற நாட்களாக மாறி இருக்கின்ற இன்றைய சூழலில் கியூப அரசும் மக்களும் எடுக்கின்ற முயற்சிகள் உலக நாடுகளுக்கு முன்னுதாரணமாகும்.

உயிருள்ள பூக்கிழம்

மாரிமுத்தன்

நாளொன்றுக்கு ஒய்தலின்றி பதினெட்டு மணித்தியாலத்திற்கு மேலும் ஒரு உழைப்பு இயந்திரமாக இயங்கும் ஆச்சி பரபரப்பாகப் பாணை சட்டி களைக் கழுவி, அவற்றை அந்தந்த இடத்தில் ஒதுக்குகிறாள். மூலையில் கிடந்த விளக்குமாற்றைக் கையில் எடுத்து, சாணி போட்டு மெழுகிப் பளிங்குபோல் இருந்த நிலத்தை தூசி துரும்பு எதுவும் இல்லாதவாறு கூட்டிச் சுத்தம் செய்கிறாள். வில்லுப் போல வளைந்து கூனிப் போயிருந்த முதுகினைச் சற்று நிமிர்த்தி அண்ணாந்து கூரையைப் பார்த்த ஆச்சியின் முகத்தில் துன்பத்தின் ரேகைகள் படர்கிறது.

‘கூரை மேய்ஞ்சு இரண்டு வருசத் துக்கு மேலையாப் போச்சு.. மழையிலையும் வெய்யிலிலையும் கிடந்து உக்கி பன்னாடையாப் போச்சு.. மழை வந்தால் அரோகராதான்.. எண்டாலும் இப்ப வழியில்லை... இந்த மாரியையும் சமாளிக்க வேணும்.. ஆனால் சவருகள் கரைஞ்சுபோம்.. இரட்டிப்புச் செலவு.. லெச்சுமியட்டை சுட்டுற

சீட்டுக் காசை ஆவணிக்கு எடுத்தால் மேய்ஞ்சு போடலாம். எங்கடை பனை ஓலையோடை இளையப்புவின்றை பனை ஓலையையும் கேட்டு வெட்டினால் காணும். இது களைப் பற்றி எல்லாம் இப்ப யோசிச்சுக் கொண்டு இருந்தால் சரி வராது.. வேலை கிடக்கு’

தனக்குள் எண்ணிக்கொண்டே குசினிக்கு வெளியே முற்றத்துக்கு வந்த ஆச்சி, இடது கை விரல்கள் எல் லாவற்றையும் விரித்து, நெற்றிக்கு மேலே வைத்துக் கொண்டு, வானத்தைப் பார்த்து பொழுதை நோட்டம் விடு கிறாள். நேரக் கணக்கிடு செய்கிறாள். ஆச்சி கணிக்கிற நேரத்துக்கும் மணிக் கூட்டு நேரத்துக்கும் இம்மியளவும் பிசகாது. அது அச்சொட்டாக இருப்பது வியப்புத்தான்.

‘எட மூண்டு மணியாச்சு.. என்ன நெருப்பு மாதிரி வெய்யில் எறிக்குது. கொள்ளிக் கட்டையாலை சுட்டமாதிரி உடம்பெல்லாம் வேகுது. பங்குனி மாதம் எண்டால் இப்பிடித் தான். எண்டாலும்

இந்த வருசம் அகோரம் கொஞ்சம் கூடத்தான். கலி காலம். எல்லாம் அறம் புறமா நடக்குது. வெய்யிலைப் பார்த்தால் வேலை ஓடாது! என்று தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டே ஆட்டுக் கொட்டிலை நோக்கி ஆச்சி சற்று கூனியபடி அசைந்து செல்கிறாள்.

“டேய்! கிட்டுணு! ஆடுகள் வாய் பேச மாட்டாதுகளடா. அதுகளுக்குத் தான் தாராளமா தீன் போட வேணும். தெரியுந் தானே. அது தான் வேலியில கிடக்கிற சீமைக்கிளவ மரத்திலை சுதியாலை முறியாமல் கொக்கத் தடியாலை வளைச்சு கொஞ்சம் குழை ஓடிச்சு வைச்சிட்டு விளையாடப் போடா. விளையாடப் போற அவசரத்திலை இலையை கொஞ்சமா ஓடிச்சு வைச்சிட்டு ஓடாதை. அங்கையும் விளையாட்டுப் பிராக்கிலை கனநேரம் சுணங் காமல் மைம்மலுக்கு முன்னம் வந்திட வேணும். வந்து முகங் காலைக் கழுவிப் போட்டு புத்தகத்தை எடுத்துப் படி. நான் அதுக்கிடையிலை ஆடுகளை மேய்ச்சுக் கொண்டு வந்திடுவன்.”

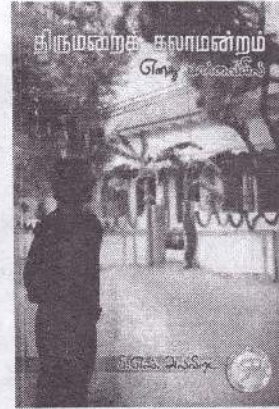
முற்றத்து மாமர நிழலில் போடப் பட்டிருந்த சாக்குக் கட்டிலில் அமர்ந்து கொண்டு, ஆச்சி பனையோலைப் பெட்டி இழைத்து விட்டு வைத்த காம்புச் சத்தகத்தால் கொந்தல் மாங்காயை, சீவி ருசித்துக்கொண்டிருந்த ஆச்சி என்னிடம் எனக்கான கடமைகளை கொட்டிலடியில் நின்றபடி பட்டியலிடுகிறாள்.

“அப்ப நான் குட்டியணைக் கொண்டு வந்து தரத் தேவையில்லை யேணை?”

விளையாடப் போகும் ஆவலில் காத்திருந்த நான், கொட்டிலடியில் கட்டியிருந்த ஆடுகளை அவிழ்த்துக் கொண்டு புறப்படத் தயாரான ஆச்சியிடம் பட்டும்படாமல் ஒப்புக்குத்தான் கேட்டேன்.

“இல்லை கிட்டுணு.. நீ வர வேண்டாம் நான் சொன்னதைச் செய். தாய் ஆட்டோடை குட்டியள் வரும் தானே. வெய்யில்

கிடைக்கப்பெற்றோம்

வெக்கையிலை புல் பூண்டெல்லாம் சுருகிப் போச்சு, அவன் துரையன்றை பொயிலை வெட்டின தோட்டத்திலை நாலைஞ்சு கோரைப் புல்லும்; வாய்க்கால் புருவத்திலை அறு கம்புல்லும் தழைச்சிருக்கு. மேய்ச்சுக் கொண்டு வாறன். அறுகம்புல்லுத் தின்னிற ஆட்டுப்பால் உடம்புக்கு நல்லது எண்டு சொல்லிறவை. பக்கத்திலை அவன் முகத் தாற்றை மிளகாய் கண்டையும் கடிக்க விடாமல் பார்க்க வேணும்.”

ஆச்சி சொல்லிக் கொண்டே ஆடுகளுடன் வளவுக்கு வெளியில் போகிறாள். இது தான் தருணம் என்று குழையை வந்து ஓடிப்போம் என்ற முடிவுடன் நான் தருமற்றை காணிக்களுளால் பாய்ந்து விளையாடுவதற்காக ஓடுகிறேன்.

விளையாட்டில் நேரம் போனது தெரியவில்லை. அந்தி சாயும் நேரம் இரவும் பகலும் இணையத் துடிக்கின்றன. வானத்தை மைம்மல் அணைக்கின்றது. ஆச்சி சொன்னவை நினைவுக்கு வருகின்றன. அவதான் எங்களுக்கு எல்லாம். ஆச்சி சுடுகிற அப்பம், தோசைதான் அந்தக் கிராமத்தில் பல பேருக்கு காலை உணவாக இருக்கும். அது எங்களுக்கான வருமானமாகவும் இருக்கும். ஆச்சி சொன்னதுபோல குழை ஓடித்து வைத்துவிட்டு வராத குற்ற உணர்வு மனதை அழுத்துகிறது. “ஆச்சி பேசப் போறா” என்று

அங்க லாய்த்துக் கொண்டு மைதானத்தை விட்டு மெல்ல நழுவுகிறேன்.

“கிட்டி தோத்துப் போயிட்டான். அதுதான் இடையிலை ஓடிப் போறான். கிட்டி வெட்கமில்லாமல் ஓடுறான்.”

நண்பர்கள் நக்கலடிக்கின்றனர். எனக்கு ரோஷம் வரவில்லை. காதி எதையும் போட்டுக் கொள்ளவும் இல்லை. நான் இருக்கும் அவசரத்தில் அவர்களுக்கு எனது நிலையை புரிய வைக்க முடியாது. வேகமாக வீடு நோக்கி ஓடுகிறேன். தொலைவில் ஆச்சியின் அலறல் கேட்கிறது. தோட்டப் பக்கமாக திரும்பி ஓடுகிறேன்.

“டேய் கிட்டுணு! ஓடி வாடா ! ஓடி வாடா! ஆட்டைப் பிடியடா! பயிர் பச்சையைக் கடிக்கப் போகுதடா” ஆச்சி நிலத்தில் விழுந்து கிடந்தபடி கத்துகிறாள்.

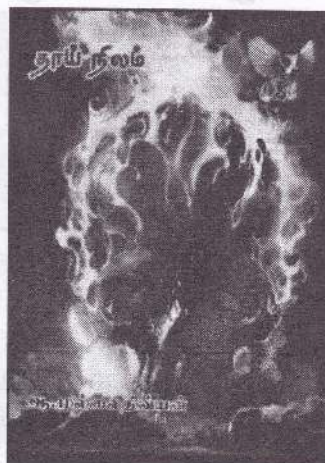
“ஐயோ ! என்னை நடந்தது” என்று கத்திக் கொண்டு ஆச்சி விழுந்து கிடந்த இடத்தை நெருங்குகிறேன்.

நாரியில் இரண்டு குட்டிகளின் கயிறுகளையும் சுற்றியபடி தசையற்ற எலும்பு மட்டும் வெளித் தெரிந்த ஒரு கால் நீட்டியபடி மறுகால் முழங்கால் மடித்தபடி மேல் மூச்சு கீழ் மூச்சு வாங்க இளைக்க இளைக்க கைகளால் குட்டி களின் கயிறுகளை விடாமல் பிடித்தபடி நிலத்தோடு அரைந்து கொண்டு கிடந்த ஆச்சியைப் பார்த்ததும் கதி கலங்கிப் போனேன்.

“ஆச்சி உன்னைத் தனிய விட்டிருக்கக் கூடாதணை. நானும் வந்திருக்க வேணும்” என்று விம்மி அழுதபடி குட்டிகளை விடுவித்து அவளைத் தூக்கிவிட முயல்கிறேன்.

“டேய் பெட்டையள் மாதிரி அழுது கொண்டு நிக்காமல் ஓடிப் போய் ஆட்டைப் பிடியடா! உச்சி வெயிலுக்குள் நின்று தண்ணி கட்டின வனுக்குத் தான்ரா தெரியும் பயிரின்ரை அருமை. பயிரைத் தின்னப் போகுதடா! ஓடிப்போய் பிடியடா!” ஆச்சி தனது நோவையும் பொருட்படுத்தாமல் தூக்கி

கிடைக்கப்பெற்றோம்

விடக் குனிந்த என்னைக் கைகளால் தள்ளியபடி கத்துகிறாள். நான் ஆட்டைப் பிடிக்க ஓடுகிறேன். அது இன்னும் வேகமாக துள்ளி ஓடுகிறது.

“எட மடையா! உதுலை நிற்கிற கறி முருங்கை இலையை ஓடிச்சு பத களிக்காமல் ஒரு பக்கத்தாலை முன்னுக்குக் கொண்டு போய்ப் பிடியடா. சுமமா புத்தகத்தை நக்கினாப் போல சரிவருமே உலகப் படிப்பும் வேணும்” என்று திட்டித் தீர்க்கிறாள் ஆச்சி.

இந்த அவலக் குரல்கள் அடுத்த வளவிலிருந்த குஞ்சியின் காதிலும் எட்டியிருக்க வேண்டும். அவசர அவசரமாக வேலிக்கு கீழிருந்த சின்னப் பொட்டைப் பிய்த்துக் கொண்டு குனிந்து தவழ்ந்து ஓடிவருகிறாள். முகத்தில துயரத்தின் ரேகைகள் படர்ந்திருக்கின்றன.

“என்ன அக்காள் இப்பவும். நீ குமரெண்ட நினைப்பிலை ஓடி ஆடித் திரிஞ்சா... என்னை பலமா அடி பட்டிட்டுதே?” ஆச்சி தன் உடம்பைக் கவனிப்பதில்லை என்ற ஆதங்கத்தையும் வெளிப்படுத்தியபடி அவளைத் தூக்கிவிட முயல்கிறாள்.

“ஓமடி குமருக்கு நிண்டு ஆடாமல் கை நீட்டிப் பிச்சை எடுக்கச் சொல்லுறியே?

அப்படியே ஆச்சி அப்புலவை எங்களை வளர்த்தவ. வறுமை எண்டாலும் செம்மையாக இருக்க வேணும். சில வேளை இப்பிடித்தான் இடக்கு முடக்காக ஏதாவது நடக்கும் என்ன செய்யிறது” என ஆச்சி இந்தத் துன்பத்திலும் தத்துவம் பேசினாள்.

சொல்லக் கூடாததைச் சொல்லி விட்டதாக துணுக்குற்று துவண்ட குஞ்சி. கண்ணிலிருந்து ஒழுகிய கண்ணீரை ஒரு கையால் துடைத்தாள்.

“இல்லை அக்காள் உன்னை எனக்குத் தெரியாதே... படுக்கையிலை நீ ஒரேயடியாப் படுத்திட்டா... இந்த குஞ்சு குருமனுகளின்றை கதி என்ன? எண்டு நினைச்சுப் பார்த்திட்டன்... அதுதான்” என அனுங்கினாள்.

“எனக்குத் தெரியாதேடி... ஒரே உதிரத்திலை பிறந்த நாங்கள்... பந்த பாசம் இல்லாமல் பேயிடுமே!” என்று ஆச்சி ஆறுதல் படுத்தினாள்.

ஆச்சியின்ரை நாரியிலை சுத்திக் கட்டியிருந்த குட்டிகள் தாயாட்டைக் கண்டதும் மீண்டும் பாய்ந்தன.

“பிள்ளை என்னைத் தூக்கமுதல் இந்தக் குட்டியளை பிடிச்சு வேலிக் கிளுவையிலை கட்டணை. கதியாலை ஈச்சுப் போடும் கவனமாகக் கட்டு. அங்கை கிட்டுணு ஆட்டோடை வாறான். இனிக் குட்டியள் குழப்படி செய்யாது கட்டிப் போட்டு வா இனிப் பிரச்சனை இல்லை. வீட்டை கொண்டு போறது தானே” என்றாள்.

குஞ்சியும் நானும் ஆச்சியின் கைகளை ஒவ்வொரு தோள் மூட்டுக் குள்ளையும் மறுகையை மறு பக்க நாரியிலையும் கோர்த்துத் தூக்க நோவில் துடித்த ஆச்சியும் ஒத்துழைக்க ஒரு மாதிரி ஆச்சி எழும்பி விட்டாள். ஆனால் ஒருகாலை நொண்டியபடி, களைப்புடன மூச்சிழுப்பும் இருந்ததால் மெல்ல மெல்லமாகத்தான் ஆச்சியை நடத்திக் கொண்டு போகவேண்டி இருந்தது.

“சின்னப்பிள்ளை நீ நல்லதுக்குத் தான்

சொன்னனி.. இனிக் கொஞ்சம் கவனமாகத் தான் இருக்க வேணும்” என்று வேதனையில் அனுங்கியபடி ஆச்சி சொன்னாள்.

“வீட்டிலை நோ என்னை கொஞ்சம் இருக்கு கொண்டு வாறன் நோகிற இடத்திலை போட்டு உரஞ்சிப் போட்டு சுடுதண்ணியிலை கொஞ்சம் உப்பைக் கரைச்சு தண்ணியிலை தோய்ச்சு ஒத்தணம் பிடிக்க வேணும். சும்மா விட்டால் கண்டிக் கிண்டிப் போம். நாளைக்குத் தான் நோ தெரியும்” என்று அன்போடு ஆறுதல் படுத்திய குஞ்சியின் வார்த்தைகளோடு வீட்டு முற்றத்துக்கு வந்து அங்கு கடந்த சாக்குக் கட்டிலில் ஆச்சியை படுக்க வைத்தோம்.

செய்தி கேட்டு முற்றத்தை நோக்கி உறவினர்கள் அயலவர்கள் திரளத் தொடங்கினர். ஆறுதல் சொல்பவர்கள், எண்ணெய் போட்டுத் தேய்ப்பவர்கள், வைத்தியம் சொல்பவர்களின் குரல்களுக்கிடையில் “என்னை ஆச்சி” என்ற முகத்தாரின் குரலைக் கேட்ட ஆச்சி பதை பதைத்தாள்.

“முகத்தார் உன்னாணையடா என்றை ஆடுகள் உன்றை மிளகாய் கண்டைக் கடிக்க விட இல்லை. துரையற்றை தோட்டத்திலை மேய்க்கப் பார்த்தனான் உன்றை தோட்டத்து அடிப்பாத்தியிலை நாலைஞ்சு கண்டுகள் கடிபட்டிருந்தது, வஞ்சகம் சொல்லக் குடாது என்றையோ ஆற்றையேனோ வேணு மெண்டு செய்ய இல்லைப் போல இருக்கு. எண்டாலும் மற்றவன்றைக்கு ஆசைப்படாமல் பாடுபட்டு உழைக்கிறவனுக்கு தான் தெரியும் அதின்றை அருமை” என்றாள் ஆச்சி.

“என்னனை மாரிமுத்தாச்சி எனக்குத் தெரியாதே உன்னை. இண்டைக்கு நேற்றைக்கே தெரியும். மிதிச்ச இடத்துப் புல்லும் சாகக்குடாது எண்டு நினைக்கிற நீ பயிரைத் தின்ன விடப் போறியே! வேணுமெண்டு அவிட்டு விட்டால் தான் பொறுக்கேலாது. தப்பித் தவறி நடக்கிறதைப் பெரிசு படுத்தக் கூடாது. சும்மா வேணுமெண்டு கத்துறது தான். கத்தாட்டிலும் தலைக்கு மேலை போய்விடுவினம். ஆனால் மனசிலை ஒண்டும்

வைச்சிருக்கிற தில்லை. அதுசரி பலமா அடிபட்டிட்டுதே?" என்று அன்பாக விசாரித்தார்.

"இல்லை ராசா முழங்காலுக்கை தான் கொஞ்ச நோ.. நோவெண்ணை போட்டு தேச்சவிட்டவை மாறிப்போம்"

"தோட்ட வேலை முடிஞ்ச வரயிக்கை மலையாளக் கடையடி யிலிருந்து பலதும் பத்தும் கூடிக் கதைச்ச ஆறு றனாங்களல்லே. செத்த வீடு எண்ட தாலை போகவேணுமாம் துரையன் தன்ரை இறைப்பு முறைக்கு என்னை இறைக்கிறியோ எண்டு கேட்டுக் கதைச்சக் கொண்டிருக்கையில் தான் கடைக்கு வந்த பெடிச்சி இதைச் சொல்லிச் சுது. அது தான் பாத்திட்டு போவம் எண் டிட்டு வந்தனான், இருட்டிப் போட்டுது நான் வரப் போறன்"

முகத்தார் சொல்லிப் போட்டுப் புறப்பட ஆயத்தமானார். சின்னக்கா தேத் தண்ணிப் பானையோடு மூன்று நாலு மூக்குப் பேணியும் கொண்டு வருவதை ஆச்சி அவதானிக்கிறாள்.

"முகத்தார் அங்கை சொறுணம் தேத்தண்ணி ஊத்தி வாறாள். குடிச் சிட்டுப் போங்கோ. எடியே சொறுணம் காய்ச்சி வைச்ச ஆட்டுப் பாலும் விட் டனியே" என்று பர பரத்தாள் ஆச்சி.

"நான் ஓடப் போறன். வீட்டுக் காறரும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பினம்" என்று புறப்பட்ட முகத்தாரை இடை மறித்த அக்கா தேத்தண்ணிப் பேணியை முகத்தார் மாமா விடம் நீட்டி குடிச்சிட்டுப் போங்கோ மாமா" என்றாள்.

"பூச்சி புழுவுகள் இருக்கும் கவனமா வழியைப் பார்த்துப் போ முகத்தார். லாந்தர் விளக்கு இருக்கு கொண்டு போவன். நாளைக்கு எடுக்க லாம்" என்றாள் ஆச்சி. "உனக் கென்ன விசரே! காத்தும் கொஞ்சம் அடிக்குது சாப்பிடக்கை கை விளக்கு நூர்ந்தால் அதுவும் அரோகரா தான். நான்

கிடைக்கப்பெற்றோம்

வழக்கமா போற பாதை தானே எங்கை என்ன இருக்கும் எண்டு எனக்குத் தெரியும். நான் பார்த்துப் போறன். இஞ்சை நாளைக்கு விடிய ஆச்சி யிட்டை தோசைக்கு வாற வாடிக்கை யாளருக்கும் வகை சொல்ல வேணு மல்லே! மற்றவை ஆர் சுட்டுக் கொடுத்தாலும் அவையளுக்குப் பத்தியப்படாது" என்று சொல்லிக் கொண்டே முகத்தார் சென்றார்.

ஆச்சியை வீட்டுக்குள் கூட்டிச் சென்று படுக்கவைத்தனர். சிறிது நேரத்தில் வீட்டில் ஊசி விழுந்தாலும் கேட்காத அமைதி நிலவியது. ஆடுமட்டும் இடையிடையே மெதுவாக அனுங்குகிற சத்தம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. லாந்தர் விளக்குக்கு முன்னால் புத்தகத்தை விரித்து படித்துக் கொண்டிருந்த எனக்கு, அந்த வாயில்லாத ஜீவனுக்கு, ஆச்சி சொன்னது போல இரவுத் தீனிக் காக குழை ஒடித்து வைக்காத குற்ற உணர்வு எனது மனதை நன்றாக அழுத் துகிறது. இந்த வயதிலும் எங்களுக்காக அயராது உழைக்கும் ஆச்சியும், அவள் மற்றவர்கள் மீது கொண்டிருக்கும் அன்பும், அக்கறையும் உயிருள்ள புத்தகமாக எனது மனதில் விரிகிறது. அந்த இருளில் லாந்தர் விளக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு வெளியே வருகிறேன்.

உலகைச் சூழையாடும்

கோளமடம்

-சில குறிப்புகள்-

• மு. அநாதரட்சகன்

இன்றைய உலக முதலாளித்துவம் மேற்குலகின் பொருளாதார நலன்களை பூகோள மயமாக்குவதில் கவனம் செலுத்தி வருகின்றது. தமது பொருளாதார நலன்களை பூகோள மயப்படுத்த வேண்டுமெனில், வளர்ச்சியடைந்துவரும் நாடுகளின் சமூகங்களைக் கூறுபடுத்தி அந்த அரசுகளைத் தங்குநிலை அரசுகளாக வைத்திருக்க அனைத்து முயற்சிகளையும் முனைப்புடன் ஆற்றிவரு கின்றது. இன்று வளர்ச்சியடைந்து வரும் நாடுகள் எதிர்கொள்ளும் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள் முதல் அரசியல் பிரச்சனைகள் வரை இந்த கூறுபடுத்தல் கொள்கையின் விளைவுகளாகவே உள்ளன. பொருளாதார பூகோளமயமாக்கலும் அரசியல் கூறுபடுத்தலும் இன்றைய மேற்குலக முதலாளித்துவத்தின் இயங்குநிலைகளாக உள்ளன.

அந்தவகையில் மேற்குலக நாடுகள் வளர்முக நாடுகளுக்கு வழங்கிவருகின்ற உதவித்திட்டங்கள், கடன்கள் என்பவை கூட தமது நலன்களை முன்னிலைப்படுத்தினவையே ஆகும்.

உலக முதலாளித்துவத்தின் சூட்சுமமான பொருளாதாரச் செயன்முறையில் கடன் எது? உதவி எது? என வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியாத வகையில் சாதாரண மக்களின் சிந்தனை கலங்கடிக்க வைக்கப்பட்டுள்ளது. சுடுமையான நிபந்தனைகளின் அடிப்படையிலேயே இந்நாடு களுக்கு கடன்

வழங்கப்படுகின்றன. எப்படி, யாருக்கு, எங்கே செலவுசெய்யப்பட வேண்டுமென்பதைக் கடன் கொடுக்கும் நாடுகள், நிறுவனங்களே தீர்மானிக்கின்ற அபாயநிலை தோன்றியுள்ளது. கடனுதவிகளை வட்டியுடன் வசூலிக்கும் முறையையும் அவையே தீர்மானிக்கின்றன. கடனுதவிகட்கான நிபந்தனைகள் மூலம் வளர்முக நாடுகளின் அரசுகள் சமூகநலத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கு கின்ற நிதியைக் குறைக்கும்படி பல்வேறு அழுத்தங்களை அந்நாடுகளின் மீது பிரயோகிக்கின்றன. ஒருவகையில் மக்கள் பயன் பெறக்கூடிய சமூகநலத் திட்டங்களை முற்றாக நிறுத்தவே கடன்கள், உதவிகள் வழங்கப்படுகின்றன.

பூகோளமயமாதற் சூழலில் உலகப் பொருளாதாரம் என்பது உச்ச இலாபத்தினை இலக்காகக் கொண்டிருப்பதுடன், அனைத்து வளங்களையும் ஒரு சிலரின் தனிச்சொத்தாக்கும் சூட்சியின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கப்பால், மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை முன்னிலைப்படுத்தி திட்டமிடப்படுவதில்லை. மக்களது நலனை மையப்படுத்திய பொருளாதார வேலைத் திட்டம் என்பது எந்த அரசினிடமோ, அரசு சாரா நிதி நிறுவனங்களிடமோ இருப்பதில்லை என்பது தெளிவான விடயமாகும்.

இவர்களின் முதன்மை நோக்கமாக இருப்பது, பூகோளமயமாதல் நிகழ்ச்சி ஒழுங்கில் சுரண்டிக்கொழுக்கும் வர்க்கத்தின்

நலன்களை பாதுகாத்து தமது இருப்பினையும் பேணிக் கொள்ளலாம் என்பதேயாகும். அரசியல் நலன்கள் கூட இதற்கு உட்பட்டதேயாகும். மக்களது நலன் என்பது இவர்களது அரசியல் வேலைத்திட்டத்தில் ஒரு கூறாகக்கூட கணிக்கப்படுவதில்லை.

இன்றைய பூகோளமயமாக்கலில் 'வர்த்தகம்' என்பது நீண்டகால முதலீட்டு வர்த்தகமாக பொருள் கொள்ளப்படுவதில்லை. மாறாக, விலை வேறுபாடுகளையும், விலை மாற்றங்களையும் ஊக்குவித்து பங்குகளை வாங்கி விற்பதன் மூலம் நிதி சார்ந்த உண்மையான சொத்துகளைச் சுரண்டுவதனையே இங்கு 'வர்த்தகம்' என அழைக்கப்படுகின்றது.

முதலாளித்துவ பொருளாதார ஒழுங்கமைப்பில் அதிகளவில் இலாபம் தரக்கூடிய மூலமாக 'நிதிமூலதனம்' உள்ளது. நிதி மூலதனம் என்பது எவ்வகையான உற்பத்தியிலோ, உழைப்பிலோ ஈடுபடுவதில்லை. இருந்த இடத்திலிருந்து கொண்டே தன்னை அபரிதமாக பெருக்கிக் கொள்ளக் கூடியது. உலகில் வாழ்கின்ற கோடானு கோடி மக்களின் வாழ்வைச் சூறையாடியே தன்னை வளப் படுத்தி வருகிறது. இத்தகைய நிதி மூலத்துக்கென தூலமான வடிவமோ பாத்திரமோ கிடையாது. மக்களைச் சுரண்டுகின்ற அருபமான ஒரு தோற்றப் பாட்டினையே இது கொண்டுள்ளது. இந்நிதி மூலதனம் அபரிதமாக வளர்ச்சியடைகின்ற தென்றால், மக்கள் தமது வாழ்வை இழக்கின்றனர் என்பதுதான் இதன் தார்ப்பரியமாகும். இந்த நிதி மூலதனத்தின் வளர்ச்சியை பாதுகாத்து பேணிநிற்கின்ற உலக ஒழுங்கு தான் கோளமயமாதல் எனலாம்.

இத்தகைய கோளமாதல் ஒழுங்கில் நிதி மூலதனமானது மக்களைச் சூறையாடுவதில் ஈவிரக்கமின்றி செயற்பட்டு வருகிறது. அத்துடன், வளர்முக நாடுகளை மீள முடியாத கடனுக்குள் தள்ளிவிட்டுள்ளது. இந்த நிதி மூலதனத்தின் திரட்சியானது உற்பத்தி, நுகர்வு என்ற அடிப்படையிலான பொருளாதார செயலொழுங்கினை கடன்

என்ற வலைக்குள் திணித்து விட்டது. எனவே, இன்றைய சூழலில் கடனின்றி ஒரு சமூகமோ, தனி மனிதனோ இயங்க முடியாத அளவுக்கு நிலைமை மாறிவிட்டது. இதனால், நிதிமூலதனத்தின் தேவை என்பது, தொடர்ச்சியாகவே அதிகரித்துச் செல்கின்ற நிலைமை காணப்படுகின்றது. மக்களின் சேமிப்புகள் கூட இதற்காக சூறையாடப்படுகின்றது. இது மறுவகையில், மக்களின் சேமிப்பு என்பது உள்ளடக்க ரீதியாகவே திவாலாகிவிடும் ஆபத்தினை தோற்று வித்துள்ளது. இதற்கு, அண்மைய உதாரணங்களாக பஸ்தேசிய, நிதி நிறுவனங்களின் லீசிங் செயற்பாடுகள் விளங்குகின்றன.

மேலும், முதலாளித்துவ நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் நிதி மூலதனத்தின் விருப்பிற்கமையவே நடைமுறைப்படுகின்றன. இதனால், அனைத்துப் பொருளாதார துறைகளிலும் கிடைக்கின்ற இலாபத்தை கபளீகரம் செய்து நிதிமூலதனம் தன்னை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது.

இன்றைய அரசு, அரசுசாரா அமைப்புகள் மக்களை கூறுபடுத்தி பிரித்தாள முனைவதுடன், மனிதன் தனது சுயஇருப்பை உணர்ந்து கொள்ளாத வகையில் நுகர்வுக் கலாசாரத் துக்குள் திணித்துள்ளன. இதனால் தனிமனிதனின் உணர்வுகள் வக்கிர மடைந்து நுகர்வுக்கு அடிமையாகிவிடுகின்றான். நான், எனது என்ற சுயநலம் சார்ந்த எல்லைக்குள் நின்றே அனைத்தையும் தீர்மானிக்க முற்படுகின்றான். மனித குலத்தின் சொந்த அவலங்கள் மறைக்கப்பட்டு, நுகர்வின் மீதான நாட்டம் தூண்டப்படுகிறது. இன்றைய முதலாளித்துவப் பொருளாதார ஒழுங்கின் இன்னொரு சூதாட்டக்களமாக இருப்பது பங்குச்சந்தையாகும். இது மக்களது சேமிப்புகளை முழுமையாக அபகரிப்பதனை குறி இலக்காகக் கொண்டு செயற்பட்டு வருகிறது. ஒருவனது உழைப்பை, அவனது சேமிப்பை அபகரிப்பதற்கான முதலாளித்துவ வழிமுறை தான் பங்குச்சந்தை என்பதாகும்.

எவ்வித உழைப்புமின்றி மூலதனத்தைப் பெருக்கலாம் என்று ஆசைகாட்டி

உழைப்பிலான பணத்தை திருடுவதே இதன் தார்ப்பரியமாகும். இதன் சாராம்சத்தினை நோக்கின் இதுவொரு சூதாட்டமே அன்றி வேறல்ல. பணத்தை வைத்து பணத்தைப் பெருக்கும் முதலாளித்துவத்தின் சுதந்திரமான விதிமுறை யாக இது கொள்ளப்படுகிறது.

அதாவது வாங்கிவிற்றல் என்ற சாதாரணமான இலாபநட்டக் கணக்கினை முன் வைத்து மக்களது சேமிப்புக்கள் சூறையாடப்படுகிறது. யதார்த்தத்தில் பங்குச்சந்தை என்பது எவ்வித உழைப்பிலும் ஈடுபடுவதில்லை. உதாரணத்திற்கு, இருவர் தமது பணத்தினை பங்குகளில் முதலீடு செய்கின்ற நிலையில், ஒருவரின் பணத்தினை மற்றவர் எப்படித் தன்னிடம் வரவழைப்பது என்பது தான் இதன் சாரமாகும். பங்குகளில் முதலிடப்படும் பணம் திருப்பித் தரப்படும் என்பதற்கோ, பங்குகளின் விலை நிலையானது என்பதற்கோ இங்கு எவ்வித உத்தரவாதமும் இல்லை.

அந்த வகையில், கோளமயமாக்கல் சூழலில் உவகளவில் மனித உழைப்பினால் உருவான சொத்துடமையை ஒருசிலர் கையகப்படுத்தி அதற்கு உரிமை கோருகின்றனர். இச்சிலரது சொத்துடமையைப் பாதுகாக்கும் வகையிலேயே அதிகாரமும் அவர்களிடம் நீண்டு விரிந்துள்ளது. இதுவே கோளமயமாக்கலின் சட்ட ஒழுங்காக நிர்ணயம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. தனிமனிதச் சுதந்திரம், ஜனநாயகம் என அனைத்துமே இதற்கு உட்பட்டதுதான் என அர்த்தமும் சுற்பிக்கப்படுகிறது.

இப்போக்கின் வழி உருவான சிலரது சுபீட்சமும் ஏகபோகமுமே சாதாரண மக்களை நரசத்தை நோக்கித் தள்ளியுள்ளது. கோளமயமாக்கல் என்பது இன்று நவீன அடிமைத்தனத்தின் சாராம்சமாகவே உள்ளது. இந்த நவீன அடிமைத்தனத்தின் சர்வவியாபகத்தின் கோர விளைவுகளைத் தான் இன்று எங்கும், எதிலும் காண முடிகிறது.

வீசிடமுடியா வலைக்குள்

நுகர்வுக் கலாசாரம் நுகர்த்தடியாய்...
 நுகர்ந்திடும் நாட்களைத் தின்னும்
 நமக்கென ஒரு நாளெனச் சொல்லும்
 நமக்காய் தானென நவிலும்
 நமைச் சுற்றியே வலை விரித்திடும்
 நுகர்வுகளை நாம் தவிர்த்திடிலும்
 நமைத் தேடி அகத்தினில் வந்திடும்
 நன்றென ஏற்றிட பழக்கியே விட்டிடும்...
 நுகர்வுக்கு ஒப்பிய மனமது சிறைப்படும்...
 நுகர்த்தடி வீசிட முடியா வலைக்குள்!
 நுகம்பிரட்டி எனநாம் எழுந்தால்...?

வர்க்க நலன்

நீரின் றமையாது உலகு எனில்
 நீளுலகில் அரசியலே எல்லாமே எனில்
 நீருள் கழிவோயில் கலந்தமைக்குள்
 ஊறியுள்ள அரசியலின் தன்மை தனை
 பாரில் உள்ளோர் உணர்வர்; தெளிவர்
 சூழல் கெடல் சூக்குமம் புரிவர்
 இனம் குலம் கடந்த வர்க்க நலன்
 யாரால் யார்க்கு; யாருக்கு யார் என!

அழ.ப

சுவன மனோகரன் கவிதைகள்

தனிமை தின்னும் கனவு

அம்மா
நீ இல்லா தனிமை
கறையான் புற்றென
என் உணர்வுகளை
தின்றழிக்கிறது.

ஐந்து மணி பெரட்டு சங்கென
என் தூக்கத்தை தூரத்தள்ளும்
எஜமானியின் அலாரமும்
இருள் பரவும் சாயங்காலம்
பாத்திரங்களில்
ஓட்டிக் கிடக்கும்
அழுக்குகளை
கழுவி ஓய்வதும்
அணுவணுவாய் என்னைக் கொல்கிறது.

ரவ் ஸ்கூலும், கூட்டாஞ் சோறும்
தந்த ஆறுதலை அம்மா
எப்போது என்னிடம் மீளத்தரப்
போகிறாய்?
பனி அடர்ந்த இரவுகளில்
ஊர்ச்சுற்றி வரும் அம்மனோடு
கால் கொலுசு சிணுங்கச் சிணுங்க
கதையாடித் திரிந்த இரவுகளை
இனி நீ மீளத்தரப் போவதில்லை

என் பஞ்சு விரல்களை
உன் கன்னத்தில் தேய்த்து
கிறுகிறுத்துப் போவதற்கு
இனி வாய்ப்பில்லை.
அவை முதலாளிகளுக்கு
இரையாகி கிடக்கிறது.

அன்றலர்ந்த பூவென
என்னை அடைக்கலப்படுத்தினாய் நீ
வாடிய புல்லென கிடக்கிறேன் நான்
வா என் உழைப்பின் சன்மானத்தை
பெறு!
அது அப்பாவின் அன்றாட
போதையேனும் தணிக்கட்டும்

மீதமிருக்கும் கீரவுகள் (01)

என் கனவில் வரும்
தேவதை
எப்போதும் கையில் பூக்கள்
ஏந்தி வருவதில்லை.
தரையைக் கூட்டும்
வெள்ளை அங்கியும் அணிவதில்லை.
உன்னிப்பாய் கவனித்திருக்கிறேன்
அவள் தலையில் கிரீடம்

சூடியிருக்கவேயில்லை
எண்ணெய் பிசுக்கும் முகமும்
பிறர் அழுக்குகள் கழுவி
துயரம் கோலமிட்ட கையுமாய்
வருவாள்.

அப்போதெல்லாம்
என் துயரங்கள் எதையும்
அவள் கேட்டறிவதில்லை.
கண்ணீரை வினாவாக்கி அதையே
பதிலுமாகத் தந்து போவாள்.

அவள் தூர தேசம் போகும் போது
இறுகக் கட்டி பதித்த
பச்சை முத்தமும்
ஸ்டோர் வாசமும் அவள் வந்து போகும்
போதெல்லாம் என் வாசம் வரும்.
மீதமிருக்கும்
என் இரவுகளை மிச்சமின்றி தின்பதற்கு

நான் பெரிய மனிசி ஆன நாளிலிருந்து
உன்னிடம் பேசவிருக்கும்
கோடி வார்த்தைகளை
மூட்டைகளாக்கி
நம் அட்டால் முழுவதும்
நிறைந்திருக்கிறேன்
மழை காலத்தில் நீ சேர்க்கும் விறகு
போல

வெள்ளையடிக்கப்படாத நம் ஸ்தோப்பு
முழுவதும்
புகை எழுதும் காவியங்களில்
பிக்காஷோவின் ஓவியமென
புள்ளியாய் அம்மா உன் உருவம்

நிலவு மறித்த கீரவு (02)

நிலவு மறித்த இரவொன்றில்
மண் தின்று தீர்த்தபின்
என் கண்ணன் இசைக்கும்
குழலிசையில் நாதமில்லை.

குரங்குகள் இல்லா
அடர்வனத்தில்
அன்றலர்ந்த
இதழ் தொடுக்கிறேன் நான்
என் சேலையின் சென்ட் வாசனையில்
முகம் புதைத்து
மோகிப்பதில் குறியாய் கிடக்கிறான்
கண்ணன்.

துயர் விழும் இரவுகளில்
என் கண்ணன் உதிர்க்கும்
வார்த்தைகளை
ஆற்று மணலென என்னால்
அள்ளி இறைக்க முடியவில்லை.

கருத்த இரவுகளில்
அவன் என் ஈரக் கூந்தல் மீதூறும்
போதெல்லாம்
என்னுள் கசியும்
அந்தரங்க வலிகளை
என்னுடன் கலந்தாலோசிப்பதில்லை.
பயணிகள் அற்ற
சாலைகளில்
உதிரும் கண்ணனின் நினைவு(கல்)
அழுத்தும் காயங்களோடு
என்னால் மட்டும்
எப்படி இன்னும் சிரிக்கமுடிகிறது.

ஏமாற்றும் பொருளாதாரத்தின் ஏழ்மையும் வன்முறையும்

அமெரிக்க ஏழைக்குடும்பத்தின் கதை

தொகுத்தளிப்பு : க.வேல்தஞ்சன்

"சில நாட்கள் நன்றாகவும் சில நாட்கள் மோசமாகவும் இருக்கும். தானியங்கள் கிடைக்கும் நாட்களில் பால் கிடைக்காது; பால் கிடைக்கும் நாட்களில் தானியங்கள் கிடைக்காது. தொலைக்காட்சியில் சமையல் நிகழ்ச்சி நடக்கும் போது எனக்குப் பசி கொஞ்சம் அதிகரிக்கும். அப்போதெல்லாம் நான் அந்தத் திரைக்குள் மாயமாய்ச் சென்று அந்த உணவைத் தின்னலாம் என்று இருக்கும்" பன்னிரண்டு வயது டெய்லரின் வார்த்தைகள் இவை..

டெய்லர் அமெரிக்காவின் அயோவா நகரைச் சேர்ந்தவன். டெய்லருக்கு ஒரு குட்டித் தங்கை உண்டு. அவள் பெயர் கெய்லி. கெய்லி தற்போது பள்ளிக்குச் செல்வதில்லை. டெய்லரும் தான். இவர்களின் தாய் பார்பரா வேலையிழந்தவள். பார்பராவின் கணவன் இந்தக் குடும்பத்தைக் கைவிட்டு எங்கோ சென்று விட்டிருக்கிறான். வேலையற்றவர்களுக்கு அமெரிக்க அரசு தரும் உணவுக் கூப்பன் மற்றும் உதவித் தொகையைக் கொண்டே இந்தக் குடும்பம் நடந்து வருகிறது. மாத மொன்றுக்கு அரசிடமிருந்து சுமார் 1,480 டாலர்கள் (சுமார் இரு இலட்சம் ரூபாய்கள்) மதிப்பிலான உதவிகள் கிடைக்கின்றன.

இலங்கையில் ஒரு உயர் தர வர்க்கக் குடும்பம் ஆடம்பரமாக வாழப் போதுமான இந்தத் தொகையில் அமெரிக்கக் குடும்பங்களால் தினசரி மூன்று வேளை உணவு கூட எடுத்துக் கொள்ள முடியாது என்பதே எதார்த்தம். உணவு, மருத்துவம், கல்வி, போக்குவரத்து என்று சகலத்தின் மேலும் அரசின் மானியங்கள் குறைக்கப்பட்டு வரும் நிலையில் அநேகமான துறைகள் தனியாரிடம் தான் உள்ளன.

கெய்லி

கெய்லி கள்ளம் கபடமற்ற சிறுமி. அவளுக்குப் பெரியளவில் விவரம் தெரிந்திருக்காது. அயோவா நகரத்தின் ஸ்டாக்டன் பகுதியில் இருக்கும் உணவு வங்கிக்கு தாயாருடன் செல்லும் அவள், 'அனுமதிக்கப்பட்ட அளவை விட அதிகமாக உணவை எடுத்துச் செல்வோம்'

என்று அடம்பிடிக்கிறாள். அவளுக்கு மாட்டு இறைச்சி தின்ன ஆசை. ஆனால், அவர்கள் தங்கியிருக்கும் இடத்தில் இறைச்சியை பதப்படுத்தி வைக்க குளிர்சாதனப் பெட்டி இல்லை. எனவே பார்பரா மறுக்கிறாள். சுமார் 700 டாலர்கள் (சுமார் 38,000 ரூபாய்) மாத வாடகையாக வசூலித்துக் கொள்ளும் மோட்டலில் குளிர்சாதனப் பெட்டியெல்லாம் அதிகபட்ச ஆடம்பரம்.

"காலை, மதியம், இரவு என்று எங்களால் மூன்று வேளைகளும் சாப்பிட முடியாது. எனக்கு பசிக்கும் போது ரொம்ப சோகமாகி விடுவேன்" என்கிறாள் கெய்லி. தங்களால் மூன்று வேளை சாப்பிட முடியாமல் போவதற்குக் காரணம் வருமானமில்லை என்பதை இந்தச் சிறுமி அறிந்து வைத்திருக்கிறாள். தினமும் ரயில் தண்டவாளங்கள் ஓரம் சிதறிக் கிடக்கும் காலி கேன்களை சேகரித்து விற்கிறாள். ஒவ்வொரு கேனுக்கும் இரண்டிலிருந்து ஐந்து சென்டுகள் வரை கிடைக்கலாம். டெய்லர் பக்கத்திலேயே தோட்ட வேலை செய்கிறான். அதில் நாளொன்றுக்கு பத்து டாலர்கள் கிடைக்கலாம்.

பார்பரா, பெரிய ஷாப்பிங் மால் களில் பொருட்கள் வாங்குவதில்லை. இரட்சண்ய சேனையால் நடத்தப்படும் மலிவு விலைக் கடைகள் தான் கட்டுப்படியாகிறது. அங்கும் கூட 60 சென்டுகள் விலையில் விற்கும் ஆடைகளைத் தான் வாங்க முடிகிறது; 2 டாலர்கள் என்றால் வாங்க முடிவதில்லை. பார்பரா முன்பு ஒரு ஆலையில் வேலை பார்த்துள்ளார். பொருளாதார பெருமந்தத்திற்கு பின் வேலையிழந்துள்ள பார்பரா தற்போது ஒரு சிகையலங்காரப் பள்ளியில் பயிற்சி பெற்று வருகிறார். அதை முடித்தாலாவது வேலை கிடைக்குமா என்பதும் நிச்சயமின்றி தான் உள்ளது.

அமெரிக்க அரசு நாடெங்கிலும் சுமார் 200 உணவு வங்கிகளை நடத்தி வருகிறது. உணவுக் கிடங்கை நமக்குப் பரிச்சயமான

மொழியில் சொல்வதென்றால் சுஞ்சித் தொட்டி என்று சொல்லலாம். பொருளாதாரப் பெருமந்தத்திற்குப் பின் இவ்வங்கிகளுக்கு வருவோரின் எண்ணிக்கை சுமார் 30ல் இருந்து 40 சதவீதம் வரை அதிகரித்துள்ளது. நிச்சய மற்ற எதிர்காலமும், குழந்தைகளின் நிலைமையும், வறுமையும் வேலையின்மையுமாகச் சேர்ந்து பார்ப்பரவை மனச் சிதைவுக்கு ஆளாக்கியிருக்கிறது.

"எனக்கு பள்ளிக்குச் செல்ல ஆசையாய் இருக்கிறது. நன்றாக படிக்கவில்லை என்றால் வேலை கிடைக்காது. காசு கிடைக்காது. எல்லாவற்றுக்கும் அம்மாவிடம் வந்து நிற்க வேண்டும். அப்புறம் வாடகை பாக்கி ஏற்படும். வீட்டை விட்டு விரட்டியடித்து விடுவார்கள். வீடும் இல்லாமல் சாப்பாடும் இல்லாமல் ஆகிவிடும்" கெய்லியின் ஏக்கம் மனதைப் பிசைகிறது.

இது தான் முதலாளித்துவத்தின் கரு வறைக்குள் நிலவும் எதார்த்தம். பார்ப ராவின் குடும்பத்தைப் போன்றே சுமார் 4.7(நாலு தசம் ஏழு) கோடி அமெரிக்கர்கள் உணவுக் கூப்பண்களை நம்பி வாழ்கிறார்கள். இதில் குழந்தைகள் மாத்திரம் சுமார் 1.7 கோடி. குழந்தைகளிடையே ஊட்டச்சத்துக் குறைபாடு காணப்படுவது அமெரிக்காவில் தற்போது அதிகரித்து வருகிறது. பொருளாதாரப் பெரு மந்தத்தை அடுத்து வேலைகளை இழந்தவர்களுக்கு வேறு வேலைகள் கிடைப்பது அரிதாகி வருகிறது. அப்படிக்கிடைக்கும் வேலைகளுக்கும் ஊதியம் குறைவானதாகவே இருக்கிறது.

'அமெரிக்கா என்பது ஒரு நாடல்ல - அது முதலாளித்துவத்தின் வெற்றிக் கதை' என்று குதாகலித்தனர்; 'சோசலிசம் தோல்வியுற்றது, முதலாளித்துவமே இறுதியாக வென்றது; இது தான் வரலாற்றின் எல்லை' என்று கொக்கரித்தனர்; 'இதுவே இனி நிரந்தரம்' என்பதாக எழுதிக் குவித்தனர் முதலாளித்துவ அறிஞர்கள். அந்த எழுத்தின் ஈரம் காய்வதற்குள் முதலாளித்துவத் தின் உண்மை முகம் அம்பலமாகி விட்டது. சோசலிசம் என்றாலே க்யூ வரிசை தான் என்று கேலி பேசியவர்கள் சொந்த மக்களுக்குச் சோறு போட வக்கற்று சுஞ்சித் தொட்டிகளின் முன் வரிசை கட்டி நிற்க வைத்துள்ளனர். ஆனால், இந்த வரிசையில் நிற்பவர்கள் கையில் ஏதுமற்று வெறுங்கையோடும் பசியோடும் திரும்பிச் செல்கின்றனர்.

வரலாறு காத்திருக்கிறது... முதலாளித்துவமோ தள்ளாடிக் கொண்டிருக்கின்றது.

அமெரிக்க ஏழ்மை

ஹாலிவுட் படங்களில் டெக்னாலா ஜியை வைத்து மிரட்டுவதாக இருக்கட்டும், பின்லே டனை பறந்து போய் கொன்ற ஆக்சன் திரில்லராக இருக்கட்டும், மென்பொருள் துறையில் ஆதிக்கம் செய்வதாக இருக்கட்டும், உலகெங்கும் கடன் வாங்கி தின்று தீர்ப்பதாக இருக்கட்டும். எல்லாவற்றிலும் விண்ணைத் தொடும் அமெரிக்காவில்தான் ஏழைகள் அதிகமாம்! அதாவது வளர்ந்த நாடுகளில் அதிகம் ஏழைகள் வசிக்கும் நாடு அமெரிக்கா!

அமெரிக்க புள்ளிவிபர துறையின் வருடாந்த அறிக்கைகள் இதை வெளியிடுகின்றன. அமெரிக்க அரசுத்துறையே புள்ளி விபரங்களை வெளியிட்டிருக்கிறது.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒன்பது சதவீதத்திற்கும் மேல் தொடர்ந்தது. அதாவது வேலை செய்யும் திறன் கொண்டவர்களில் பத்தில் ஒருவருக்கு வேலை இல்லை. அமெரிக்க அளவுப்படி ஏழ்மை அல்லது வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழே வாழ்பவர்கள் வருடத்திற்கு 22,314 டாலர் அல்லது இருபது இலட்சம் ரூபாய்க்கும் குறைவாக சம்பாதிப்பவர்கள். இருபது இலட்சம் சம்பாதித்தும் ஏழையா என்று கேட்காதீர்கள். அமெரிக்க வாழ்க்கைத் தரப்படி இந்த இருபது இலட்சம் என்பது அங்கே ஒரு இலட்சத்திற்கு சமம். இந்த அளவு கோலின்படி அமெரிக்காவில் இருக்கும் ஏழைகள் 4 கோடியே 62 இலட்சம் பேர். அல்லது அமெரிக்க மக்கள் தொகையில் 15.1% விழுக்காடு. அதாவது ஆறில் ஒரு அமெரிக்கன் ஏழை!

இந்த ஏழைகளின் சதவீதம் முன்பு 14.3% ஆக இருந்தது. பின்பு ஏறியிருக்கிறது. 1980க்குப் பிறகு ஏழைகளின் சதவீதம் இவ்வளவு வேகத்தில் ஏறியிருப்பது இப்போது தானாம். வேலை இன்மை, பண வீக்கம், என்று பல்வேறு காரணங்களால் ஏழைகள் அமெரிக்காவில் அதிகரித்து வருகிறார்கள். இப்படி வருட புள்ளி விபரம் ஆரம்பித்த பிறகு 1959-ம் வருடத்திற்கு பின் இந்த அளவு அதிக எண்ணிக்கையை தொட்டிருக்கிறார்கள்.

மிசிசிபி மாநிலத்தில் மட்டும் 22.7% பேர் ஏழைகள். இந்த மாநிலத்தை தொடர்ந்து

லூசியானா, கொலம்பியா மாவட்டம், ஜார்ஜியா, நியு மெக்சிகோ, அரிசோனா போன்ற மாநிலங்களிலும் அதிக ஏழைகள் வாழ்கின்றனர். இல்லை வாழ முடியாமல் வதைபடுகின்றனர்.

அமெரிக்க ஏழைகளில் சுருப்பர் களும், ஹிஸ்பானியர்களும் சேர்ந்து 5 4 % இருக்கிறார்கள். வெள்ளையர்கள் 9.9%மும், ஆசியர்கள் 12.1% பேரும் ஏழைகள்..

மேலும் காப்பீடு இல்லாமல் வாழும் அமெரிக்கர்களின் சதவீதம் 16.3 ஆகும். இதன்படி கிட்டத்தட்ட ஐந்து கோடி அமெரிக்கர்கள் காப்பீடு இல்லாமல் வாழ்கின்றனர். அமெரிக்காவில் மருத்துவம் பார்ப்பதற்கு இந்தக் காப்பீடு கண்டிப்பாக வேண்டும். அந்தபடிக்கு பார்த்தால் இந்த ஐந்து கோடி அமெரிக்கர்களுக்கும் ஆபத்தான நோய்கள் வந்தால் சிகிச்சைபெற முடியாது பெரும் கஸ்ட்ப்படுவர் .

அமெரிக்க வன்முறை

உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் சேகரிக்கப் பட்டத் தகவல்களின் அடிப்படையில் வளர்ந்த நாடுகளில் நிகழும் வன் முறைகளில் கிட்டத்தட்ட 80 விழுக்காடுகள் அமெரிக்காவில் நிகழ்கிறது.

அமெரிக்காவிற்கும், ஏனைய வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுக்கும்ிடையேயான தனிநபர் சராசரி ஆயுட்கால வேறுபாடு ஏன் என்பதற்கு அமெரிக்காவின் நோய்க் கட்டுப்பாடு மற்றும் தடுப்பு மையங்கள் நிகழ்த்திய ஆய்வில் பதில் உள்ளது.

ஆஸ்திரியா, டென்மார்க், பின்லாந்து, ஜெர்மனி, இத்தாலி, ஜப்பான், நெதர்லாண்ட்ஸ், நார்வே, போர்ச்சுகல், ஸ்பெயின், சுவீடன் மற்றும் இங்கிலாந்து ஆகிய வளர்ந்த நாடுகளுடைய புள்ளி விவரங்களை ஒப்பிட்டு அதனடிப்படையில் இந்த ஆய்வை நடத்தியுள்ளது இந்நிறுவனம். உலக சுகாதார நிறுவனம் மற்றும் அமெரிக்க அரசிடம் உள்ள தகவல்களின் அடிப்படையிலான அதன் ஆய்வறிக்கையை அமெரிக்க மருத்துவ சஞ்சிகையில்(The American Journal of Medicine) வெளியாகியுள்ளது.

அந்த ஆய்வின் படி, 2012-ல் ஆண்களின் சராசரி வயது அமெரிக்காவில் 76.4 ஆகவும் ஏனைய வளர்ந்த நாடுகளில் 78.6 ஆகவும் இருக்கிறது. இந்த வேறுபாட்டிற்கு பாதிக்கு மேல் விபத்துக்களே காரணமாக

உள்ளதாக அந்த அறிக்கை கூறுகிறது. அதே போல பெண்களின் சராசரி வயது அமெரிக்காவில் 81.2 ஆகவும் ஏனைய வளர்ந்த நாடுகளில் 83.4 ஆகவும் இருக்கிறது. மற்ற பணக்கார நாடுகளை ஒப்பிடும் போது அமெரிக்காவில் கிட்டத்தட்ட 5 மடங்கிற்கும் அதிகமான பெண்கள் போதை பழக்கத்தால் மரணிக்கின்றனர்.

இதற்கு ஒரு வார காலத்திற்கு முன்பு வந்த மற்றொரு ஆய்வின் படி வளர்ந்த நாடுகளை ஒப்பிடும் போது 10 மடங்குக்கும் அதிகமான அமெரிக்க மக்கள் ஆயுத சண்டையினால் உயிரிழக்கின்றனர். இந்த ஆய்வறிக்கையும் அமெரிக்க மருத்துவ சஞ்சிகையில் வெளிவந்துள்ளது. மற்ற வளர்ந்த முதலாளித்துவ நாடுகளை ஒப்பிடும் போது 15 முதல் 24

பணக்காரனுக்குப் பணத்தைப் பெருக்கும் சுதந்திரத்தை பாதுகாத்தால்தான் அது பொங்கிவழிந்து ஏழைகளுக்குப் போய்ச்சேரும் என்பது அமெரிக்க முதலாளித்துவத்தின் கொள்கை.

"குதிரைக்கு போதுமான அளவு ஓட்டஸ் தானியத்தை ஊட்டி விட்டால் அது குடல் வழியாக கடந்து வெளியேறும் பொழுது சில தானியங்கள் குருவிகளுக்கு உணவாகக் கிடைக்குமல்லவா"

வயதிற்கு உட்பட்டவர்கள் 49 மடங்கும், 25 முதல் 34 வயதிற்குட்பட்டவர்கள் 32 மடங்கும் ஆயுத வன்முறையில் ஈடுபடுகிறார்கள்.

போதைப் பழக்கம், துப்பாக்கி வன் முறை மற்றும் மகிழுந்து விபத்து மூலமாக நிகழும் மரணங்களை நாம் தவிர்த்து இருந்தால் அமெரிக்க மக்களின் சராசரி ஆயுட்காலத்தை இன்னும் ஒரு ஆண்டு அதிகரித்து இருக்கலாம் என்று அமெரிக்க தேசிய நலனுக்கான புள்ளிவிவர மையத்தின் ஆண்ட்ரூ பெனலோன் தெரிவித்து இருக்கிறார்.

உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் சேகரிக்கப்பட்டத் தகவல்களின் படி வளர்ந்த நாடுகளில் நிகழும் வன்முறைகளில் கிட்டத்தட்ட 80 விழுக்காடுகள் அமெரிக்காவில் நிகழ்கிறது. அந்த வன்முறைகளில் கணிசமான அளவு அமெரிக்க கறுப்பின மக்கள் பாதிக்கப்படுகின்றனர் என்பது பல்வேறு புள்ளிவிவரங்கள் மற்றும் பதிவுகளின் அடிப்படையில் நிரூபணமாகியுள்ளது. அமெரிக்காவில் வெள்ளையினத்தோரை ஒப்பிடும் போது கறுப்பின மக்களின் ஆயுட்காலம் வெகு குறைவு என்ப

தோடு இயற்கையல்லாத மரணங்களில் இறப்பதும் அதிகம். குறிப்பாக போலிசால் கொல்லப்படுவதைச் சொல்லலாம்.

ஒட்டு மொத்தமாக பார்க்கும் போது, தனி நபர் ஆயுதக் குவிப்பில் ஏனைய பணக்கார நாடுகளை விட அமெரிக்க தான் முதலிடம் வகிக்கிறது. அதே போல வன்முறைகளால் ஏற்படும் உயிரழப்பிலும் அமெரிக்காவிற்கு தான் முதலிடம். சட்டபூர்வமான இந்த தனி நபர் ஆயுத குவியல்தான் தனி நபர் பிரச்சினைகளை சட்டத்திற்கு வெளியேத் தீர்த்துக் கொள்கிறது என்று அந்த ஆய்வு மேலும் கூறுகிறது.

உடலியல் சார்ந்த வன்முறைகள் மட்டுமல்ல உளவியல் சார்ந்த வன்முறைகளுக்கும் தீர்வுகளாக ஆயுதங்களே உள்ளன என்பது மேலும் அதிர்ச்சியளிக்கக்கூடிய உண்மையாகும். அதாவது தனி நபர் உளவியல் பிரச்சினைகளும் தனி நபர் ஆயுத குவிப்பும் ஒரு புள்ளியில் இணையும் போது அதன் விளைவுகள் ஒரு புதிய பரிணாமத்தை எட்டுகின்றன. ஒருபுறம் தனது நண்பர்கள், பெற்றோர்கள், உறவினர்களையும் மறுபுறம் தன்னைதானே அழித்துக் கொள்ளவும் இது ஊக்குவிக்கிறது. தற்கொலைக்கான மனகிளர்ச்சியை மட்டுப்படுத்தும் செயலை ஆயுதங்கள் புறக்கணிக்கின்றன. மரணங்களை தூண்டி விடுகின்றன.

உலகத்தில் தீவிரவாதத்தை வேரோடு அழித்து உலக மக்களை இரட்சிக்க இருக்கும் ஆண்டவனான அமெரிக்காவிற்கு தனது உள்நாட்டில் நடக்கும் வன்முறைகளையும் அதனால் ஏற்படும் உயிர்பலிகளையும் தடுக்க முடியாமல் போனது இழுக்கில்லையா? ஒரு வேளை சொந்த நாட்டு மக்களை பாதுகாக்கும் பணியினை ஹாலி வுட் ஹீரோக்களிடம் ஒப்படைத்துள்ளதோ?

அமெரிக்க ஏமாற்றுப் பொருளாதாரம்

அமெரிக்க நாட்டுப் பொருளாதாரப் பேராசிரியர் ஜான் கென்னத் கால்பிரெயித் (John Kenneth Galbraith) 2006இல் காலமானார். அவருக்கு அப்போது வயது 98. 1961 முதல் 63 வரை அவர் அமெரிக்க தூதுவராக இந்தியாவில் பணிபுரிந்தவர்.

அவர் விட்டுச் சென்ற எழுத்துக் களைக் கவனித்தால் அரசியலிலும், பொருளாதாரத் துறையிலும் இடித்துரைக்கும் ஒரு நண்பரை

இழந்துவிட்டோம் என்ற எண்ணம் மனதிலே நிழலாடும். 98 வயது வரை வாழ்ந்த அவர் 70 ஆண்டுகளாக பொருளாதார யுக்திகளின் சமூக விளைவுகளை நுணுகி ஆய்வு செய்தார். அவர் பொருளாதாரத் துறை சார்ந்த 31 நூல்கள் எழுதியுள்ளார். அவர் எழுதிய முதல் புத்தகம் அமெரிக்க முதலாளித்துவம் (அமெரிக்கன் காப்பிட்டலிசம்) என்ற நூல். இந்த நூல் அமெரிக்க முதலாளித் துவத்தின் பொருளாதார யுக்திகளின் (எகனாமிக் டெக்னிக்ஸ்) செயல் திறனை பாராட்டி எழுதிய விமர்சன நூலாகும். அவர் எழுதிய கடைசி புத்தகம் பழியற்ற ஏமாற்றுப் பொருளாதாரம் (Economics of Innocent Fraud) என்ற 62 பக்கங்களே கொண்ட சிறிய நூலாகும். இது அமெரிக்க நவீன முதலாளித்துவப் பொருளாதார ஏமாற்று களை எடுத்துக் காட்டியது. சொல்லாடல் மூலம் எவ்வாறு ஏமாற்றுக்களை மக்கள் தலையில் கட்டுகிறார்கள். எதார்த்தத்தை ஏற்கத் தடுக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை இப் புத்தகம் காட்டுகிறது.

அமெரிக்க பொருளாதார யுக்திகள் என்பது எதார்த்தங்களை மறைக்க உருவான ஏமாற்று வித்தைகளே என்பதை எழுத ஒரு அமெரிக்க குடிமகனுக்கு மிகுந்த நேர்மையுடன், துணிச்சலும் வேண்டும். அமெரிக்க பண்பாட்டின் துரோகி, கம்யூனிஸ்ட் என்றெல்லாம் முத்திரை குத்தி வேட்டையாடப்படுவதை தாங்கும் இதயம் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

ஒரு சராசரி அமெரிக்கனுக்கு மற்றவர்களைவிட கூடுதல் சுதந்திரமுண்டு, வளமான வாழ்வு உண்டு, செல்வம் திரட்ட ஏராளமான வாய்ப்புகளும் உண்டு.

உலகளவில் மிகப்பெரும் பணக்காரர்கள் வாழ்மிடம் அமெரிக்கா; அதே நேரம் மிக அதிகமானவர்கள் சிறையிலே வாழ்வதும் அங்கு தான். கருப்பு அமெரிக்கர்களில் 20 வயதிற்கு உட்பட்ட சிறார்கள் 12 சதம் பேர் சிறையிலே வாழ்வதாக அரசே புள்ளி விபரம் (2006) தருகிறது. ஸ்டான்லி டூக்கி வில்லியம்ஸ் எழுதிய சிறை வாழ்க்கை என்ற 80 பக்க புத்தகம் வறுமையில் உழலும் அமெரிக்க சிறார்கள், சிறை வாழ்வை சொர்க்கமாகக் கருதி குற்றங்கள் புரிவதும் மன உளச்சலில் அவதிப்படுவதையும் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

சிறுவன் டூக்கி வில்லியம்ஸ் தெருச் சண்டையில் நடந்த கொலைக்காக 1981 ல்

மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்படுகிறான். இச்சிறுவன் சிறையிலிருந்து எழுதியவைகள் மக்கள் மனதைத் தொட்ட இலக்கியமாகிவிடுகிறது. சிறை வாழ்க்கை என்ற புத்தகத்தை அமெரிக்கப் பள்ளிகளில் பாடநூலாக ஆக்கப்படுகிறது. உள்நாட்டுக் கலவரங்களைத் தடுக்கும் மாமருந்தாக இப்புத்தகத்தை அறிவுலகம் பார்த்தது. நோபிள் பரிசு பெற்ற ஆன் நோர்கள், டீக்கி வில்லியம்சிற்கு நோபிள் பரிசு வழங்க சிபாரிசு செய்தனர்.

அமெரிக்க அரசு சிறுவனை தூக்கி விடவுமில்லை, மன்னித்து விடுவிக்கவு மில்லை. 25 ஆண்டுகள் கடந்த பிறகு 2006ம் ஆண்டில் கலிபோர்னிய கவர்னர் டீக்கி வில்லியத்திற்கு மரண தண்டனையை நிறைவேற்ற உத்தரவிடுகிறார். உலகமே கண்டிக்கத்தக்க மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்பட்டது.

அமெரிக்க அரசியலிலும், பொருளாதாரத்திலும் நுழைந்துள்ள பம்மாத்துக்களை சரியாகப் புரிய வேண்டுமானால், கால்பிரெயித்தின் விமர்சனத்தையும் அமெரிக்காவில் வறுமையில் குற்றம் புரிய தள்ளப்படும் சிறார்களின் வாழ்க்கையையும் இணைத்துப் பார்க்க கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

ஜான் கென்னத் கால்பிரெயித் முதலாளித்துவத்தை விமர்சித்தது போல், சோசலிசத்தையும் கடுமையாக விமர்சித்தார்.

இவரது எழுத்துக்களில் எதார்த்தத்தைத் தேடும், நேர்மை இருந்ததால், கம்யூனிச சிந்தனை உலகம் இவரது விமர்சனங்களைக் கூர்ந்து கவனித்தது. மாஸ்கோ பல்கலைக்கழகம் இவரைக் கௌரவித்தது. சீனப் பல்கலைக்கழகமும் இவரைப் பாராட்டியது.

கற்பனா சோசலிச வாதங்களால் உருவாகும் பிரமைகளை உடைப்பதற்கு இவரது விமர்சனங்கள் உதவும் என்று கம்யூனிச சிந்தனை உலகம் கருதியே இவரைப் பாராட்டியது.

ஆனால், அமெரிக்க முதலாளித்துவ சிந்தனை உலகம் இவரது எழுத்துக்களை உதாசீனப்படுத்தியது.

பணக்காரனுக்கு பணத்தைப் பெருக்கும் சுதந்திரத்தை பாதுகாத்தால் தான் அது பொங்கி வழிந்து ஏழைகளுக்கு போய்ச் சேரும் என்பது அமெரிக்க முதலாளித்துவத்தின் நம்பிக்கையாகும். இதனைப் பொருளாதார

நிபுணர்கள் கீழே கசியும் (டிரிக்கிள் டவுன் தியரி) கோட்பாடு என்று அழைப்பர். இந்தக் கோட்பாட்டை கால்பிரெயித் கடுமையாக விமர்சித்தார்.

குதிரைக்கு போதுமான அளவு ஓட்டல் தானியத்தை ஊட்டி விட்டால் அது குடல் வழியாக கடந்து வெளியேறும் பொழுது சில தானியங்கள் குருவிகளுக்கு உணவாகக் கிடைக்கும் என்று எள்ளி நகையாடினார். அதாவது குதிரைக்கு அதிகமாக ஊட்டினால் அதுபோடும் சாணிமூலம் குருவிகளுக்கு கிடைத்துவிடும் என்பது போல் கீழே கசியும் கோட்பாடு உள்ளது என்று விமர்சித்தார். பணக்காரனின் பணப்பெருக்கம் ஏழைகளுக்கு நல்லது என்பது ஒரு ஏமாற்று என்று சுட்டிக்காட்டினார்.

முதலாளித்துவம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை உருவாக்குவதின் மூலம் மனித உழைப்பை வீணடிக்கிறது என்பது இவரது இன்னொரு விமர்சனம்.

மேற்கைவிட கம்யூனிஸ்ட்டுகள் எப்படியோ மனித உழைப்பை திறமையாகப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்று எழுதினார்.

வறுமை, வேலையின்மை, யுத்தம் ஆகியவைகள் பொருளாதார யுக்திகளின் விளைவு என்பதை அறியவும், தலைவிதி நம் கையில் இல்லை வேறு வழியில்லை என்ற மூட நம்பிக்கைகளில் இருந்து விடுபடவும், இந்த *Economics of Innocent Fraud* எனும் சிறிய புத்தகம் அதன் வழியில் உதவுகிறது. அரசியலிலும், பொருளாதாரத்திலும் எதுசரி, எது பயனுள்ளது என்பதை அலசிட ஒருவரது புத்தியை இந்தச் சிறிய புத்தகம் தீட்டி விடுகிறது. அமெரிக்க முதலாளித்துவத்தின் ஏகபோக தன்மையையும், ஆதிக்கத்தனத்தையும், ஏமாற்றுக்களையும் நேர்மையுடன் இப்புத்தகம் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அமெரிக்க பொருளாதார யுக்திகளே சிறந்தது என்று கருதுகிற அரசியல்வாதிகளும், பொருளாதார நிபுணர்களும் படிக்க இந்தப் புத்தகத்தை சிபாரிசு செய்யலாம். அந்நிய மூலதனத்தையும்பிடும் மூடத்தனத்தி லிருந்து கரைசேர இந்த நூல் அவர்களுக்கு உதவும்.

மூலம்: BBC ஆங்கில மொழி இணையத்தளம், விளைவு இணையத்தளம் மற்றும் <http://marxist.incpim.org/economics-of-innocent-fraud/>

பள்ளிப் பூட்டு

தாரணி

பள்ளி ஓடிவரும் பிஞ்சுப் பாதங்கள்
ஆயிரம் கனவுகள்- உமை
அள்ளி அணைத்திட நாம் வருவோம்
யாவும் எம் உறவுகள்.

பள்ளிபோய்வரும் பாதை தோறும்
பள்ளங்கள் மேடுகள்- இங்கு
எல்லை கீறிடும் கோடுகள் பல
ஏற்றங்கள் இறக்கங்கள்.

துள்ளி ஓடிவரும் வெள்ளை ஆடைகள்
பேதங்கள் பேசுமா- அவை
அள்ளிக் காவிவரும் கனவு மூட்டைகள்
அத்தனை பாரமா.

அதிகாலை வேளையில் ஆலயமணி
ஓசை எம் காதிலே- அந்த
குஞ்சு காவிய தேவன் காட்டிய
பாதை எம் நேரிலே.

ஆயிரம் தர்மவேதங் கூறிடும்
காவிய தேசத்தில்- புதுக்
காவியம் என நீயெழ இங்கு
புலரும் எம் காலைகள்.

கழுகு உலாவரும் வான வெளியின்கீழ்
எம்சிறகுகள் விரியுமே- இங்கு
பொழுது போக நீ வீதி ஏறினால் உன்
பொழுதுகள் கலையுமே.

அழுது நின்ற இத்தேசம் விடிய உன்
வேசங்கள் கலையடா- இங்கு
பனையில் ஆடிடும் குளவிக் கூட்டுடன்
இன்னுமேன் நேசமா.

கண்ணில் ஏற்றிய தீபம் ஒளிவிட உன்
கால்களும் நடந்திட - இந்த
மண்ணில் மூடிய இருளும் நீங்கிடும்
பாதைகள் வழிவிடும்.

பள்ளி எழும் மணி ஓசையில் உன்
இதயத்தை இயக்கிடு- உந்தன்
பள்ளிநோக்கியே நீயும் நடந்திட
நடந்திடும் தேசமே!

கிடைக்கப்பெற்றோம்

பொழிவு

க. சட்டநாதன்

குதிரைக் குட்டி

மிகாயில் ஷோலகிவ
(சோவியத் சிறுகதை)

தமிழில் செ. கதிர்காமநாதன்

தலையை முன்னே தள்ளிக் கொண்டும், கால்களை விரித்துக் கொண்டும் நண்பகல் நேரத்தில் தாயின் வயிற்றிலிருந்து வந்தது அந்தக் குதிரைக்குட்டி. இவ்வுலகிற்கு வந்தவுடன் அதன் முதல் அனுபவம், பயங்கரமானது. அதன் தலை மேலே 'வீர்' என்று பாய்ந்து சென்று வெடித்தது ஒரு குண்டு.

குதிரைக் குட்டி சவிழ்ந்து படுத்தது; தாயின் கால்களை அணைத்துக் கொண்டது. அந்த லாயத்தின் ஒரு வேய்ந்த கூரை மீது குண்டுகள் வெடித்தன. குதிரைக் குட்டியின் தாய்- துரோபிமின் செம்பழுப்பு நிறக் குதிரை- துள்ளி எழுந்தது; ஆனால், சாணிக் குவியலருகே ஒரு முனங்கலுடன் மீண்டும் விழுந்தது.

பீரங்கி முழக்கம் ஓய்ந்தது. காயமுற்ற ஒரு போர் வீரன் அந்த வீட்டில் முனகிக் கொண்டும், சபித்துக் கொண்டும் கிடந்தான். அந்த வீட்டுக்கு முன்னால் ஒரு சிறு தோட்டம்; அங்கு பூத்திருந்த சிவப்புப் பூக்களின் மீது தேனிக்கள் வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தன. அந்தக் கிராமத்திற்கு அப்பாலுள்ள புல்வெளியில் ஒரு பீரங்கி வெடித்துக் கொண்டிருந்தது. குண்டு வீச்சுக்கிடையே சிறிது அமைதி; அப்பொழுது தாய்க்குதிரை தனது குட்டியை நக்கியது. தாயின் கனத்த மடியில் பொங்கிய பாலை, குட்டி மிக ஆர்வத்துடன் குடித்தது. தாயன்பின் எல்லையிலா இனிமையைப் பருகியது.

முற்றத்திற்கு அப்பால் இரண்டாவது குண்டு வெடித்ததும், வீட்டுக் கதவைச் சாத்திக் கொண்டு துரோபிம் வெளியே வந்தான்.

லாயத்தை நோக்கிச் சென்றான். தனது குதிரை குட்டி போட்டிருப்பதையும், அந்தக் குட்டி தாயின் மடியில் ஆனந்தமாகப் பால் குடித்துக் கொண்டிருப்பதையும் கண்டான். என்ன செய்வதென்று அவனுக்குத் தெரிய வில்லை. பைகளில் புகையிலைக் குழாயைத் தேடினான். நடுங்கும் கரங்களுடன் ஒரு சிகரெட்டை உருவாக்கினான்.

பிறகு குதிரையைப் பார்த்துச் சொன்னான். "நல்ல நேரத்தில் குட்டி போட்டிருக்கிறாய்!"

அவன் குரலில் மிகுந்த கசப்பு இருந்தது. ஆனால், அந்தக் குதிரையின் கண்களில் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் ஒளி வீசின. அது அவனைப் பார்த்துச் சிரிப்பது போல் தோன்றியது. அவன் சாணிக் குவியலில் இருந்து அதை லாயத்திற்கு இட்டுச் சென்றான். அதற்கு உணவு அளித்தான். அது தலையை அசைத்துக் கொண்டு உணவைத் தின்றது. அவன் குதிரையைப் பார்த்துப் பேசினான்.

"இந்த வேளையில் குட்டி போட்டு விட்டாய், உன் குட்டியை வைத்துக் கொண்டு நான் என்ன செய்வது?"

குதிரை பேசாமல் தானியத்தைத் தின்று கொண்டிருந்தது.

"உன் குட்டியைக் கொண்டு விட்டுமா, என்ன சொல்கிறாய்?"

தனது சிவந்த கண்களை உருட்டி, குதிரை அவனை ஏளனமாகப் பார்த்தது.

அன்று மாலையில் அவன் தனது படைத் தலைவனுடன் பேசினான்.

“என் குதிரை குட்டி போட்டிருக்கிறது. செம்பழுப்பு நிறம்...” என்றான் துரோபிம்.

படைத்தலைவன் உ குடித்துக் கொண்டிருந்தான்.

“குட்டி எந்த நிறமாக இருந்தால் என்ன? அதை நீ சுட்டுக் கொல்ல வேண்டும். தளபதி நமது படையை பார்க்கவை யிடுகிறார் என்று வைத்துக்கொள். அப்பொழுது உன் குதிரையோடு இந்தக் குட்டியும் நமது படை வரிசையில் இருக்குமானால் செஞ்சேனை வீரர்களான நமக்குப் பெரிய அவமானம் அல்லவா...? இது உள்நாட்டு யுத்த காலம்... இந்தச்சமயத்தில் உன் குதிரை விபசாரம் செய்து குட்டி போட்டிருக்கிறது...”

மறுநாள் காலையில் துரோபிம் துப்பாக்கியை எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்ட பொழுது சூரியன் உதிக்க வில்லை. முற்றத்தில் சமையல்காரர்கள் காலை உணவைத் தயாரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். வாசலில் படைத் தலைவன் உட்கார்ந்து கொண்டு இருந்தான்.

“குதிரைக் குட்டியைக் கொல்லப் போகிறாயா?” என்று அவன் கேட்டான்.

அமைதியாக உடம்பைக் குலுக்கிக் கொண்டு, துரோபிம் லாயத்தை நோக்கிச் சென்றான்.

படைத் தலைவன் ஒவ்வொரு நிமிடமும் வெடி ஓசையை எதிர் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தான். ஆனால், அது கேட்கவில்லை. துயர் தோய்ந்த முகத்துடன் லாயத்திலிருந்து துரோபிம் வெளியே வந்தான்.

“என்ன விஷயம்” என்று கேட்டான் படைத் தலைவன்.

“துப்பாக்கியில் ஏதோ கோளாறு. குறி தவறுகிறது” என்றான் துரோபிம்.

“எங்கே காட்டு” என்றான் தலைவன்.

துரோபிம் தயங்கிக் கொண்டே துப்பாக்கியைக் கொடுத்தான். தலைவன் துப்பாக்கியைத் திறந்து பார்த்தான்.

“இதில் தோட்டா இல்லை”

“அப்படியா?”

“இது வெற்றுத் துப்பாக்கி.”

“உண்மையைச் சொல்லிவிடுகிறேன். அதில் தோட்டாக்கள் இருந்தன. ஆனால் நான்தான் லாயத்திற்குப் பின்னால் அவற்றை வீசிவிட்டேன்”

☆☆☆☆

படைத்தலைவன் துப்பாக்கியைக் கீழ்வைத்தான். சிறிது நேரம் அவன் ஒன்றும் பேசவில்லை.

“சனியன்... அந்தக் குதிரைக் குட்டி இன்னும் கொஞ்சக்காலம் உயிரோடு இருக்கட்டும்... உள்நாட்டு யுத்தம் முடிந்ததும், அது யாருடைய வயலையாவது உழுது கொண்டிருக்கும். நம் தளபதி அதைப் பார்க்கும்போது, அது தாயிடம் பால் குடித்துக் கொண்டிருக்கும். அவன் பார்த்தால் என்ன? அவனும் தாயிடம் பால் குடித்து வளர்ந்தவன் தானே? சரிபோ. உந்துப்பாக்கியில் ஒரு கோளாறும் இல்லை...”

ஒருமாதம் கழிந்தது. உஸ்த் கொபர்ஸ் கயா கிராமத்தின் அருகே துரோபிமின் படை கோசாக்குகளின் படையுடன் போரிட்டது. மாலையில் லேசாகப் போர் துவங்கியது. அந்தி வேளையில் துரோபிமின் படை எதிரியைக் கடுமையாகத் தாக்கியது. தனது படையுடன் முன்னேற முடியாமல் துரோபிம் பின்தங்கி விட்டான். ஏனெனில், அவன் சவுக்கினால் எவ்வளவு அடித்தாலும், குட்டியோடு சேர்ந்து தான் அவனது குதிரையும் வந்தது. துரோபிமுக்கு கோபம் மூண்டது. அவன் குதிரையிலிருந்து கீழே இறங்கினான். வாளை உறையிலிட்டு மூடினான். தோளிலிருந்து துப்பாக்கியை எடுத்தான். உயர்ந்த கரையின் ஓரத்தில் அவனது படையின் வலது அணி எதிரியை வெட்டித் தள்ளினார்கள். துரோபிம் அந்தப் போர் வீரர்களை வேகமாக நோக்கினான். பிறகு திரும்பி நின்று குதிரைக் குட்டியின் தலையை நோக்கி ஆவேசமாகக் குறிவைத்தான். ஆனால், குறி தப்பிவிட்டது. அவன் கை நடுங்கியிருக்கவேண்டும். எப்படி ஆயினும் குதிரைக் குட்டிக்குச் சேதமில்லை அது துள்ளிக் குதித்து விளையாடியது. மெல்லக் கணைத்துக் கொண்டு வட்டமிட்டு ஓடியது. சிறிது தொலைவு சென்று அது நின்றது. துரோபிம் அதை நோக்கி ஒரு ரவுண்டு சுட்டான். ஆனால் அந்தக் குண்டுகள் அதை ஒன்றும் செய்யவில்லை. துரோபிம் வாயாரத் திட்டிய வண்

ணம் குதிரையில் ஏறினான். கோசாக்குகளுடன் கடுமையாகச் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்த தனது படைத் தலைவனையும் மூன்று சக வீரர்களையும் நோக்கிப் பாய்ந்தான்.

அன்று இரவில் ஸ்டெப்பி சம வெளியில் ஓர் ஆழமற்ற கணவாயில் அவர் களது படை தங்கியது. ஆற்றங்கரைக்கு அனுப்பப்பட்ட ஒரு வீரன், ஆற்றைக் கடக்கும் பாதையில் எதிரி கணிசமான படைகளைக் குவித்து வைத்திருக்கிறான் என்று கூறினான்.

காலையில் துரோபிம் அரைத் தூக் கத்திலிருந்து பொழுது தலைவன் அவனருகே வந்தான்.

"தூங்குகிறாயா துரோபிம்?"

"இல்லை; அரைத் தூக்கம் தான்."

மங்கிய நட்சத்திரங்களைப் பார்த்துக் கொண்டு படைத்தலைவன் சொன்னான்.

"உனது குதிரைக் குட்டியைச் சுட்டுத் தள்ளு. அது நமது படையின் மன உறுதியினைக் குலைக்கிறது. அதைக் கண்டவுடன் என் மனம் இளகிவிடுகிறது. என்னால் வாளைப்பயன்படுத்த முடியவில்லை. அதைப் பார்த்ததும், வீட்டு நினைவு வருகிறது."

போர்க்களத்தில் கல்லாக இருக்க வேண்டிய இதயம் கூழாகிவிடுகிறது. இது சரியல்ல. ஒன்றைக் கவனித்தாயா? கடும் போர் நடந்தபோதிலும் உன் குதிரைக் குட்டிக்குச் சிறுகாயம் கூடப் படவில்லை.

படைத் தலைவன் ஒரு விநாடி பேச்சை நிறுத்தினான். இலேசாகச் சிரித்துக் கொண்டு சொன்னான்.

"அதன் வாலைக் கவனித்தாயா? அது வாலைத் தூக்கிக் கொண்டு என்ன அழகாகத் துள்ளித் துள்ளி ஓடுகிறது? நரியின் வாலைப் போல அல்லவா அதன் வால் இருக்கிறது! ஆஹா, என்ன அழகு."

துரோபிம் பதில் சொல்லவில்லை; அவன் தனது கோட்டைத் தலை மேல் இழுத்துப் போர்த்துக் கொண்டு விரைவில் தூங்கி விட்டான்.

பழைய மடாலயத்திற்கு எதிரில், நதியின் வலது கரையில் ஒரு குன்று நீட்டிக் கொண்டிருந்தது. இந்த குறுகலான இடத்தில் டான் நதி மிக வேகமாகப் பாய்ந்து சென்றது.

படைத் தலைவன் சாதாரணமாக மடாலயத்திற்கு எதிரே நதியைக் கடக்கும் படி உத்தரவிட்டிருக்கமாட்டான். ஆனால் நதி அசலமாகவும் அமைதியாகவும் இருந்த இடத்தில், நதிக் கரையைக் கோசாக்குகள் பிடித்திருந்தார்கள். அவர்கள் குன்றை நோக்கிச் சுட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

நண்பகலில் நதியைக் கடக்குமாறு படைத் தலைவன் உத்தரவிட்டான். ஒரு தோணியில் எந்திரப் பிரங்கி வண்டிகளும் வீரர்களும், குதிரைகளும் சென்றனர். கயிற்றால் கட்டப் படாத ஒரு குதிரை நதியைக் கடக்கும் போது பாய்ந்து விட்டது. குன்றின் அருகே கரையில் நின்று கொண்டிருந்த படைத் தலைவன் அந்தச் செருமல்களையும், தோணியின் விலாவில் அது உதைப்பதையும் தெளிவாகக் கேட்டான்.

"அது தோணியைக் கவிழ்த்து விடும்" என்று துரோபிம் முனங்கினான். பயந்து விட்ட குதிரை பலமாகக் களைத்தது. அங்குமிங்கும் துள்ளியது. தோணியைக் குலுக்கியது.

"அதைச் சுட்டுத் தள்ளு." என்று கத்தினான் படைத்தலைவன்.

துரோபிம் கரையிலிருந்து அதைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான். அப்போது ஒரு பிரங்கி வீரன் குதிரையின் காதில் துப்பாக்கியை வைத்துச் சுட்டான். கரையில் இருந்தவர்களுக்கு அது இலேசாகக் கேட்டது. தோணியில் இருந்த மற்ற இரு குதிரைகளும் நெருங்கி நின்றன. சுடப்பட்ட குதிரையின் முன் கால்கள் மடிந்தன. அதன் தலை கீழே சாய்ந்தது.

பத்து நிமிடங்களுக்குப் பிறகு, படைத் தலைவன் தனது குதிரை மீதேறி ஆற்றினைக் கடந்தான். அவனுடன் நூற்று எட்டுக் குதிரைகளும், குதிரை வீரர்களும் சென்றனர். குதிரைகளின் சேணங்கள் மூன்று சிறு படகுகளில் ஏற்றப்பட்டன. ஒரு படகை துரோபிம் செலுத்தினான். அவனது குதிரையைத் துருப் புக்களின் தலைவர் நேசுபுரேங்கோ கவனித்துக் கொண்டான்.

நதியில் பாதியைக் கடந்ததும், துடுப்புப் போடுவதை துரோபிம் நிறுத்தினான். படகிலிருந்து எழுந்து நின்றான். தனது குதிரை தண்ணீரில் நீந்தி வருகிறதா? என்று ஆவலுடன் பார்த்தான். தொலை தூரத்தில் தனது குதிரையைக் கண்டான். அதன் பின் னால்

குதிரைக் குட்டியும் நீந்திக் கொண்டிருந்தது. அது மூக்கு நுனிவரை மூழ்கியும், பிறகு அரைவாசி உடலைத் தூக்கியும் தாறுமாறாக நீந்தியது.

திடீரென்று அதன் மெல்லிய ஓலம் அவன் காதில் விழுந்தது. என்னைக் காப்பாற்று என்று அது முறையிடுவது போல் இருந்தது.

அந்த ஓலம் வாளைப் பாய்ச்சியது போல் துரோபிம் இதயத்தில் பாய்ந்தது. அவன் ஐந்து ஆண்டுகளாகப் போர் புரிந்து இருக்கிறான். அவன் பலமுறை சாவுடன் விளையாடி இருக்கிறான். ஆனால் ஒரு பொழுதும் சுய கட்டுப் பாட்டை இழந்த தில்லை. அவன் முகம் இப்பொழுது வெளுத்துவிட்டது. அவன் படகைத் திருப்பிக் கொண்டு அந்தக் குதிரைக் குட்டியை அலைக்கழிக்கும் சுழலை நோக்கிச் சென்றான். அவன் குதிரையும் அந்த இடத்தை நோக்கி நீந்தியது. நெச புரெங்கோவால் அதைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை.

முட்டாள்தனம் பண்ணாதே! என்று படகிலிருந்த துரோபிமின் நண்பன் எபரமோவ் கத்தினான். "கரையை நோக்கி படகைச் செலுத்து. கோசாக்குகள் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்" என்று அவன் கூறினான்.

"வாயை மூடு" என்று பதிலுக்குக் காத்தினான் துரோபிம்.

குதிரைக் குட்டி ஒரு நீர்ச்சுழலில் அகப்பட்டுக் கொண்டு திணறியது. துரோபிம் வேகமாகப் படகைச் செலுத்தினான். படகு குலங்கியது. நதியில் வலது கரையில் கோசாக்குகள் தோன்றினார்கள். எந்திரத் துப்பாக்கியால் படபடவென்று சுட்டார்கள். தண்ணீரில் குண்டுகள் விழுந்தன. கிழிந்த கித்தான் சட்டை அணிந்த ஒரு அதிகாரி கைத்துப்பாக்கியை ஆட்டிக் கொண்டு ஏதோ கத்தினான்.

குதிரைக் குட்டியின் ஓலம் குறைந்து வந்தது. ஒரு குழந்தையின் அழுகையைப் போல் அது தோன்றியது. நெசபுரெங்கோ குதிரையை விட்டுவிட்டு, இடது கரையை நோக்கி வேகமாக நீந்தினான். துரோபிம் நடுக்கத்துடன் தனது துப்பாக்கியைத் தூக்கினான். குதிரைக் குட்டியின் தலைக்குக் கீழே குறி வைத்து, நீர்ச் சுழலை நோக்கிச் சுட்டான். பிறகு பூச்சுகளை வீசிவிட்டு ஒரு மெல்லிய முன்கலுடன் அவன்

திடீரென்று அதன் மெல்லிய ஓலம் அவன் காதில் விழுந்தது. என்னைக் காப்பாற்று என்று அது முறையிடுவது போல் இருந்தது.

தண்ணீரில் பாய்ந்தான்.

வலது கரையில், கித்தான் சட்டை அணிந்த அதிகாரி, "சடுவதை நிறுத் துங்கள்" என்று கத்தினான்.

ஐந்து நிமிடத்திற்குள் துரோபிம் அந்தக் குதிரைக் குட்டியை அடைந்து விட்டான். அதன் சில்லிட்ட அடி வயிற்றில் கையைக் கோர்த்துக் கொண்டு, அவன் இடது கரையை நோக்கி நீந்தினான். எதிரியின் கரையில் இருந்து ஒருவரும் சடவில்லை.

துரோபிம் மிகச் சிரமத்துடன் கரையை அடைந்தான். குதிரைக் குட்டியை தண்ணீரிலிருந்து இழுத்தான். சிறிதுநேரம் மணலைக் கீறிக் கொண்டும், கரையில் கிடந்தான். காட்டில் அவனது சகாக்களின் குரல்கள் ஒலித்தன. தொலை தூரத்தில் பீரங்கிகள் முழங்கின. அவன் குதிரை அவனருகே நின்றது. அது தண்ணீரை உதறிக் கொண்டு தனது குட்டியை நக்கியது.

துரோபிம் மிகச் சிரமத்துடன் எழுந்து மணலில் நடக்கத் தொடங்கினான். அவன் இரண்டு மூன்று அடி நடப்பதற்குள் தள்ளாடிக் கீழே விழுந்தான். அவன் மார்பில் குடாக ஏதோ ஒன்று ஊடுருவிச் சென்றது. கீழே சாய்ந்தபொழுது, துப்பாக்கி ஒலியைக் கேட்டான். வலது கரையிலிருந்து ஒரு குண்டு அவன் முதுகில் பாய்ந்தது. வலது கரையில் கிழிந்த கித்தான் சட்டை அணிந்திருந்த அதிகாரி, தமது துப்பாக்கியால் அமைதியாகச் சுட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

துரோபிம் மணலில் செத்துக் கிடந்தான். அவன் அருகே அந்தக் குதிரைக் குட்டியும் கிடந்தது. ஐந்து நெடும் ஆண்டு களாகத் தனது குழந்தைகளை முத்தமிடாத அவனது உதடுகள் புன்னகை பூப்பது போல் தோன்றின.

(செ. கதிர்காமநாதன் படைப்புகள்)

விளையாட்டு வீரரின் விடுதலை உணர்வு

அமெரிக்காவின் புகழ்பெற்ற குத்துச்சண்டை வீரர் முகமது அலி 74 வயதில் காலமானார். சுவாசப் பிரச்சினையால் அவதியுற்ற அவர் சிகிச்சை பலனளிக்காமல் இறந்தார்.

1960 களிலிருந்து அமெரிக்க மக்களை மட்டுமல்ல உலக மக்களின் கவனத்தை ஈர்த்தவர். உலகம் முழுமைக்கும் ரசிகர்களை தன் வயப் படுத்தியவர்.

கிளாசியஸ் கிளே என்ற இயற் பெயர் கொண்ட கறுப்பரான முகமது அலி 1960 ஆம் ஆண்டு ரோமில் நடைபெற்ற ஒலிம்பிக் போட்டியில் தங்கப் பதக்கம் வென்றதன் மூலம் உலகின் கவனம் பெற்றார்.

அப்போது அமெரிக்காவில் கறுப்பர்களுக்கான உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டு வந்தன. ஹோட்டல்களில் சாப்பிடக் கூட கறுப்பின மக்களுக்கு அனுமதி கிடையாது. ஒலிம்பிக் போட்டி முடிந்து நாட்டிற்குத் திரும்பிய அலி 'நான் இந்நாட்டிற்காக தங்கப் பதக்கம் வாங்கி வந்துள்ளேன். நான் இப்போது ஹோட்டலில் உணவு சாப்பிட போவேன்' என கூறி ஒரு ஹோட்டலுக்குச் சென்று காபி கேட்டுள்ளார்.

'நாங்கள் கறுப்பின மக்களுக்கு எதுவும் தருவதில்லை' என அங்கு பணியில் இருந்த டென்சு பதில் அளித்தார். இதனால் கடும் கோபமடைந்தார் முகமது அலி. சண்டை யிட்டு வெளியேறிய முகமது அலி தனது ஒலிம்பிக் பதக்கத்தை ஒகியோ நதியில் வீசி யெறிந்ததாக தனது சுயசரிதையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'பிறப்பால் பிரிவினை ஏற்படுத்தும் இந்நாட்டிற்காக நான் வாங்கி வந்த பதக்கத்தை நான் அணிய விரும்பவில்லை' என்றும் முகமது அலி தனது சுய சரிதையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'முகமது அலி தான் இனி என்னுடைய பெயர். கிளாசியஸ் கிளே என்பது அடிமையின் பெயர். நான் இனி ஒருபோதும் அடிமை இல்லை' என்றார்.

1967 ஆம் ஆண்டு நடந்த வியட்நாம் போரில் அமெரிக்க படையினருக்காகப் போரிட முகமது அலி மறுத்தார். இதனால் அவரது 'ஹெவி வெயிட்' பட்டம் பறிக்கப் பட்டது. குத்துச்சண்டை போட்டிகளில் பங்கேற்க அமெரிக்காவின் அனைத்து மாகாணங்களும் அவருக்குத் தடை விதித்தன. அதுமட்டுமின்றி

வெளிநாடுகளில் நடக்கும் போட்டிகளிலும் பங்கேற்க முடியாத வகையில் அவரது பாஸ் போட்டும் பறிக்கப்பட்டது. ஆனாலும் மனம் தளரவில்லை முகமது அலி.

தனது நிலைப்பாட்டிலிருந்து சற்றும் மாறாமல் சுமார் 42 மாதங்கள் தான் நேசித்த குத்துச்சண்டை ரிங்கில் கால் வைக்காமல் ஒதுங்கியே இருந்தார். போருக்கு எதிரான இவரது நிலைப்பாடு தன்னையே ஊக்குவித்ததாக அவர் கூறியுள்ளார். சுமார் மூன்றரை ஆண்டு காலம் குத்துச் சண்டை பக்கமே தலை வைத்து படுக்காமல் வைராக்கியமாக இருந்து காட்டினார் அலி. பின்னர் களம் கண்ட பிறகு முகமது அலியிடம் சற்றும் வேகம் குறையவில்லை.

அவர் வெறும் விளையாட்டு வீரர் மட்டுமல்ல. மனிதாபிமானமுள்ள கறுப்பினப் போராளி. வெள்ளை நிற வெறியர்கள் அவருக்கு கொடுத்த தொல்லைகள் ஏராளம். அதற்காக அவர் குத்துச் சண்டை களத்துக்கு வெளியிலும் போராடினார். அது மட்டுமல்ல அமெரிக்காவில் வசித்தாலும் நாசகார வியட்நாம் யுத்தத்தில் அமெரிக்காவை கண்டித்தார்.

சென்ற நூற்றாண்டின் ஆக்கிரமிப்பு போர்களில் குறிப்பிடத்தக்கது வியட்நாம் போர். ஹோசியின் தலைமையில் தங்கள் மண்ணை ஏகாதிபத்திய வெறியர்களுக்கு விட்டுத் தர மாட்டோம் என வியட்நாம் தேசபக்த மக்கள் ராணுவம் போரிட்டது. அப்போது முகமது அலியை கட்டாய ராணுவ சேவைக்குப் போக அமெரிக்கா பணித்தது. ஆனால் அவர் மறுத்தார். வியட்நாமியர்கள் தங்கள் மண்ணைக் காக்க போரிடுகிறார்கள். யார் மீதும் கல்லெறிய வில்லை. அவதூறு பேசி நிறுவெறியைக் கொண்டாடவில்லை. நாயை அவிழ்த்து விரட்டவில்லை. அந்த மக்களுக்கு எதிரான கட்டாய ராணுவ சேவையில் நான் ஏன் ஈடுபட வேண்டும்? என துணிச்சலாய் குரல் கொடுத்தார்.

விளையாட்டு வீரன் என்பவன் பணத்திற்காக மட்டும் வாழ்பவன் அல்ல. அநீதிக் கெதிராக குரல் கொடுப்பவன் என்பதும் அவரது வாழ்க்கை நெறிமுறையாயிற்று. விடுதலை விரும்பும் உலக மக்களின் இதயத்தில் இடம் பிடித்த உண்மையான வீரனே காலம் என்றும் உன்னை மறக்காது.

Source: websites

வரலாற்றை அறிதலும் எழுதலும்

• தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ

அறிமுகம்

எந்த அறிவுத்துறையும் போல வரலாறும் உண்மையை அறிவதையே பிரதான பணியாகக் கொள்கிறது. வரலாற்றுக்கும் உண்மைக்குமிடையிலான உறவு முறை வேறெந்தச் சமூக-அறிவியல் துறையினதையும் விடச் சிக்கலானது. வரலாற்றின் மெய்ம்மை விடாது கேள்விக்குட்படுகிறது. இது வரலாற்றை விளங்குவதற்கு ஒரு தடைக்கல்லாக இருப்பதை மறுக்க முடியாது. சமூக அறிவியலானது செல்லுபடியான அறிவையை (valid knowledge) அடிப்படையாகக் கொள்கிறது. இவ்வடிப்படையில் விஞ்ஞான பூர்வமான அறிவின் (scientific knowledge) தேவை உணரப்படுகிறது. வரலாற்றை விளங்குகற்கான அடிப்படையாகச் செல்லுபடியான அறிவையும் அவ்வறிவின் விஞ்ஞானப் பண்பையையும் தெரிந்திருத்தல் அடிப்படையானது. இவ் அடிப்படையில் வரலாறு பற்றிய அடிப்படைக் கேள்விகட்கான பதில்களை விளங்குவதனூடு வரலாற்றை விளங்க இக் கட்டுரை முயல்கிறது.

அனைத்திற்கும் 'கடந்த காலம்' என ஒன்று உண்டு. தனிமனிதர் தொட்டு சமூகங்கள் உட்படத் தேச-அரசுகட்கும் அத்தகைய கடந்த காலம் உண்டு. அது தவிர்க்கவியலாதது. பல தருணங்களிற் கடந்த காலமே நிகழ் காலத்தை யும் எதிர்காலத்தையும் தீர்மானிக்கும் சக்தியாக இருக்கிறது. கடந்த காலங்களின் தொகுப்பே வரலாறாகிறது. ஒரு வகையில், வரலாறு கடந்த காலத்துக்கும் நிகழ் காலத்துக்கு மிடையிலான உரையாடலாகிறது. நிகழ் காலத்தை விளங்கவும் எதிர்காலத்தைத் தீர்மானிக்கவும் கடந்த காலம் பற்றிய அறிவும்

தெளிவும் அவசியம். அதனாலேயே வரலாற்றை விளங்குவதன் தேவையைப் பேசவேண்டியிருக்கிறது.

நிகழ்காலத்தின் ஒவ்வொரு நிகழ்வினதும் காரணகாரியத் தொடர்பை விளங்குவதனூடு விளக்கமுடியாத அற்புதங்களோ விபத்துக்களோ என எதுவுமே இல்லை என்ற முடிவை அடையலாம். வரலாறு இந்த அறிதல் முறையை வேண்டுகிறது. இதுவே வரலாற்றுக்கு விஞ்ஞானத் தன்மையை வழங்குகிறது. அது வரலாறு என்றால் என்ன என்ற அடிப்படைக் கேள்வியையும் எம்மிடை எழுப்புகிறது. இக் கேள்விக்கு முடிந்த முடிவான விடையென ஒன்று இல்லா விடினும் செல்லுபடியான அறிவாகக் கொள் எத்தக்க விளக்கமொன்றை வழங்கலாம். ஈ.எச். கார் முதல் எரிக் ஹொப்ஸ்பாம் வரையான வரலாற்றாசிரியர்கள் அதற்கு வரன்முறையான விளக்கங்களை வழங்கியுள்ளனர்.

அரசர்கள், அவர்தம் போர்கள், அரண்மனைச் சூழ்ச்சிகள் என்பவற்றோடு வரலாறு முடிவதில்லை. எனினும் இவையே வரலாற்றை எமக்குக் கற்பிக்கப்பட்டுள்ளன. பெர்டோல்ட் பிரெக்ட் டினுடைய நாடகத்திற் கல்வியறிவு பெற்ற பாட்டாளி கேட்கும் முதற் கேள்வி 'அலெக்சாண்டர் முழு ஐரோப்பாவையுமே வென்றானே, அப்போது அவனோடு ஒரு சமையற்காரன் கூடவா இல்லை?' என்பதாகும். வரலாறு என எங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டதன் அபத்தத்தை இக் கேள்வி உணர்த்துகிறது. அது வரலாறு பற்றி மேலும் இரு கேள்விகட்கு வழியமைக்கிறது.

யாருடைய வரலாறு என்பது முதலாவது கேள்வி. வரலாறு என இதுவரை எங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டவையும் எழுதப் பட்டவையும் அதிகாரத்தில் இருந்தோரின் வரலாறுகளே. அரசர்களதும் பிரபுக்களதும் அவர்களது பட்டாளங்களதும் கதைகளே எமக்கு வரலாறாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இவ்விடத்து, மக்கள் எங்கே போனார்கள் என்ற வினாவை எழுப்பாமல் இருக்க முடியாது. ஏனெனில் ஷாஜகான் தாஜ்மகாலைக் கட்டினார் என்றால் தாஜ்மகாலைத் திட்டமிட்டு வடிவமைத்தோரும், சாந்து பூசிய கொத்தனார்களும் ஏனையோரும் எங்கே என்பது வரலாற்றின் தன்மை பற்றிய முக்கியமான விமர்சனம்.

இரண்டாவது கேள்வி வரலாற்றை எழுதியோர் யார் என்பதாகும். அரசவைப் புலவர்களாலும் அரண்மனைப் புத்திஜீவிகளாலும் காலப் போக்கில் ஆள்வோரின் ஆலோசகர்களாலும் வரலாறு எழுதப்பட்டுள்ளது. தங்களுக்கு படியளப்பவர்களைப் புகழ்ந்து பாடி அவர்கள் காலத்தை ஒட்டினர். அவர்களது எழுத்துக்களே வரலாறாகின. இந்நிலை இன்னுந் தொடர் வதைச் சம காலச் சூழலிற் காணலாம். இதையே 'அறிவுத் துறையின் நேர்மையினம்' என்பார் எட்வர்ட் சயித்.

ஆதிக்க சக்திகளின் கருவியாக வரலாறு

வேலைப் பிரிவினையின் அடிப்படையில் அமைந்த நாகரிக சமுதாயங்கள் யாவினதும் வரலாறு சாராம்சத்தில் வர்க்கப் போராட்டத்தின் வரலாறே. ஆனால் மாக்கியச் சிந்தனையின் தாக்கம் ஏற்படு முன்பு வரலாற்றை எவரும் அவ்வாறு நோக்கவு மில்லை, பதியவும் இல்லை. வரலாற்றிற்கு அடிப்படைப் பரிமாணமும் வரலாற்று மாற்றங்களின் அடிப்படைக் காரணமும் மக்களே என்ற கருத்து மாக்கியத்தின் எழுச்சியின் பின்னரே நிலைகொண்டது. எனினும் முதலாளியம் ஆதிக்கஞ் செலுத்தும் ஒரு உலகில் வரலாறு முதலாளிய மேன்மக்களின் சாதனைகளதும் வெற்றிகளதும் வரலாறாகப் பதிவாகிறது. அது ஒரு புறம் தனிமனிதரின் வரலாறாகவும் இன்னொரு புறம் பாராளு மன்றச் சனநாயக முறையின் விருத்தியின் பயனாக அரசியற் கட்சிகளது-குறிப்பாக அவற்றின் தலைவர்களது அல்லது

தலைமைகளின் - வரலாறாகவும் முதலாளிய நிறுவனங்களதும் அவற்றின் அடையாளப்படுத்தும் பிரமுகர்களதும் வரலாறாகவும் முன்னிறுத்தப்பெறுகிறது.

அடிமைச் சமூகத்திலும் நிலவுடைமைச் சமூகத்திலும் மனித சமூகத்தின் வியத்தகு சாதனைகள் யாவுமே தனி மனிதர்களது - அதாவது மன்னர்களதும் ஆளும் அதிகார வர்க்கங்களின் தலைமையில் இருந்த வர்களதும் - சாதனைகளாகப் பதியப் பட்டு, எஞ்சியுள்ள பதிவுகளாக உள்ளன. இத்தகைய பதிவுகளின் தீய விளைவுகளில் ஒன்று, வரலாற்றில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களின் காரணங்கள் தனிமனிதர் சிலரும் அவர்கட் கிடையிலான உறவும் பகையும் என்ற பார்வையாகும். அத்துடன், ஒவ்வொரு நிகழ்வின்கும் அடிப்படையாயிருந்த சமூக அசைவுகளும் பல்வேறு சமூகப் பிரிவுகளின்- குறிப்பாக வர்க்கங்களின்-இடையிலான முரண்பாடுகளும் பற்றிய பதிவுகள் மங்கலாக உள்ளன. எழுதப்பட்ட வரலாற்றுப் பதிவுகளிலிருந்து மறை முகமாக ஊகித்தும் உய்த்தறிந்துமே அவற்றை அறிய முடிகிறது.

வரலாறு வெறுமனே நிகழ்வுகளின் பதிவல்ல. அதிற் பதியப்படுவனவும் விடுபடுவனவும் திரித்தோ புணைந்தோ எழுதப்படுவனவும் எவையெவை என்பது அதிகாரம் பற்றிய கேள்வியுடன் தொடர்புடையது. எவ்வாறு ஒரு மொழியின் இலக்கண நூல் மொழி பற்றிய விவரணமாகவும் அதே வேளை செம்மொழியை வரையறுத்து மொழியின் சில கூறுகளை மறுப்பதாகவும் இருக்கிறதோ, அவ்வாறே வரலாற்று நூல்களும் தெரிந் தெடுக்கப்பட்ட பதிவுகளாக இருப்பதன் மூலம் சமூகத்தின் கடந்த காலத்தைக் குறிப்பிட்ட ஒரு விதமாகச் சித்தரிப்பதுடன் எதிர் காலம் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என வழி நடத்தவும் முற்படுகின்றன. இவ்விதமான பார்வை வரலாற்றின் நேரடியான பதிவுகள் என்று சொல்லக்கூடிய ஆவண வடிவிலான பதிவுகளில் மட்டுமல்லாமற் கலை இலக்கியங்கள், அற நூல்கள் போன்றவற்றிலும் வெளிப்படுகிறது.

நமக்குச் சொல்லப்படுவன மெய்யா பொய்யா என்பது ஒருபுறமிருக்க, அவை ஏன் குறிப்பிட்ட விதங்களிற் சொல்லப் பட்டுள்ளன

என்றும் ஏன் தொடர்ந்தும் அவ்வாறு சொல்லப்படுகின்றன என்றும் சிந்திக்க நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம். எழு தப்பட்ட வரலாறு குறிப்பிட்ட சில வர்க்க நலன்களுடன் சிக்குண்டுள்ளது. எனவே சமூக விடுதலைக்கான போராட்டம், தவிர்க்க முடியாது, வரலாற்றை விடுவிக்கும் ஒரு போராட்டமாகவும் அமைகிறது. நாம் விரும்பும் ஒரு மனித சமத்துவ சமூகத்தை அடைய வேண்டின் சமூக மாற்றங்கள் எவ்வாறு நேர்ந்தன, அம் மாற்றங்களின் பின்பான இயங்கு சக்திகள் எவை, இயலு மாக்கிய சூழ்நிலைகள் எவை என்ற உண்மைகளின் அடிப்படைக் கூறுகளை எழுதப் பட்ட வரலாற்றினுள் இருந்து வடித்தெடுக்கும் தேவை நமக்குள்ளது. எனவே வரலாற்றை விளங்கிக் கொள்ளும் அவசியத்தைப் பேச வேண்டியிருக்கிறது.

வென்றவர்களே மனித சமுதாய வரலாற்றை எழுதினர். நிலமானிய சமுதாய அதிகாரத்தின் கீழ் எழுதிய வரலாற்றை விவரமான வரலாற்றின் நீண்ட காலத்தைக் கொண்டது. வரலாறு பற்றிய பார்வையில் முதலாளியத்தின் வருகை ஏற்படுத்திய மாற்றம் வரலாற்றை விரிவாக ஆராயும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியது. ஆனால் முதலாளிய வர்க்க நலன்கள் விஞ்ஞான ரீதியான வரலாற்றுப் பார்வையின் முழுமையான பிரயோகத்தை மறிக்கின்றன. வரலாறு, சமுதாயத்தின் உந்து சக்திகளான மனிதப் பிரிவுகளின் செயற்பாட்டால் உருவாகிறது என்ற அடிப்படை உண்மையை அது மாற்றியும் திரித்தும் தனிமனிதச் செயற்பாடுக்கு முக்கியமளிக்கிறது. மார்க்சிய வரலாற்றுப் பார்வை, அது சார்ந்திருக்கும் வர்க்கத்தின் வரலாற்றுப் பணியுடன் இணைந்து வரலாற்றை நோக்குகிறது. மார்க்சிய வரலாற்றுப் பார்வை சமுதாய விருத்தியிலும் மாற்றத்திலும் மதம், மொழி, பண்பாடு, தேசிய உணர்வு போன்ற வற்றின் பங்கை அடையாளங் காண்கிறது. ஒவ்வொன்றும் தன்னளவிற்கு சமுதாயத்தின் ஆதிக்கச் சக்திகளாகும் சமுதாய மாற்றத்தின் உந்து சக்திகளாகும் செயற்பாட்டில் எவ்வாறு பயன்பட்டன என்று ஆராய்கிறது. இதனடிப்படையில் வரலாற்றின் பிரதான போக்கு எதுவென அது சுட்டிக் காட்டுகிறது. வரலாற்றைச் சரிவர அறிவதன் மூலம்

வரலாற்றை உருவாக்க அது பங்களிக்கிறது.

வரலாற்றியலும் வரலாற்றாசிரியர்களும்

'முழுமையான வரலாற்றை ஒன்று இல்லை. வரலாற்றை விளக்குவோனே வரலாற்றை ஆக்குகிறான். நிகழ்வுகளைப் பட்டியலிடுவது மட்டும் வரலாறல்ல. அவற்றை விளக்குவதிற் தான் வரலாறு இருக்கிறது' என்பார் வரலாற்றியலாளர் இ.எச். கார். வரலாறு ஆய்வுக்குரியதாக வளர்ந்த பின்னணியில் வரலாற்றியல் (historiography) ஒரு ஆய்வுத்துறையாக உருப்பெற்றது. வரலாற்றாசிரியர்கட்கு இ.எச். கார் வழங்கிய அறிவுரை இங்கு கவனிக் கத்தக்கது: 'ஒரு வரலாற்றாசிரியன் கடந்த காலத்தில் வீழ்ந்து கிடப்பதோ கடந்த காலப் பிடியிலிருந்து மீள்வதோ கூடாது. கடந்த காலத்தை தீர்க்கமாக உள்வாங்கிய பிறகு, நிகழ் காலத்தை விளங்குகற்கான முக்கியமான கருவியாக அதைக் கையாள வேண்டும்.' இக் கூற்று ஒருவகையில் வரலாற்றாளர்களையும் வரலாற்றியலையும் வேறுபடுத்துகிறது. வரலாற்றை எழுவோரிடமும் விளக்குவோரிடமும் 'விஞ்ஞானப் பார்வை' இருக்க அவசியமில்லை. ஆனால் வரலாற்றியல் தகவல்களில் விஞ்ஞானப் பார்வையை வேண்டுகிறது.

வரலாற்றியலை ஒரு ஆய்வுத்துறையாக வளர்த்ததில் மார்க்சியத்தின் பங்கு பெரிது. மார்க்ஸ் வரலாற்றுப் பொருள் முதல்வாதத்தினூடு உலகை விளக்கினார். 'மனிதர்கள் தமது வரலாற்றைத் தாமே உருவாக்குகிறார்கள். ஆனால் அதை அப்படியே தமது விருப்பத்திற்கமைய உருவாக்குவதில்லை. தாமே தேர்ந்தெடுத்த ஒரு சூழலில் அவர்கள் அதை உருவாக்குவதில்லை. ஆனால் கடந்த காலத்திலிருந்து நேரடியாக வந்த, வழங்கப்பட்ட, கடத்தப் பட்ட சூழலில் அதை உருவாக்குகிறார்கள்' என்று வரலாறு பற்றிய தனது வாதத்தை மார்க்ஸ் முன் மொழிந்தார்.

'வரலாற்றாசிரியன் பழங்காலத்தைப் பற்றி அக்கறை உடையோனாயினும் தான் ஆராய்கிற சமுதாயத்தின் வருங்காலத்தில் அவன் ஒரு முக்கிய பாத்திரமுடையவனாய் இருக்கிறான் என்பது வினோதமான ஒரு முரண்பாடாகும்' என்பார் ரொமிலா தாப்பர். தாப்பர் இந்த

முரணைப் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்: 'வரலாற்றின் பொருளைக் காண்பதில் இருவித சிந்தனைப் போக்குகள் இருக்கின்றன. தற்காலத் தேவைகளைக் கடந்த காலத்திற்காண் முயல்வது ஒன்று, பழங் காலத்தின் படிமத்தை தற்காலத்தின் மீது பதிக்க முயல்வது மற்றொன்று.' இன்று நாமறியும் சமூக விஞ்ஞானத் துறையாக வளர்ந்துள்ள வரலாற்றியலின் முக்கிய கூறாக நாமிதைக் கொள்ளலாம். இச் சிந்தனைப் போக்குக்களே வரலாற்றியலின் விஞ்ஞானத்தன்மைக்குச் சவாலாகவும் இருக்கின்றன.

வரலாற்றியல் மூன்று பிரச்சினை களைக் கொண்டது: (1) வரலாற்று அறிவின் முக்கியம் என்ன? (2) அதன் குறிக்கோள் என்ன? (3) வரலாற்று அறிவிற்கும் பிற அறிவுத்துறை க்குமான தொடர்பு என்ன?

கோட்பாடுகளும் கொள்கைச் சொல் லாலும் வரலாற்றாசிரியரைக் குறிப்பன வன்றி வரலாற்றைக் குறிப்பனவல்ல. வர லாற்று வரைவியலின் அடிப்படை, ஒரு வர லாற்றாசிரியர் வரலாற்றை எப்படிப் பார்ப் பது, எவற்றை இயங்கியல் டிப் படையில் இணைத்துப் பார்ப்பது, எதை வரலாறாகக் கொள்வது, வரலாற்றைத் தீர்மானிக்கும் சக்தி கள் எவை ஆதிக் பற்றிய தர்க்கமே யொழிய வரலாற்றைப் பற்றிய தர்க்கமல்ல.

தென்னாசியச் சூழலில் வரலாற்றின் வகிபாகம்

தென்னாசியச் சூழலில் வர லாற்றை ஆராயின் அதில் இந்தியாவின் பங்கு பெரிது. இந்திய வரலாற்றின் ஒரு குறுக்குவெட்டு எமது சூழலில் வரலாறு எவ்வாறு கட்ட மைக்கப்படுகிறது என்பதையும் அதன் ஆபத் துக்களையும் மதவாதமும் தேசிய வாதமும் ஆழ வேருன்றுதற்கான கருவியாக வரலாறு எவ்வாறு பயன்பட்டுள்ளது என்பதை அறி யலாம். முதன்மையான இந்திய வரலாற்று ஆய்வாளரான டி.டி. கோசாம்பி இந்திய வரலாற்று ஆய்வுக்கு ஒரு அறிமுகம் (An Intro- duction to the Study of Indian History) என்ற தனது நூலில் வரலாற்றை எவ்வாறு அறிந்து எழுதுவது என்பதை இந்திய வரலாற்றுப்

போக்கில் விளக்குகிறார். அவர் கால ஓட்டத்தில் உற்பத்தியும் உற்பத்தி உறவுகளும் எவ்வாறு மாறிவந்துள்ளன என்பதையும் அந்த ஓட்டத்தின் கால வரிசையையும் (chronology) கண்டறிவதே வரலாறு என்பது என்கிறார்.

பேரரசுகளிடமிருந்தும் கொலனியத்தி லிருந்தும் விடுதலையடைந்த நாடுகளிலும் தேசங்களிலும் கடந்த இரண்டு, மூன்று தசாப்தங்களாக இன, மத அடக்குமுறை களும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும் வளர்ந் துள்ளன. பேரரசுகளும் கொலனி ஆட்சிகள தும் நேரடி ஆட்சியிலிருந்து நாடு களும் தேசங்களும் விடுபட்டிருந்தாலும், முன்னைய வற்றின் அடக்குமுறையும், சுரண்டலின் பிடியும் தொடர்ந்துமிருக்கின்றன. அவை, எந்த நாட்டையோ தேசத்தையோ நேரடியாகக்

நாம் விரும்பும் ஒரு மனித சமத்துவ சமூகத்தை அடைய வேண் டுள் சமூக மாற்றங்கள் எவ்வாறு நேர்ந்தன, அம் மாற்றங்களின் பின் பான ஜியங்கு சக்திகள் எவை, ஜியனு மாக்கிய சூழ்நிலைகள் எவை என்ற உண்மைகளின் அடிப்படைக் கரு வுகளை எழுதப்பட்ட வரலாற்றினுள் இருந்து வடித்தெடுக்கும் தேவை நமக் குள்ளது. எனவே வரலாற்றை விளங்கிக் கொள்ளும் அவசியத்தைப் பேச வேண்டியிருக்கிறது.

கைப்பற்றாமல் அடக்கி ஆளும் நவகொலனிய முறைகளாக வளர்ந்துள்ளன. பேரரசுகளிட மிருந்தும் கொலனியத்திலிருந்தும் விடுபட்ட நாடுகளின் ஆட்சி அவ்வந் நாடுகளின் முதலாளி வர்க்கத்திடமே சென்றது. மாறிய சூழலில் அவை பெரும்பாலும் நவகொலனிய ஏகாதிபத்தியச் சார்புடன் நடந்தன. நவ கொலனிய ஓடுக்குமுறையும் உள்நாட்டு முதலாளிய ஆட்சியும் உள் நாட்டில் இனமத முரண்பாடுகளைக் கூர்மைப்படுத்தின. இலங் கையும் இந்தியாவும் இதற்கு விலக்கல்ல.

இரஃபான் ஹபீப், இந்திய வரலாறு பற்றிக் கருத்துரைக்கையில், 'இந்திய வரலாற்றை மீள்கட்டமைக்கும் முயற்சிகள் கற்பனை வரலாறுகளாக, ஒருதலைப்பட்சமான வரலாறுகளாக, மீளுருவாக்கப் பெறு கின்றன' என்கிறார். ஒரு தனிமனிதருக்குக் கடந்த காலமோகம் என்பது எவ்வாறோ அவ்வாறே நாட்டு மக்களுக்கு வரலாறு. தவறாகத் தன்னை மகத்தானவன் என எண்ணுவான், சில சதிகாரர்களின் வஞ்சனையால் உலகம் தனது மகத்துவத்தை ஏற்க மறுப்பதாக முடிவெடுத்தால் விளைவு எவ்வாறு இருக்கும்? வரலாறும் இவ்வாறு தவறாக விளங்கப்படுவதால் ஆபத்துக்களை உருவாக்குகிறது. இந்திய வரலாற்றிலும் இதுவே நடக்கிறது என்கிறார் ஹபீப். 'பொய் வரலாறு எத்தனை உடனடிக் குறுகிய புகழாரங்களைச் சூட்டினும் அது மக்களின் ஒழுக்கநெறி எனும் உயிர் நரம் பைக் கத்தரித்து அவர்களின் முன்னேற்றத் திறனை அறுத்தெறிந்துவிடும். எனவே எக்காரணங் கொண்டும் இவ்வாறான கதையளக்கும் வரலாறுகளை நியாயப்படுத்தலா காது' என இந்திய வரலாறு எதிர்கொள்ளும் சவாலை விளக்குகிறார் ஹபீப்.

இந்திய வரலாற்றியல் கொலனியாதிக்க கால வரலாற்றாசிரியர்களின் துணையுடனேயே விருத்தியடைந்தது. குறிப்பாக 19ம் நூற்றாண்டிலும் 20ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் மதவாதத்துடனும் இந்தியத் தேசியவாதத்துடனும் பின்னிப் பிணைந்தே இந்திய வரலாறு எழுதி விளக்கப்பட்டுள்ளது. அதனடிப்படையில் வரலாற்றுத் திரிப் பின் உதவியுடன் இந்தியத் தேசிய அடையாளம் இந்துத்துவ அடிப்படையிற் கட்ட மைக்கப் பட்டது. அது இந்துத்துவ இந்திய அடையாளத்தை அனைத்து இந்தியர்க்கும் வழங்க முயன்றது. இவ்விடத்திற் கவனிக்க வேண்டிய விடயம் தேசிய அடையாளத்தின் வரலாற்றின் பார்ப்பட்ட தன்மை யாகும். அதற்கு நிரந்தரப் பண்பு எதுவும் இல்லை. அது செயற்படும் கால, இடச் சூழல்கட்கு வெளியே அதற்கு எந்த முக்கியமும் கிடையாது. தரப்பட்ட ஒரு சமூகச் சூழலில் மனிதர் தம்மை ஒரு குறிப்பிட்ட முறையில் அடையாளங் காணக் கட்டாயப் படுகின்றனர். இந்த அடையாளங் காணலில் ஒரு பகுதி அசகத்தினின்றும் அதினும் முக்கியமான ஒரு பகுதி புறத்தினின்றும் வருவதை நாம்

வரலாற்றில் திரும்பத் திரும்பக் காண்கிறோம்.

தேசிய அடையாளம் பற்றிய மயக்கங்கள் பலவும் தேசியத்தை வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தில் நோக்கத் தவறுவதன் விளைவுகளே. தேசிய அடையாளம் ஒரு அரசியற் சக்தியாகச் செயற்படும்போது அதற்கு யதார்த்த அடிப்படை உண்டு. அதன் நியாயமும் நியாயமின்மையும் ஒருபுறமிருக்க, தேசிய வாத்தின் அரசியற் தேவைகள் அதன் யதார்த்தத்திற்கும் அப்பாலான சில புணைவுகளை உருவாக்கித் தேசிய அடையாளத்தையும் தேசிய இனத்தையும் தேசிய வரலாற்றையும் தேசியப் பண்பாட்டையும் பிற பொதுப் பண்புகளையும் அதன் வசதிக் கேற்ப வரையறுக்கத் தூண்டுகின்றன. இந்த அடையாள இலக்கணப் பண்புகள், ஒரு கால-இடச் சூழலில் உறவு பூணும் மக்களிடையே 'நாங்கள்-அவர்கள்' என்ற வேறு பாட்டைக் காட்டப் பயன்படுகிறது. இந்த அடிப்படையில் நோக்கின் நிற அடையாளம், சாதி அடையாளம், பிரதேச அடையாளம் போன்ற பல அடையாளங்களுடன் தேசிய அடையாளம் பல பொதுப் பண்புகளைக் கொண்டிருக்கக் காணலாம். இவ்வாறான அடையாளங்கள் ஒன்றோடொன்று இணைந்து தனித்துவமான அடையாளங்களாகத் தம்மை வலியுறுத்திய சூழல்களும் வரலாற்றில் உண்டு. ரொமிலா தாப்பர் இதை விளக்குகையில் 'இந்துக்களும் முஸ் லிம்களும் இருவேறு தேசத்தினர் என்ற கற்பனா வரலாற்று உருவாக்கம் இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் உருவாகக் காரணமாகியது. ஆனால் இக் கற்பனா வரலாறு பங்களாதேஷ் பிரிவினையாற் பொய்ப்பிக்கப்பட்டது' என்றார். இந்திய வரலாறு தேசிய ஒற்றுமையின் அடிப்படையில் ஒரு பொதுப் பண்பாட்டை உருவாக்கும் கருவியாகப் பயன்பட்டது. ஒவ்வொரு தேசமும் மட்டுமன்றித் தேச மென்று தன்னைக் காட்டிக் கொள்ள வேண்டப்படும் ஒவ்வொரு சமூகப் பிரிவும் தனக்கென்றொரு தனியான அடையாளத்தை மட்டுமன்றி ஒரு வரலாற்றுத் தொன்மையையும் வலியுறுத்துமாறு தூண்டப்படுகிறது. அதன் விளைவாகப் பல மாயைகள் உருவாகின்றன. காலப் போக்கில் அவை வரலாற்று உண்மை களாகவும் தேசிய சித்தாந்தத்தின் முக்கியமான ஒரு பகுதியாகவும் நிலைபெறுகின்றன. இதன் விளைவுகளை நாம்

பல்வேறு வடிவங்களிற் காண முடியும். மதவாதச் சக்திகளிடமிருந்து வரலாற்றை காப்பாற்றுவதே இன்று இந்திய வரலாறு எதிர் நோக்கும் அடிப்படையான சவால். இன்று இந்தியாவிற்கு பெருகிவரும் இந்துவச் சக்திகள் வரலாற்றை திரிப்பதனூடு வலுப்பெறுகின்றன.

தென்னாசியாவிற்கு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், மதங்கள் தமது அடி நிலைச் சனங்களின் மட்டத்தில் இருந்த நெகிழ்விலிருந்து விலகி இறுக்கமான எல்லைகளை வகுத்தன. அவை இன்றும் விரிந்த தளத்தில் மதங்கள் இயங்க வழிகோலின. இப் பண்பு அண்மைக் காலத்திலும் தொடர்ந்தது. மதம் வரலாற்றை விளக்கும் ஒரு அடிப்படையாகியது. கொலனிய எழுத்துலகில் இந்திய வரலாறு இந்துக்களின் காலம், முஸ்லிம் களின் காலம், ஆங்கிலேயர் காலம் என மூன்று பகுதிகளாக வகுக்கப்பட்டது. இக் காலப் பகுப்புத் தவறானது. ஒரு சமயத்தைத் தனி அடையாளமாக்கி காலத்தைப் பகுப்பது வரலாற்றை மறுப்பதாகும் என வாதிடும் ரொமிலா தாப்பர், இந்து, இஸ்லாமிய தேசியவாதிகள் தமக்கு வேண்டிய சான்றுகளைக் கொலனிய வரலாற்று நூல்களிலிருந்தே பெறுகிறார்கள் என்றும் சொல் கிறார்.

இலங்கை வரலாற்றை விளங்குவதிலும் நாம் இவ்வகைச் சிரமங்களை எதிர் நோக்குகிறோம். மகாவம்சத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு விருத்தி பெற்ற சிங்களத் தேசியவாதமும் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை போன்றவற்றின் அடிப்படையில் வேர் கொண்ட தமிழ்த் தேசியமும் முற்றிலும் முரணான கதையாடல்களை (narratives) முன் வைத்து, அதற்கு ஆதரவாக வரலாற்றைப் பற்றிக் கொண்டன.

மகாவம்சம் கி.பி. 5ம் நூற்றாண்டில் தென்னிந்தியாவில் பௌத்தம் பின்னடைவு கண்ட வேளை இலங்கைக்கு வந்த தேரவாத (ஹீனயான) பௌத்தத் துறவிகளால் எழுதப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. எனினும், மகாவம்சம், பிரித்தானியர் ஆட்சியின் போது பர்மா விலிருந்து கொண்டுவந்த ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பாகவே இலங்கைக்கு மீள அறிமுகமானது. அதிற் தேரவாதத்திற்குப் போட்டியான பௌத்தச் சிந்தனைகட்கும் மேலாக 'அந்நியத்'

தமிழருடனும் (பர தெமல) இருந்த முரண்பாடுகள் அழுத்தம் பெற்றன. அண்மைய விதிவிலக்குகளாக மதச்சார்பற்ற நவீன வரலாற்றாசிரியர்கள் சிலரது ஆக்கங்களைத் தவிர்த்தால், இலங்கையின் வரலாற்றியல் சிங்களவர் இம் மண்ணின் மக்கள், பவுத்தமே அவர்களது மதம், பிற யாவும் அந்நியமானவை என்ற அடிப்படையிலேயே உள்ளது. இடை யிடையே 'ஆரிய சிங்ஹல' எனக் கூறப்படும் சிங்கள இனம் முழுவதும் விஜயனதம் அவனது நண்பர்களதும் வழித்தோன்றல்கள் எனப் பன்னெடுங் காலமாகப் பரப்புரை செய்யப் பட்டுள் ளது. இவை சிங்களத் தேசிய வாதத்தின் தோற்றத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் இருப்புக்கும் இலங்கை மீதான உரிமைகோரலுக்கும் அடிப்படையாகிறது.

இதை மறுக்கும் தமிழ்த் தேசிய வாதிகள், யாழ்ப்பாணத்திற்கு போர்த்துக்கே யரை எதிர்த்த ஒரு தமிழ் முடியரசையும் பிரித்தானியக் கொலனியுக்கும் வரை நிலைத்த சிற்றரசுகளையும் சுட்டிக் காட்டுவர். ஆனால் இலங்கையின் தமிழரிடையே பௌத்தம் செழிப்புடன் இருந்ததற்கு வலிய சான்றுகள் உள்ளன. இலங்கையின் வடக்கில் அகழ்வா ராய்வுகளின் மூலம் கண்டறியப்பட்ட டகோபாக்கள் (தூபிகள்), தம் அளவிலேனும், தென்னி லங்கையின் மாபெரும் சிங்கள பௌத்த டகோபாக்களை விடத் தமிழ் சுத்திற் கண்டறியப்பட்டவற்றையே ஒத்தி ருக்கின்றன. இன்று சிங்களத் தேசிய வாதிகளும் தமிழ்த் தேசியவாதிகளும் இலங் கையில் 'தமிழ்ப் பௌத்தம்' இருந்தமையை ஏற்கத் தயாராக இல்லை. அது அவர்களது கதையாடல்கு நெருக்கடியைத் தரும். இந்தியாவிற்கு போலன்றி, இலங்கையில் மத அடையாளம் இன அடையாளத்தோடு ஒன்றுகிறது.

இலங்கை வரலாறு சிங்கள-பௌத்தர் களின் வரலாறாகச் சித்தரிக்கப்பட்டு அந்த அடிப்படையிலேயே இலங்கையில் தேசிய வரலாறு கட்டமைகிறது. இது, தேசம் என்ற ஒன்றின் இருப்பை வரலாற்றில் அடையாளங் காணும் நோக்கிலன்றி, அதன் இன்றைய காட்சிப்படுத்தலை நியாயப்படுத்தும் நோக்கிலேயே தேசிய வரலாறு அதிகம் பயன்பட்டதைக் காட்டுகிறது. மனிதர் தம்மை ஒரு தேச மாக அடையாளங் காணும் கட்டாயம்

எவ்வாறு ஏற்பட்டது என்பது பெரும் பாலும் மறக்கப்படுகிறது. அதன் பின்னர், அந்த அடையாளத்திற் தமது நலன்களைக் காணும் சமுதாயப் பிரிவினர் அதைத் தமது வசதிக்கேற்பக் குறுக்கவும் விரிக்கவும் முனைவதை நாம் காணலாம். சில வேளைகளில், அப்பிரிவினர் அந்த அடையாளத்தை மிக வன்மையாக வலியுறுத்துவதையும் நாம் காணலாம். தேசிய அடையாளத்தின் தன்மையைக் காலத்துடன் மாற்றும் தேவை தேசிய வாதத்தின் நெருக்கடியுடன் தொடர்புடையது. இந்த நெருக்கடி, உண்மையில், தேசிய சித்தாந்தத்தைத் தனது நோக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்தும் ஒரு சமூகப் பிரிவினது நெருக்கடியாகும். வரலாற்றை தெளிவுற விளங்குவதன் மூலமே அதை அறிய முடியும்.

'தென்னாசியச் சூழலில் வரலாறு என்பது கடந்த காலத்தைக் கட்டமைத்தல் எனும் கொலனிய மரபின் வழி தோன்றியதாகும். அதை நாம் மீளாய்ந்தால் அது தனக்குள் தேசியவாதப் பிரதி பலிப்புக்களை உள்ளடக்கியமை நமக்குத் தெளிவாகும். தேசியவாதம் வரலாற்றுச் சூழ்நிலைகளின் விளைவாகத் தோன்றினாலும், குறிப்பாகத், தென்னாசியச் சூழலில் அது முழுச் சமூகத்தையும் உள்ளடக்கிய ஒரு தனி அடையாளத்தைக் கட்டமைத்தது. சில வேளைகளில் அது மேலோங்கிய குழுக்களின் அபிலாசைகளைப் பிரதிபலித்தது. காலப் போக்கில் அது வரலாற்றில் ஏற்கப்பட்ட மேலாண்மையாக மாறியது. அதனாலேயே தேசிய வாதம், நாட்டுப்பற்று என்ற சொற்களின் பின் எந்தவித வர்க்க உள்ளடக்கமும் இல்லை என நினைக்கிறேன். எல்லா நாடுகளிலும், ஆதிக்கம் செலுத்தும் சக்திகள் தங்கள் வர்க்க உள்ளடக்கத்தை அவற்றின் மீது சுமத்துகின்றன.' என்கிறார் அய்ஜாஸ் அகமட்.

வரலாற்றை விளங்குவதன் சவால்கள்

இ.எச்.கார் வரலாற்றாசிரியர் கட்டுவிடுத்த எச்சரிக்கை இங்கு முக்கியமானது: 'வரலாற்றாசிரியனைப் பல சுமைகள் அழுத்துகின்றன. அவற்றின் தேவைகளால் ஒரு வரலாற்றாசிரியன் எழுத்தாளன் என்பதற்குப் பதிலாக கலைக் களஞ்சியத் தொகுப்பாளனாக மாறும் அபாயம் எழுந்துள்ளது. எங்கோ தவறு

நிகழ்ந்துள்ளது. சோர்வில்லாமல், முடிவில்லாமல் தகவல்களை சேகரிப்பதே வரலாற்றுக்கு அடிப்படை என்ற நம்பிக்கையில், தகவல்களே உண்மையைப் பேசி விடும் அதனால் மேலதிகமான விவரங்களை நாம் கொள்ளக் கூடாது என்ற நம்பிக்கையிற் தான் தவறு இருக்கிறது. அந்த நம்பிக்கை உச்சத்திலிருந்ததால் வரலாறு என்றால் என்ன என்ற கேள்வியைக் கேட்கக் கூடச் சில வரலாற்றாசிரியர்கள் நினைக்கவில்லை. சிலர் அது தேவையில்லை என்றுங்கருது கிறார்கள். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மெய்த் தகவல்களை வழிபட்டார்கள். பிறகு ஆவணங்களின் வழிபாட்டில் அது முழுமை பெற்று நியாயப்படுத்தப்பட்டது. மெய்த்தகவல்கள் என்ற கோவிலில் ஆவணங்கள் நோவாவின் தோணியாக இருந்தன. ஆவணங்களை வரலாறாக்க முயன்றார்கள்.' இந்த எச்சரிக்கை ஆழ்ந்த வாசிப்புக் குரியது.

'மேற்கால நிறுவனங்கள் வரலாற்றை மறைக்கவும் திரிக்கவும் பின் நவீன மற்றும் கீழ்நிலைக் (subaltern) கற்கைகளை முன்னிலைப் படுத்துகின்றன. அவை வரலாற்றுக்கு விடுக்கும் சவால் பாரியது.' என்கிறார் இர்ஃபான் ஹபீப். 'ஒருபுறம் உலகமயமாக்கல் முழு வீச்சில் நடைமுறையிலுள்ளது. மறுபுறம் ஒவ்வொரு நாடும் நாட்டுக்குள்ளே உள்ள ஒவ்வொரு பண்பாட்டு சமூகமும் வித்தியாசமானது. ஒவ்வொன்றினதும் வரலாறும் வேறுபட்டது என்றும் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். கீழ்நிலை வரலாற்றாசிரியர் ரணஜித் குஹா சமூகங்கட்குத் தான் வரலாறு உண்டு என்கிறார். அப்படியானால் இந்தியாவுக்கு வரலாறு இல்லையா?' என்று வினவுகிறார் ஹபீப்.

'வரலாற்றியலாளர்கள் தீர்க்கதரிசிகள் அல்லர். வரலாற்றாசிரியர்கள் வரலாற்றின் ஒளியில் எதிர்காலத்தை கணிப்பிட்டு எதிர்வு கூற முடியாது. அது அவர்களின் பணியல்ல' என்பார் எரிக் ஹொப்ஸ்பாம். மெய்யியலாளர் ஏர்னெஸ்ட் ப்ளொக் (Ernest Bloch) சொன்னது போல, 'மனிதன் நம்பிக்கையுடைய விலங்கு.' நாங்கள் எதிர்காலத்தைக் கனவு காணுகிறோம். அதற்கு நியாயங்கள் உள்ளன. வரலாற்றியலாளர்களும் ஏனையோரைப் போல எதிர்காலம் பற்றிய நம்பிக்கைகளைக் கொண்டிருக்க

உரிமையுண்டு. ஒரு முக்கிய வேறுபாடு ஏதெனின் வரலாற்றியலாளர்கள் 'விஞ்ஞான அறிவின்' அடிப்படையிலேயே அவ்வாறு நம்பிக்கை வைக்குமாறு எதிர்பார்க்கப்படுகின்றனர்.

அவ்வடிப்படையில் வரலாற்றை விளங்கி எதிர்காலத்தை எதிர்கூறுவது சாதாரண மக்கள் வரலாற்றில் நம்பிக்கை வைப்பதற்கான நிகழ்தகவை அதிகரிக்கும்.

இத் தருணத்தில் வரலாற்றின் எதிர் காலம் பற்றிய கேள்வி இயல்பாக எழுகிறது. ஃபிரான்சிஸ் ஃபுக்குயாமா சோவியத் ஒன்றியத்தின் உடைவுடன் 'வரலாற்றின் முடிவை' அறிவித்தார். ஆனால் இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் கடந்தும் வரலாறு முடிய வில்லை என்பதை உலக நிகழ்வுகள் நமக்கு உணர்த்தியுள்ளன. ரொமிலா தாப்பரின் வரிகளிற் சொல்லின் 'மக்கள் தங்களைப் புரிந்துகொள்ளவும், கடந்த காலத்தைப் புரிந்து கொள்ளவும், சமூகத்தையும் தனி மனிதர்களுக்கும் புரிந்துகொள்ளவும் வரலாறு அவசியம். தனி மனிதர்கள் இருக்கும் வரை எவ்வாறு சுயசரிதை அழியாதோ, அவ்வாறே வரலாறும் அழியாது.'

நிறைவாக

தென்னாசியச் சூழலிற், குறிப்பாக இலங்கையை மையப்படுத்தி, வரலாற்றை விளங்குவது இலங்கையையும் அதன் பிரதான முரண்பாடுகளைப் பற்றிய புரிதலுக்கு அவசியம். வரலாற்றியலின் ஒழுங்கு முறையான வளர்ச்சியிலும் அதை விஞ்ஞான பூர்வமாக மாற்றியதிலும் மார்க்சியத்தினதும் மார்க்சிய வரலாற்றாளர்களினதும் பங்கு பெரிது. வரலாற்று வளர்ச்சி பற்றிய மார்க்சின் பார்வை பொருள்முதல்வாத நிர்ணயிப்பைச் சமுதாயப் பரிமாணத்துக்கும் பொருந்து மாறு விரிவாக்குவதினும் நுட்பமானது. 'ஒருவர் தன்னைப் பற்றித் தான் என்ன கருதுகிறார் என்பதை வைத்து எப்படி நாம் அவரைக் கணிக்க முடியாதோ, அவ்வாறே ஒரு சமுதாய மாற்றத்தின் காலத்தை அதன் உணர்வு நிலையிலிருந்து கணிக்க முடியாது' என்றார் மார்க்ஸ். வரலாறு பற்றிய இப்புரிதல் மார்க்சிய வரலாற்றியலிற் குறிப்பிடத்தக்கது.

கலைஞரும் சமூகமும்

அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்பப் புரட்சி நமது காலத்தில் என்றும் அதிகரித்துக் கொண்டு செல்கின்ற குழு உழைப்பின் தேவையைக் கோரினாலும் கூட ஒரு அறிஞனின், எழுத்தாளனின், அல்லது கலைஞனின் பணி என்பது மற்ற மனிதர்களுடன் நேரடியாகப் பிணைக்கப்படாமல் இருக்கிறது. நேரடியான சமூகக் குறுக்கீடு அதற்கு உண்மையில் தீமையக்கவும் கூடும். எனினும் அது போன்ற பணி மற்றவர்களுடன் ஒரு கூட்டுறவை முன் அனுமானிக்கின்றது. அது மற்றவர்களின் அனுபவங்களிலிருந்து கிரகித்துக் கொள்கிறது. அது எவ்வளவுதான் தன்வயமானதாக இருந்தாலும் அடிப்படையில் அது ஒரு சமூகச் செயற்பாடுதான்.

ஒரு சமூக உற்பத்திப் பொருளாக எனக்கு அளிக்கப்பட்ட சிந்தனையாளர்கள் பயன்படுத்துகின்ற மொழி போன்றவை மட்டுமே என்னுடைய செயல்பாட்டிற்கான விடயமல்ல. எனது சொந்த வாழ்க்கையே ஒரு சமூகச் செயற்பாடுதான். இந்தக் காரணத்தினால் தான் நான் நானாக உருவாக்குவதை சமூகத்திற்காக, ஒரு சமூக ஜீவனாகச் செயற்படுகிறேன் என்ற உணர்வுடன் உருவாக்குகிறேன்.

- கால் மாக்ஸ்

இப் பின்னணியில் தேசிய நியாயத்தின் தேவை எமக்குரிய வரலாற்று முன் முடிவுகளின் அடிப்படையில் எமக்கு உணர்த்தப்படுகிறது. தேசிய நியாயத்தின் தேவை அவரவர்க்கு வாய்ப்பான வரலாற்றுத் தகவல்கள், வரலாற்றுப் புரட்டுகள், நம்பிக்கைகள், தொன்மங்கள் என்பவற்றின் மீது கட்டியெழுப்பப்படுகின்றன. இதுதான் இப்போது இலங்கையில் நடைபெறுகிறது. மொத்தத்தில் அனைத்துத் தரப்பு தேசியவாதிகளும் வரலாற்றியலைக் கழுவேற்றுகிறார்கள்.

தேசிய இன ஒடுக்கலுக்கு எதிரான போராட்டம் என்ற எல்லையைத் தேசிய நியாயம் தாண்டும் போது அது தேசிய

மேலாதிக்கம் என்ற படிக்கட்டிற் காலை வைக்கிறது. ஐரோப்பிய வெள்ளை இன வாதமும் கிறிஸ்தவ மதவாதமும் ஐரோப்பிய தேசியவாதங்களும் யூத இன மக்களுக்கு எதிராக நடத்திய கொடுமைகளின் வரலாறு பல நூற்றாண்டுக்கால விரிவுடையது. அது ஜேர்மன் பாஸிஸமான நாற்ஸியமெனும் வடிவில் யூதர்களை ஒடுக்கிய போது ஐரோப் பியத் தேசிய வாதங்கள் முதலில் அதைக் கண்டு கொள்ளவில்லை. ஏகாதிபத்திய நலன்கட்காக உலக வல்லரசுகள் இஸ் ரேலை உருவாக்கிய பின்பு, விடுதலைக் காக்க போராடிய யூத தேசியம் ஆக்கிர மிப்பாளனாகவும் அமெரிக்க ஏகாதிபத் தியத்தின் நலன்களை மத்திய கிழக்கிற் காத்து நிற்கும் காவலனாகவும் மாறியது. அரபுத் தேசிய வாதங்களாகத் தம்மைக் காட்டிக் கொள்ளும் பல அரபு ஆட்சி கள் பலஸ்தீன மக்களது விடுதலைக் காக்க செய்ததை விடத் தேசியத் தின் போராற் தமது நாடுகளில் தமது ஆட்சியை உறுதிப்படுத்தவும் தம் செல்வத் தைப் பெருக்கவும் செய்த காரியங்களே முதன்மையானவை. தேசிய நியாயத்தை வலியுறுத்தும் தேசிய நலன் பிற தேசிய இனங்களின் நலிவிலும் அழிவிலும் தன்னை மேம்படுத்தும் போக்கையுடையது. தேசிய வாதக் கண்ணோட் டத்திற், தேசிய முரண்பாடுகள் ஓயப் பிற தேசிய இனங்கள் ஒழிய வேண்டும். போர் இல்லாமல் அது இயலாது. ஹிற்லர் இவ்வாறான தேசியவாதத்தின் உச்சமான உதாரண மெனலாம்.

இந்த ஆபத்துகளை வரலாற்றின் உதவி கொண்டு மட்டுமே விளங்கலாம். 'இதுவரை இருந்த சமுதாயங்கள் அனைத்தினதும் வரலாறு வர்க்கப் போராட்டங்களின் வரலாறே' என்ற கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையில் ஒலிக்கும் வரிகள் வரலாற்றை எவ்வாறு விளங்கிக் கொள்வது என்பதற்கான அடிப்படையை எமக்குத் தருகின்றன. மார்க்கிய வரலாற்றியல் அதற்கான பற்றுக் கோடாக மட்டுமன்றி விஞ்ஞான முறையாகவும் இருக்கிறது. அதுவே வரலாற்றை விளங்கிக் கொள்ளும் அறிதல் முறையுமாகும்.

இனி...

மகளிர்
மனங்களின் மாற்றம்
நிகழ்ந்திட
நடப்புகளில் கவனம்..
புகழுக்குள்
புழுங்கிப்போகிடாது
தேடலின் தொடக்கம்..
வீழும் பாதைகளில்
தேரார் தற்கொலை எனும்
முடிவுகள்..
நாளும் தொடரும் அடக்குமுறை
கண்டு எழுவர்.
தினத்தாள்கள் தேடி
அறிவை நாடிடில்
தெரிவர், தேறுவர்!
முதியவர் இன்னும்
மகளிரை வீட்டுக்குள்
அடக்கிடத் துணிவரோ?
தம்
அனுபவ அறிவென
அவர்களின் அறியும்
அவாவினை புரியா
அறிவுரை நவில்வரேல்
பொறுப்பரோ மகளிர்?
இனி,
பொங்கிடும் உணர்வுடன்
போக்குகள் மாற்ற
எழுவர்! நிமிர்வர்!
தெருவழிப் பேச்சிற்கு அஞ்சார்
வருவதுணர்ந்தே
ஒன்றுபட்டு
கரங்கள் இணைத்து
அடைவர் பெண்ணின் பெருமை!

அழ. பகீரதன்

பண்டத்தரிப்பு காலையடி மறுமலர்ச்சி மன்றத்தில் நடைபெற்ற சாந்தை விநாயகர் நாடகமன்ற சிறுவர்கள் நடிப்பில் காத்தவராயன் சிந்துநடைக்கத்து காட்சிகளும் ஸ்ரீலேக்கா பேரின்பகுமார் எழுதிய 'மயிலிறகு' கிணற்றங்கரை நூல் அறிமுக நிகழ்வு காட்சியும்

அன்றகனி நாடக காட்சிகள் . நாடக விமர்சனம் 20ம் பக்கத்தில்

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையும் யாழ் குவியமும் இணைந்து நடாத்திய ஈழத்து இலக்கியத்தின் செல்திசை கலை இலக்கியக் கருத்தரங்கின் காட்சிகள்

செகதர்காமநாதன் சிறுகதைத் தொகுப்பு அறிமுகவிழா கொக்குவில் தேசிக கலை இலக்கிய பேரவை முருகையன் கேட்போர் கூடத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்வின் காட்சிகள்